

Tirsdag den 10. november 2009 (D)

1

14. møde

Tirsdag den 10. november 2009 kl. 13.00

Dagsorden

1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 5 [afstemning]:

Forespørgsel til klima- og energiministeren om aftale med Færøerne og Grønland om klima.

Af Juliane Henningsen (IA) og Høgni Hoydal (TF).

(Anmeldelse 07.10.2009. Fremme 20.10.2009. Første del af forespørgslen (forhandlingen 06.11.2009) Forslag til vedtagelse nr. V 6 af Høgni Hoydal (TF), Per Clausen (EL) og Juliane Henningsen (IA). Forslag til vedtagelse nr. V 7 af Lars Christian Lilleholt (V), Mette Gjerskov (S), Henrik Brodersen (DF), Anne Grete Holmsgaard (SF), Per Ørum Jørgensen (KF), Niels Helveg Petersen (RV), Doris Jakobsen (SIU) og Edmund Joensen (SP)).

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 6 [afstemning]:

Forespørgsel til udenrigsministeren, ministeren for udviklingsbistand og klima- og energiministeren om sikkerhedspolitik og klimaændringer.

Af Steen Gade (SF) m.fl.

(Anmeldelse 20.10.2009. Fremme 22.10.2009. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 06.11.2009. Forslag til vedtagelse nr. V 5 af Steen Gade (SF), Lars Christian Lilleholt (V), Jeppe Kofod (S), Per Dalgaard (DF), Per Ørum Jørgensen (KF), Niels Helveg Petersen (RV) og Per Clausen (EL)).

3) 2. behandling af lovforslag nr. L 14:

Forslag til lov om indgåelse af skatteaftaler mellem Danmark og henholdsvis Aruba, Bermuda, De Britiske Jomfruøer, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller.

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 07.10.2009. (Omtrykt). 1. behandling 23.10.2009. Betænkning 05.11.2009).

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 16:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Israel.

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 07.10.2009. (Omtrykt). 1. behandling 23.10.2009. Betænkning 05.11.2009).

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 18:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Serbien.

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 07.10.2009. (Omtrykt). 1. behandling 23.10.2009. Betænkning 05.11.2009).

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og udvikling af byer. (Energiforbedrende foranstaltninger m.v.).

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 21.10.2009).

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 12:

Forslag til folketingsbeslutning om, at almene boligselskaber skal have ret til at opkøbe private ejendomme.

Af Frank Aaen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 20.10.2009).

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 57:

Forslag til lov om tolkning til personer med hørehandicap.

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 04.11.2009).

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 1:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af kommunale udsatte-råd.

Af Mette Frederiksen (S), Anne Baastrup (SF), Anne Marie Geisler Andersen (RV) og Line Barfod (EL) m.fl.

(Fremsættelse 07.10.2009).

10) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 5:

Forslag til folketingsbeslutning om en national handlingsplan om demens.

Af Tina Petersen (DF) m.fl.

(Fremsættelse 07.10.2009).

11) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 21:

Forslag til folketingsbeslutning om at give kommunerne mulighed for selv at overtage opgaven med gældsinddrivelse.

Af Rasmus Prehn (S) m.fl.

(Fremsættelse 22.10.2009).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Per Clausen (EL) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 49 (Forslag til folketingsbeslutning om en valgkampsperiode på minimum 3 måneder op til en eventuel forbeholdsafstemning).

Kamal Qureshi (SF) m.fl.:

Beslutningsforslag nr. B 50 (Forslag til folketingsbeslutning om en styrket indsats over for forbrydelser motiveret af offerets seksualitet, etnicitet m.v. (hadforbrydelser)).

Pia Olsen Dyhr (SF) m.fl.:

Forespørgsel nr. F 14 (Hvad kan ministeren oplyse om Ministeriet for Sundhed og Forebyggelses konkrete planer for 2010-13 for udvikling og forbedring af ministeriets indsats mod kemikaliers indvirkning på sundheden – både generelt og særlig med hensyn til prioriterede områder – herunder
– forbedret koordinering med og bidrag til Miljøministeriets arbejde
– større medfinansiering af den samlede indsats og
– en særlig indsats for at opruste forskningen i hormonforstyrrende kemikalier bl.a. med henblik på hurtig substitution af og forbud mod disse stoffer i Danmark, EU og globalt?)

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

**1) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 5 [afstemning]:
Forespørgsel til klima- og energiministeren om aftale med Færøerne og Grønland om klima.**

Af Juliane Henningsen (IA) og Høgni Hoydal (TF).
(Anmeldelse 07.10.2009. Fremme 20.10.2009. Første del af forespørgslen (forhandlingen 06.11.2009) Forslag til vedtagelse nr. V 6 af Høgni Hoydal (TF), Per Clausen (EL) og Juliane Henningsen (IA). Forslag til vedtagelse nr. V 7 af Lars Christian Lilleholt (V), Mette Gjerskov (S), Henrik Brodersen (DF), Anne Grete Holmsgaard (SF), Per Ørum Jørgensen (KF), Niels Helveg Petersen (RV), Doris Jakobsen (SIU) og Edmund Joensen (SP)).

Kl. 13:00

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og vi skal stemme om de stillede forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 7 af Lars Christian Lilleholt (V), Mette Gjerskov (S), Henrik Brodersen (DF), Anne Grete Holmsgaard (SF), Per Ørum Jørgensen (KF), Niels Helveg Petersen (RV), Doris Jakobsen (SIU) og Edmund Joensen (SP), og afstemningen kan begynde.

Afstemningen slutter.

For stemte: 106 (V, S, DF, SF, KF og RV), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 3 (EL og IA).

Forslag til vedtagelse nr. V 7 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 6 af Høgni Hoydal (TF), Per Clausen (EL) og Juliane Henningsen (IA) bortfaldet.

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 6 [afstemning]:
Forespørgsel til udenrigsministeren, ministeren for udviklingsbistand og klima- og energiministeren om sikkerhedspolitik og klimaaendringer.**

Af Steen Gade (SF) m.fl.

(Anmeldelse 20.10.2009. Fremme 22.10.2009. Første del af forespørgslen (forhandlingen) 06.11.2009. Forslag til vedtagelse nr. V 5 af Steen Gade (SF), Lars Christian Lilleholt (V), Jeppe Kofod (S), Per Dalgaard (DF), Per Ørum Jørgensen (KF), Niels Helveg Petersen (RV) og Per Clausen (EL)).

Kl. 13:01

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om det stillede forslag til vedtagelse.

Der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 5 af Steen Gade (SF), Lars Christian Lilleholt (V), Jeppe Kofod (S), Per Dalgaard (DF), Per Ørum Jørgensen (KF), Niels Helveg Petersen (RV) og Per Clausen (EL), og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 111 (V, S, DF, SF, KF, RV, EL og IA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 5 er vedtaget.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**3) 2. behandling af lovforslag nr. L 14:
Forslag til lov om indgåelse af skatteaftaler mellem Danmark og henholdsvis Aruba, Bermuda, De Britiske Jomfruøer, Cayman Islands og De Nederlandske Antiller.**

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremstilling 07.10.2009. (Omtrykt). 1. behandling 23.10.2009. Betænkning 05.11.2009).

Kl. 13:02

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag, men jeg kan høre, at der er mange, der ønsker at udtale sig, og jeg må bede om en markering, hvis jeg skal holde styr på, hvem det egentlig er, der ønsker at udtale sig. Ellers må jeg bede om, at der er rimelig ro og stilhed i salen, så længe vi har sager til forhandling eller afstemning.

Jeg spørger igen: Ønsker nogen at udtale sig om lovforslag nr. L 14?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, og det er ikke tilfældet, er det vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

Kl. 13:04

4) 2. behandling af lovforslag nr. L 16:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Israel.

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 07.10.2009. (Omtrykt). 1. behandling 23.10.2009. Betænkning 05.11.2009).

Kl. 13:03

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Der er ingen, der ønsker at udtale sig, og så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, og det er ikke tilfældet, er det vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 2. behandling af lovforslag nr. L 18:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Serbien.

Af skatteministeren (Kristian Jensen).

(Fremsættelse 07.10.2009. (Omtrykt). 1. behandling 23.10.2009. Betænkning 05.11.2009).

Kl. 13:04

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag. Der er ingen, der ønsker at udtale sig, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår også her, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, og det er ikke tilfældet, er det vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 1. behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og udvikling af byer. (Energiforbedrende foranstaltninger m.v.).

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).

(Fremsættelse 21.10.2009).

Kl. 13:04

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet som ordfører, er hr. Erling Bonnesen fra Venstre.

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. 40 pct. af det samlede energiforbrug i Europa såvel som i Danmark går til driften af bygninger, så det er et vigtigt fokusområde, vi her tager fat i.

I sin strategi for at opnå en reduktion af energiforbruget i bygninger har regeringen lagt en ambitiøs plan for, hvordan vi kan opnå en bæredygtig boligmasse i Danmark. Med dette lovforslag følger regeringen op på sine målsætninger og giver nu kommunerne endnu bedre muligheder for at tage fat der, hvor det er mest påtrængende. Det er de enkelte kommuner, der bedst ved, hvilke boliger der trænger mest til at blive taget hånd om, og kommunerne får nu bedre muligheder for helt lokalt at tage stilling til, hvor de vil tage fat. Med de nye udvidede muligheder for energirenovering af bygninger kan der tages fat i mange af de bygninger, som indtil nu er faldet uden for kategori i forhold til byfornyelse, men som tydeligvis kan have gavn af en energimæssig opdatering. Det kan vi nu få taget fat på.

Enkelte steder kan det ikke betale sig at renovere, og så er det sund fornuft i stedet at rive ned og bygge nyt – og selvfølgelig energimæssigt fuldt ud holdbart. Det vil blive nemmere for kommunerne, når der bliver mulighed for at få støtte til nedrivning af faldefærdige huse. Det betyder også, at vi vil se nogle af de gamle, faldefærdige rønner forsvinde, som nogle steder skæmmer landskabet. Det er noget, som jeg er sikker på man vil tage godt imod i landsbyerne og i landdistrikterne, hvor langt de fleste er meget engageret i og selvfølgelig holder meget af deres lokale miljø.

Det ligger i helt naturlig forlængelse heraf, at også forsamlingshusene er tænkt med i dette lovforslag. Forsamlingshusets rolle er at være et naturligt samlingssted i landsbyen, og det kræver ordentlige forhold, og ved at give kommunerne mulighed for at forbedre forsamlingshusenes såkaldte klimaskærme – altså de ydre ting – og afhjælpe sundhedsmæssige og brandmæssige forhold og forbedre tilgængeligheden for ældre og handicappede sikrer vi, at forsamlingshusene fortsat kan spille en god og aktiv rolle lokalt.

Med dette lovforslag reducerer vi energiforbruget og forbedrer boligmassen. Venstre støtter derfor lovforslaget. Tak.

Kl. 13:07

Formanden:

Der er et ønske om en kort bemærkning, og det er fra hr. Thomas Jensen, værsgo.

Kl. 13:07

Thomas Jensen (S):

Tak til hr. Erling Bonnesen. Her om et par uger har vi jo, som vi alle ved, klimatopmødet i København, og derfor er det også vigtigt, at vi, hver gang vi har mulighed for det her i Folketinget, gør alt, hvad vi kan, for at fremme energibesparelser i boligerne og dermed reducere energiforbruget og dermed også reducere CO₂-udslippet. Det er jo noget, som vi har stor fokus på fra oppositionens side, og jeg er også glad for, at der nu bliver taget hul på det her fra regeringens side.

Men, som jeg også vil sige i min ordførertale lidt senere, er det jo en ret begrænset sum penge, der er til det her forslag, så derfor er mit spørgsmål til Venstres ordfører: Kan Venstres ordfører sådan med et slag på tasken sige, hvor meget energiforbruget i Danmark vil blive reduceret som følge af det her lovforslag?

Kl. 13:07

Formanden:

Ordføreren.

Erling Bonnesen (V):

Jeg tror, at alle politikere i Danmark har stort fokus på – det bærer debatten jo også præg af – at få startet energirenovering op, følge op på hele klimadagsordenen og bakke de målsætninger op. Det tror jeg ikke at der er nogen enkeltpolitikere eller enkeltpartier der har patent på. Jeg oplever et stort medspil til det.

Hvordan det så konkret vil udmønte sig i helt konkrete reduktioner i de enkelte tiltag, er nok et lidt stort regnestykke, men det er lige præcis det, som det hele jo også i sidste ende går ud på, nemlig at få reduceret CO₂-udslippet, og det vil det her selvfølgelig også trække i retning af.

Kl. 13:07

forslag er sat 150 mio. kr. af, som i hvert fald kan benyttes til det. Det, der er lidt ærgerligt, er jo så, at det kun er for et år. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, om ikke Venstre vil være indstillet på at kigge på årene fremover, så man kan lave en ordentlig planlægning i kommunerne, så det ikke bliver hovsæløsninger, når de skal ud og nedrive og kondemnere bygninger.

Kl. 13:10

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:10

Thomas Jensen (S):

Tak. Og tak til hr. Erling Bonnesen. Der kom selvfølgelig ikke et klart svar på, præcis hvor meget der vil blive reduceret med, men det kan vi jo eventuelt spørge ministeren om senere.

Men for Socialdemokraterne er der jo en tæt sammenhæng mellem energireduktion, og at vi i dag står med en meget, meget omfattende arbejdsløshed i Danmark her i den økonomiske krise. Vi ser det jo som en god mulighed for, at vi kan komme i gang med at energirenovere en masse boliger, samtidig med at vi så også får sat nogle i beskæftigelse. Så mit spørgsmål til hr. Erling Bonnesen er: Hvor mange af de arbejdsløse lønmodtagere, der går rundt derhjemme i dag, forventer hr. Erling Bonnesen der vil komme i arbejde som følge af det her forslag?

Kl. 13:08

Kl. 13:09

Erling Bonnesen (V):

Jeg er meget glad for, at spørgeren her tager fat i lige præcis det med mulighederne for nedrivning af såkaldte gamle rønner, og det er jeg, fordi det er overordentlig glædeligt, at vi efter i flere år at have talt om det nu kan få gjort noget ved det og så at sige få sat handling bag ordene. Der er jo mange politikere, der har nær tilknytning til landdistrikterne, og som har arbejdet med det og talt om det i nogle år. Derfor er jeg selvfølgelig glad for, at vi fra regeringens side med det her lovforslag nu også kan få sat handling bag ordene.

Så kan man altid spørge, hvor mange penge der så skal til for at få gjort noget ved det. Men efter at der i mange år har været ingenting eller meget lidt som opbakning til det, får man nu med 150 mio. kr. netop gjort noget ved det.

Det, vi skal lægge mærke til, er lige præcis, at vi fra statens side, om jeg så må sige, går foran, og så har kommunerne nu muligheden for at bakke op. Og jeg noterer da med stor glæde og tilfredshed, at der er mange kommuner, der faktisk allerede er oppe på siden af os og er i gang med helt konkrete planer. Så jeg ser ikke nogen hovsæløsninger i det. Jeg ser faktisk et godt samarbejde imellem staten på den ene side og kommunerne på den anden for at få lavet noget forskønnelse i landsbyerne.

Kl. 13:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:09

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 13:12

Erling Bonnesen (V):

Jeg kan jo med glæde konstatere, at når man bestiller lokale håndværkere her og nu, erfarer man, at der faktisk er mange, der har rigtig travlt – der kan være sådan enkelte store projektmagere, som måske har knap så mange store projekter i øjeblikket. Så vi kan med glæde konstatere, at der fortsat er god gang i håndværkerbranchen.

Det er helt klart, at det her også vil kaste nogle yderligere beskæftigelsesmuligheder af sig, og det skal man jo lige præcis være med til at sætte dagsordenen for lokalt, for med det her lovforslag giver vi netop kommunerne redskaber til at udøve, om jeg så må sige, en aktiv indsats for det. Så der kan man jo komme med alle mulige slag på tasken, men med hensyn til tilgangen til det, tror jeg også, der er et stort, bredt politisk regnskab, der gør, at man kan få kombineret de her ting, få gjort noget ved vores bygninger der, hvor de trænger til det, og kan det så kaste nogle gode arbejdspladser af sig, er det to fluer med et smæk.

Kl. 13:09

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Når man kigger på, at der i hvert fald efter nogle opgørelser ligger 10.000 bygninger derude, som trænger til at blive set på, og når man kigger på, hvad man i det hele taget kan opnå ved at bruge 150 mio. kr. eller en del af dem, for der er jo også nogle af dem, der bliver brugt på forsamlingshusene, vil man se, at der jo står nogle tilbage, når 2010 er slut. Så bør man vel, hvis man skal lave ordentlig planlægning i kommunerne, gå ind og sige, at det også skal foregå længere fremadrettet. Mener Venstres ordfører ikke, at det vil være godt, at man i den kommende samling tager fat på at løse problemerne omkring de 9.960 andre bygninger, som ikke bliver løst i den her forbindelse?

Kl. 13:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:12

Formanden:

Tak. Er der ønske om en kort bemærkning? Det er der fra hr. Lennart Damsbo-Andersen, værsgo.

Kl. 13:10

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Med hensyn til de midler, der er sat af til at tage fat på de faldfærdige boliger og bygninger, der ligger rundtomkring i landområderne, ser vi det altså som noget meget positivt, at der i det her lov-

Erling Bonnesen (V):

I de mange kontakter, jeg har til mange kommuner, får jeg da mange positive reaktioner på, at vi nu endelig har fået taget fat på processen og kan få gjort noget ved det. Det er lige præcis det, man er gået i gang med.

Så er jeg da også enig med spørgeren i, at der står mange eksempler rundtomkring, som der skal gøres noget ved. Så vi har da en opgave foran os, men jeg synes, vi sammen skal glæde os over, at vi

fra statens side nu har taget fat på det og går foran, at mange kommuner allerede er oppe på siden af os og har taget stafetten, og at der sker noget på det område nu. Det er jeg da glad for og tilfreds med.

Kl. 13:13

Formanden:

Ja, så er der korte bemærkninger. Det er fru Line Barfod.

Kl. 13:13

Line Barfod (EL):

Ordføreren siger, at vi skal sætte handling bag ordene. Det synes jeg jo er en rigtig god målsætning, men så bør man også sikre, at der er penge til det, hvis der skal komme nogle handlinger. Det er rigtig, rigtig godt, at man langt om længe er ved at få øjnene op for, at der skal ske energiforbedringer. Det ville jo være rigtig, rigtig godt, hvis man også sagde, at vi samtidig bliver nødt til at bruge den her mulighed til at sætte ekstra fart på ved at sætte flere penge af til byfornyelse i stedet for bare at sige, at det skal gøres inden for den eksisterende ramme, som høringssvarene også peger på.

Hvis man så samtidig sagde, at det kunne være alle tiders mulighed, også i forhold til de alt, alt for mange unge, som vi lige nu er ved at tabe på gulvet, fordi de ikke kan få gennemført deres erhvervsuddannelse, ikke kan få praktikpladser, ikke kan få det, der skal til, for at de også kommer i arbejde, når de har gennemført uddannelsen, så ville det jo virkelig være at sætte handling bag ordene. Så vil Venstre kigge på det her en gang til, sikre, at der kommer flere penge med, og sikre, at vi også bruger det til, at de unge kommer i gang?

Kl. 13:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:14

Erling Bonnesen (V):

Debatten her viser jo med al tydelighed, at det er et rigtig godt lovforslag, som vi har fået på banen her og nu, lige præcis fordi vi kan få sat handling bag ordene for de bygninger, som vi skal få gjort noget ved med energirenovering. Det kan kaste nogle flere arbejdspladser af sig.

Og i forhold til at sætte flere penge af: Ja, men der er også sat flere penge af. Så man har alle muligheder for at komme fremad på de her skinner.

Kl. 13:14

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 13:14

Line Barfod (EL):

Der er sat flere penge af på ét område og mindre på et andet område. Det er jo det, der er problemet.

Hvis man for alvor skal gøre noget ved det kæmpe problem, vi har med et efterslæb på energirenovering, så er det jo penge i en helt anden størrelsesorden, der er behov for. Derfor spørger jeg, når Venstres ordfører siger, at der skal handling bag ordene, om Venstres ordfører så også er med på, at det altså kræver, at der kommer nogle flere penge end den smule, der er sat af her. Vil Venstre være med til, at der bliver sat en ordentlig stor pulje af og være med til, at man samtidig sikrer, at der bliver gjort en ekstra indsats for, at de unge kan komme i gang, fordi det vil være en af de rigtig gode muligheder for at få unge i gang, så vi ikke taber dem på gulvet – en risiko, som rigtig mange er optaget af?

Kl. 13:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:15

Erling Bonnesen (V):

Jeg kan henvise til de tidligere svar: Der er jo sat flere penge af. Det har vi jo klart dokumenteret. Bare et helt fuldstændig konkret eksempel er jo puljen til at hjælpe med at få fjernet og renoveret nogle af de såkaldte gamle rønner. Der er f.eks. sat 150 mio. kr. af, som vi lige har talt om i de foregående debatter og spørgsmål. Også hvad ungeindsatser angår, kan vi henvise til mange af de initiativer, der er taget her på det seneste. Så vi er i gang.

Kl. 13:16

Formanden:

Tak til hr. Erling Bonnesen. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Næste ordfører er hr. Thomas Jensen fra Socialdemokratiet.

Kl. 13:16

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Det er jo et meget sammensat lovforslag, som indeholder tre overordnede dele; dels en del om, at kommunalbestyrelserne kan give støtte til energiforbedrende arbejder i private ejendomme, hvor der er udarbejdet energimærkning med forslag til energiforbedringer; dels et forslag om bedre muligheder for at nedrive ejer- og andelsboliger med støtte; dels et forslag om at give støtte til istandsættelse af forsamlingshuse.

Men lige så sammensat forslaget er med hensyn til indhold, lige så entydig er finansieringen til gengæld. Den sker nemlig via den reducerede byfornyelsespulje for 2010. Derfor siger langt de fleste – herunder KL, der taler på vegne af landets 98 kommuner – i deres høringssvar, at puljen er alt for lille og udvander den nuværende byfornyelsesindsats endnu mere, end regeringen allerede har gjort de foregående år.

Det skal derfor understreges, at når vi under dette lovforslag taler om energibesparelser, må det samlede besparelsestiltag desværre forventes at blive meget, meget lille i omfang. Det kan jo undre, at regeringen her om få uger før klimatopmødet i København ikke har større ambitioner om at nedbringe energiforbruget, end tilfældet er med den meget lille, begrænsede pulje her.

Når der tales om byfornyelse, må man endelig ikke tro, at der er sket en opprioritering af byfornyelsesindsatsen i Danmark. Der er snarere sket en udvanding af indsatsen, fordi man nu for de samme økonomiske midler skal dække langt flere indsatsområder. En mindre pulje skal fordeles på flere opgaver, og jeg vil sige, at hvis regeringen har en slet skjult strategi om at give gaver til folket her op til kommunalvalget, ja, så kan det godt ske, at det lykkes at skabe store forventninger.

Men det er jo sådan med store forventninger, at hvis de ikke bliver indfriet, bliver folk skuffede, og jeg tror netop, at folk bliver skuffede, hvis de tror, at man med det her lovforslag vil give et kæmpe løft til at få fjernet alle de faldefærdige rønner rundtomkring i landet, at man med det her forslag vil sikre istandsættelse af alle landets forsamlingshuse, og at forslaget vil sikre en omfattende energirenovering af den danske bygningsmasse. Desværre. For alle tre områder er vigtige og kunne skabe en bedre og mere energibesparende bygningsmasse og samtidig invitere lønmodtagere fra arbejdsløshedskøen ind til konkrete arbejdsopgaver på arbejdsmarkedet. Men desværre er forslaget for beskeden i omfang, til at det vil ske.

Jeg vil knytte en kommentar til de enkelte dele, der er i forslaget. Først om energiforbedrende tiltag: Der er Socialdemokraterne jo ambitiøse og målrettede, når det handler om at energioptimere den eksis-

sterende bygningsmasse. Som Venstres ordfører også var inde på, kommer 40 pct. af energiforbruget i Danmark fra opvarmning af bygninger og boliger. I 2020 vil 95 pct. af bygningsmassen udgøres af de bygninger, der allerede eksisterer i dag.

Derfor skal vi gøre rigtig meget for at sætte ind i forbindelse med de boliger og bygninger, vi har i dag. Derfor spillede Socialdemokraterne også allerede i foråret ud med en plan, hvor vi har afsat 4 mia. kr. til energirenovering af private boliger og 2 mia. kr. til energirenovering af almene boliger. Derfor må jeg sige, at Socialdemokraterne også stiller sig uforstående over for, hvorfor de almene boliger slet ikke er medtaget i det her forslag i forbindelse med energibesparelser.

Den anden del af forslaget om bedre muligheder for at nedrive ejer- og andelsboliger er positiv. Det har Socialdemokraterne længe støttet. Det har vi tidligere haft med i vores forslagspalet, og jeg kan se, at det ikke kun er i udkantsområderne, der er det problem. Også i Region Midtjylland, hvor jeg kommer fra, er der store problemer med det. Så måske skulle ordningen udvides til, at vi får skovlen under alle de faldefærdige rønner. Desværre gælder det her forslag jo kun for 2010.

Vi, der har vores rødder i et landsbysamfund, ved, hvor vigtigt det er med et godt forsamlingshus. Der vil jeg sige, at det er rigtig positivt, at det er blevet taget med nu her, og jeg vil sige, at der jo er sket en kæmpe udvikling i regeringen. For i foråret, da jeg konfronterede kulturministeren med, hvad kulturministeren ville gøre for at sikre vores forsamlingshuses overlevelse, var svaret fra kulturministeren: Ingenting.

Jeg skal knytte den kommentar til det om forsamlingshusene, at det er ærgerligt, at man ikke fokuserer på energibesparende tiltag. Det er jo kun klimaskærmen, man fokuserer på, men man kunne også fokusere på tekniske installationer i forsamlingshusene, sådan at energiforbruget kunne blive nedbragt yderligere.

Afslutningsvis vil jeg sige, at Socialdemokraterne samlet set kan støtte forslaget, og at vi vil stille en række spørgsmål under udvalgsbehandlingen. Jeg vil understrege, at vi stiller os særdeles kritiske over for, at finansieringen sker via byfornyelsespuljen, som dermed bliver udvandet.

Kl. 13:20

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:20

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Jeg synes jo, det er fint, at den socialdemokratiske ordfører som opposition prøver at stille skarpt på det. Man kan måske nogle gange forsøge at tage de lidt kritiske briller på, og det er fair nok. Men med reference til den debat, vi havde før, hvor der jo er kommet mange, synes jeg i hvert fald, positive tilkendegivelser også fra kommunerne om, at de nu går i gang, vil jeg gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, om man ikke også har fået nogle tilsvarende meldinger i Socialdemokratiet fra nogle socialdemokratiske borgmestre om, at det, man er i gang med her, egentlig er meget godt.

Kl. 13:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:21

Thomas Jensen (S):

Som hr. Erling Bonnesen kunne høre, støtter Socialdemokraterne forslaget. Vi har allerede for år tilbage haft et forslag om, at man skal støtte, at der ude i kommunerne f.eks. kan nedrives faldefærdige rønner. Jeg kommer selv fra Region Midtjylland – og det er jo ikke

et udkantsområde andet end ude i yderområderne – og i centrum af regionen, Silkeborg, hvor jeg kommer fra, har vi også faldefærdige rønner, og det ville være en god idé, hvis vi også kunne få taget hånd om det. Men ifølge det her lovforslag er det jo desværre kun nogle få udvalgte kommuner, hvor man får lov til at benytte det her instrument.

Men alt i alt kvitterer jeg for forslaget, og vi støtter det også her fra Socialdemokraternes side.

Kl. 13:21

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:21

Erling Bonnesen (V):

Tak. Så en lille kort opfølgende kommentar og et spørgsmål: Er ordføreren ikke også enig i, at for at udmøntningen af det her lovforslag skal give et rigtig godt slutresultat, skal det netop ske i et samarbejde mellem staten på den ene side og kommunerne på den anden foruden mange af de frivillige kræfter, der jo gør en indsats f.eks. i forsamlingshusene, sådan at man faktisk kan sige 1-2-3, og så bliver det næsten en lille raketteffekt; altså at vi kan sige, at alle lægger nogle lodder i vægtskålen for det her, og derfor vil det være et meget godt første trin, vi tager her og nu?

Kl. 13:22

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:22

Thomas Jensen (S):

Jeg vil sige: Jo, det her er en start. Men som jeg også har lagt op til i min ordførertale, er det et meget, meget lille skridt, man tager, fordi puljen, som skal finansiere alt det her, er 150 mio. kr., og det er jo så ikke det, der fører til, at alle forsamlingshuse i Danmark bliver istandsat. Det er ikke det, der fører til, at alle boliger i Danmark bliver energirenoveret. Og det er ikke det, der fører til, at vi får revet alle faldefærdige rønner ned rundtomkring i Danmark.

Derfor er oplægget fra Socialdemokraterne også, at der desværre er afsat en for lille pulje, og at man igen går ind og dræner den pulje, der egentlig er sat af til byfornyelse, og hvor der i forvejen er en lang række opgaver, som med det her forslag bliver udvandet yderligere.

Så jo, der er nogle positive ting i det, og vi støtter det også, men desværre bliver den samlede byfornyelse i Danmark udvandet betragteligt.

Kl. 13:23

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 13:23

Line Barfod (EL):

Jeg vil høre, om Socialdemokraterne også mener, at man kan bruge forslaget her til også at sikre, at vi får de unge i gang, og at der er brug for flere penge, men at der også er brug for, at vi gør en indsats, fordi vi risikerer, at vi taber en hel årgang unge på gulvet, hvis vi ikke får dem i gang med et arbejde, og at det er oplagt at sætte ekstra gang i klimarenoveringer osv. for også at sikre, at de unge kommer i gang, så vi ikke taber dem på gulvet.

Kl. 13:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:23

Thomas Jensen (S):

Jeg var for en måned siden ude på Center for Erhvervsuddannelser i Herning og skulle holde tale for de nye svende. Det var sådan, at der var 51 nyudlærte svende, som fik deres svendebrev den aften, og halvdelen af dem havde ikke noget at stå op til mandag morgen – jo, de havde det at stå op til, at de skulle gå ned i deres a-kasse, og det mindede den lokale fagforening dem om. De var med andre ord arbejdsløse.

Det understreger jo, at ungdomsarbejdsløsheden galoperer derudad lige nu, og at det er uhyre vigtigt, at vi ikke taber den generation på gulvet. Det har vi prøvet før, og derfor skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at forebygge, at det sker igen. Derfor er Socialdemokraterne også meget offensive, når det handler om renovering af almene boliger generelt og energirenoveringer af almene boliger og også renoveringer af private boliger med et energimæssigt sigte. Så jo – vi har paletten fuld, vi har flere ting, vi kunne sætte i gang, hvis vi bare kunne få opbakning fra regeringen og Dansk Folkeparti og Folketingets øvrige partier. Så lå der en masse arbejdspladser forude, også for de unge.

Kl. 13:24

Formanden:

Tak til hr. Thomas Jensen. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, og så er det fru Anita Knakkegaard som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:24

(Ordfører)

Anita Knakkegaard (DF):

Målgruppen for lovforslaget er ejere af udlejningsejendomme, ejere af andelsboliger samt ejere af forsamlingshuse og bygninger med lignende anvendelse.

Kommunalbestyrelsen har efter de gældende regler mulighed for at give støtte til energiforbedrende foranstaltninger i private udlejningsboliger, andelsboliger og ejerboliger. Muligheden gælder kun, hvis boligen enten har installationsmangler i form af manglende wc, bad eller tidssvarende opvarmning eller er opført før 1950 og er væsentlig nedslidt. Det foreslås at udvide byfornyelseslovens anvendelsesområde til eksisterende boliger uanset boligens opførelsesår og vedligeholdelsestilstand.

Forslaget vil udvide byfornyelsesansvarets område til at omfatte, at der ydes støtte til afhjælpning af væsentlige energimæssige mangler. Støttemuligheden skal ske på baggrund af energimærkningerne af de enkelte bygninger, og støtten vil alene kunne gives til arbejder, der anbefales i konkrete energimærkningsrapporter. Kommunalbestyrelsen kan efter gældende regler endvidere yde støtte til nedrivning af alle boligtyper. Støtten til nedrivning fastsættes i forhandling med ejeren, men støtten til tilskud til ejere af ejer- og andelsboliger kan dog maksimalt udgøre en tredjedel af udgiften til nedrivning.

Dårlige og faldefærdige boliger på landet har tit status som ejerboliger, og da det har vist sig, at de gældende regler har været utilstrækkelige til at motivere ejerne til nedrivning af bygningerne, foreslås det med lovforslaget, at reglerne om støtte til nedrivning af ejer- og andelsboliger sidestilles med reglerne om udlejningsboliger. Ændringen vil bevirke, at kommunalbestyrelsen på baggrund af forhandlinger med ejeren kan fastsætte den finansielle støtte til nedrivning, og i Dansk Folkeparti er vi tilfredse med, at dette nu bliver muligt, da vi mener, det er til stor skade for landsbyer, at nogle få huse i byen skal ødelægge det for landsbyens beboere.

Efter de gældende regler i byfornyelsesloven har kommunalbestyrelsen ikke mulighed for at yde støtte til istandsættelse af forsamlingshuse og bygninger med lignende anvendelse. Derfor gives der

med lovforslaget nu også mulighed for at yde støtte til istandsættelse af nedslidte forsamlingshuse. Støtten kan ydes til istandsættelse af klimaskærm, afhjælpning af sundheds- og brandfarlige forhold samt forbedring af tilgængeligheden for ældre og handicappede, f.eks. ved etablering af indgang i niveau og handicaptolletter.

I Dansk Folkeparti mener vi, at forsamlingshusene er med til at gøre det attraktivt at bo i landsbyer og landdistrikter, og da forsamlingshuset mange steder også fungerer som kulturhus og dermed er med til at fastholde bosætningen i disse områder i, mener vi, det er en nødvendighed, da vi ønsker at bevare landsbyerne i Danmark. I forslaget præciseres det endvidere, at det alene er kommunalbestyrelsen, der kan udstede påbud, når der er nedlagt forbud mod beboelse.

Vi er i Dansk Folkeparti positive over for lovforslaget, da det giver mulighed for at bevare vore landsbyer og landdistrikter i betydelig bedre stand til stor gavn for beboerne i disse områder.

Kl. 13:28

Formanden:

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger. Den første er fra fru Line Barfod.

Kl. 13:28

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne høre, om Dansk Folkeparti også mener, at der er behov for at gøre en særlig indsats – jeg har forstået, at man støtter det her om klimarenoveringen – i den forbindelse i forhold til de unge, som vi risikerer ryger helt ud af arbejdsmarkedet, hvis ikke vi sørger for, at de kommer i gang. Vi skal derfor finde nogle flere penge til det her område, så vi kommer i gang med både at lave noget, som vi mener, der faktisk er behov for, og også sikrer, at de unge kommer i gang og får brugt deres uddannelse, fordi vi tidligere har set, at vi ellers risikerer, at de aldrig nogen sinde kommer i gang.

Vil Dansk Folkeparti være med til, at vi finder nogle flere penge til det her område, og at vi sikrer, at de unge kommer i gang?

Kl. 13:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:28

Anita Knakkegaard (DF):

Vi vil gerne være med til at sikre, at de unge kommer i gang med at arbejde. Det er helt sikkert.

Det er ikke os, der har lavet det her lovforslag, og man burde måske ikke have udvidet det uden at medtage en økonomidel med energiforbedringer. Det er det, jeg kan sige. Det har man ikke gjort, og det beklager jeg også.

Kl. 13:29

Formanden:

Fru Line Barfod.

Kl. 13:29

Line Barfod (EL):

Hvis Dansk Folkeparti mener, at der skal flere penge med og vi skal målrette det mod de unge, og Socialdemokraterne også mener det, så har vi jo snart et flertal her i Folketinget. Vil Dansk Folkeparti være med til, at vi sætter os ned og prøver at finde de flere penge til det her område og prøver at satse på at målrette det, så vi får de unge i gang og ikke risikerer, at de aldrig nogen sinde kommer i gang på arbejdsmarkedet, og vi derfor risikerer, at nogle af dem fuldstændig bliver tabt på gulvet, som vi så sidst, vi havde så stor en ungdomsarbejdsløshed som nu?

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:29 de faldefærdige rønner, vi ude lokalt får væltet og kondemneret, er det så ikke oplagt for Dansk Folkepartis ordfører at kontakte sin finansordfører og sørge for, at nogle af de her mange midler, som Dansk Folkeparti vil bruge, bliver ført over til det her område, sådan at vi kunne skaffe en bedre energimæssig standard i vores bygningsmasse?

Kl. 13:32

Anita Knakkegaard (DF):

Jeg mener faktisk, at det mange gange skal gøres på en anden måde, altså at man gør det på en anden måde og ikke bare inden for byfornyelsesmidlerne. Altså, vi kan sagtens sætte noget i gang, men på en anden måde, så de unge også kommer i arbejde og også sådan, at det giver forbedringer på energiområdet.

Kl. 13:30

Formanden:

Fru Line Barfod ønsker yderligere en kort bemærkning. Værsgo.

Kl. 13:30

Line Barfod (EL):

Jamen jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti også synes, at der skal ske noget eventuelt med en anden fremgangsmåde. Kunne ordføreren sige, hvad det er for en anden fremgangsmåde, som Dansk Folkeparti vil gå med til, hvis man har målet om, at der skal flere penge til byfornyelse og klimarenovering, og at vi skal målrette, så vi sikrer, at de unge får brugt deres uddannelse og kommer i gang på arbejdsmarkedet?

Kl. 13:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:30

Anita Knakkegaard (DF):

Jeg kan jo ikke stå heroppe og love nogle flere penge og sige, at det lige skal være sådan og sådan, at det skal foregå. Men jeg synes selvfølgelig, det skal være sådan, at vi energiforbedrer vores bygninger betydeligt bedre, end vi gør i dag. Det gælder hovedsagelig udlejningsbyggeri, hvor lejerne jo kan spare mange penge, og hvor man sådan set kan sige, at det, man eventuelt på en eller anden måde sparer, kan være med til at betale for de energiforbedringer, der også skal foreligge. Men man skal jo se, hvordan det f.eks. kan lade sig gøre over en tiårig periode, og om pengene så er betalt tilbage. Det er jo beregninger på den enkelte bygning. Men jeg synes, det ville være rart, hvis man havde muligheden for det.

Kl. 13:31

Formanden:

Så er det hr. Thomas Jensen med to spørgsmål. Fru Line Barfod havnede i bonusrunden, og det sker en gang imellem. Men nu er det hr. Thomas Jensen, værsgo.

Kl. 13:31

Thomas Jensen (S):

Tak. Jeg skal nok prøve at holde mig til to spørgsmål.

Her de seneste dage har vi jo kunnet høre hr. Kristian Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti, altså finansordføreren fra Dansk Folkeparti, som jo er den person, som bestemmer, hvad regeringen skal gennemføre af politik her i Danmark. Derfor har jeg også lyttet til, at hr. Kristian Thulesen Dahl har været ude at sige, at Dansk Folkeparti gerne vil have sat rigtig meget gang i dansk økonomi med en vækstpakke. Der er lagt et milliardstort beløb på bordet fra Dansk Folkepartis side – eller der er krav om det. Det synes jeg er meget interessant.

Når vi nu med det her lovforslag ved, at det er begrænset, hvor mange forsamlingshuse vi får renoveret, det er begrænset, hvor mange boliger vi får energirenoveret, og det er begrænset, hvor mange af

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:32

Anita Knakkegaard (DF):

Nu er det jo hr. Kristian Thulesen Dahl, der står for det der med finanserne sammen med de øvrige, så jeg tror, jeg vil overlade det til dem i slutfasen, som det er i øjeblikket. Så vidt jeg ved, er det nogle gode tiltag, man også har der.

Jeg siger ikke, at det her ikke er et godt tiltag, men det vil jeg overlade til hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 13:32

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:32

Thomas Jensen (S):

Som vi også har diskuteret her tidligere med det her lovforslag, så er det jo fuldstændig oplagt og en dobbelt god strategi, når der er så mange unge – og også ældre – på arbejdsmarkedet, som her og nu går arbejdsløse rundt, at vi får sat gang i noget beskæftigelse; at vi får nedbragt energiforbruget; at vi får forskønnet vores landsbyer; og at vi får nogle bedre forsamlingshuse rundtomkring. Derfor vil jeg opfordre Dansk Folkepartis ordfører til at ringe til sin finansordfører nu her, hvor forhandlingerne er gået ind i en slutfase, for at få tilført det her område nogle flere penge.

Kl. 13:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:33

Anita Knakkegaard (DF):

Helt ærligt, jeg er da helt sikker på, at hr. Kristian Thulesen Dahl tager det med, at der skal være penge til især de områder, hvor man også kan sætte de unge i gang. Den tillid har jeg da i hvert tilfælde, og det er jo ikke Socialdemokraterne, der skal ind og foreslå det. Det er jeg helt sikker på at min finansordfører fuldt ud har styr på.

Kl. 13:33

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 13:33

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu havde jeg sådan set lige håbet på, at ordføreren var lidt mere fast i kødet, end Venstres ordfører var lige før, men det kan jeg forstå at vi ikke er nået til endnu.

Jeg spurgte Venstres ordfører, om han ikke var indstillet på at gøre den her ordning længere, så den ikke kun gjaldt for 2010. Jeg vil også gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører, om det ikke, når nu det her er sådan en god ordning – og selv om midlerne er små – så må være rigtigt at lave en ordning, der kører i årene fremover, sådan at man har mulighed for i kommunerne at budgettere og planlægge, og så man også kan vælge de ejendomme ud, der f.eks. skal rives ned, uden at det skal være tilfældige opkøb og alt for dyre opkøb.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 13:34

Anita Knakkegaard (DF):

Nu er det jo ikke os, der har fremsat det her lovforslag; det er jo altså Venstre og De Konservative, der har fremsat det i samarbejde. Og det må sådan set være op til dem at afgøre, men jeg synes jo, det vil være rart, hvis landsbyerne kunne disponere noget bedre og man kunne få fjernet en masse af de der boliger, der mange gange står og skæmmer hele landområdet, i landdistrikter – ikke bare i landsbyerne, men altså også faldefærdige landejendomme, der står. Jeg synes, det er trist at se på.

Kl. 13:34

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 13:35

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Betyder det, som ordføreren siger, at når nu der er 10.000 bygninger derude – i hvert fald efter sidste tælling – at Dansk Folkeparti så vil være med til at kigge på at forlænge sådan en ordning til 2011, 2012 og 2013, så man virkelig har mulighed for at gennemføre en gennemgang af de bygninger, der er i Danmark, altså så man får fjernet dem, der står derude og forfalder, og som bliver brugt til alt for billig udlejning, og hvor folk bliver syge af skimmelsvamp osv.? At vi virkelig kan få sat gang i noget, er det ikke noget, som Dansk Folkeparti vil være indstillet på?

Kl. 13:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:35

Anita Knakkegaard (DF):

Nu kommer der jo altså ikke skimmelsvamp i bygninger, man river ned. Men jeg synes da, det ville være rart, hvis man eventuelt renoverede de bygninger med skimmelsvamp eller simpelt hen fjernede dem, hvis det ikke kunne betale sig.

Men som jeg sagde før, er det Venstre og Konservatives lovforslag, og jeg støtter bare lovforslaget, som det ligger, for jeg synes, det er en betydelig forbedring af det, der forelå førhen.

Kl. 13:35

Formanden:

Tak til fru Anita Knakkegaard. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Nanna Westerby som ordfører for SF.

Kl. 13:36

Kl. 13:36

(Ordfører)

Nanna Westerby (SF):

Tak. Det her lovforslag har to primære hensigter, som SF sådan set støtter varmt. Den ene hensigt er at styrke boligejernes incitament til at gennemføre energiforbedringer på deres boliger. Det giver jo mening både i forbindelse med CO₂-regnskabet og privatøkonomien.

Den anden hensigt er at styrke udviklingen i landdistrikterne, altså at gøre det mere attraktivt at bo uden for de større byer – sikre et Danmark i balance mellem by og land. Det foreslås konkret, at der gives flere muligheder for at nedrive nogle af de faldefærdige boliger på landet, som gør områder uattraktive at bo i, og som bare står og forfalder. Samtidig indeholder forslaget støtte til renovering af forsamlingshuse i landdistrikter. Yes.

Alle de her formål er noble formål, som SF selvfølgelig støtter. Alligevel må jeg sige, at det her lovforslag langt fra er godt nok til, at man kan nå de mål. Særlig med hensyn til energiforbedringer løser forslaget slet ikke noget i forbindelse med den udfordring, vi står over for, for forslaget finansieres inden for den eksisterende ramme til byfornyelse, som i øvrigt i parentes bemærket er blevet skåret ned over de sidste år. Det vil sige, at energibesparelserprojekter nu skal konkurrere med alle mulige andre byfornyelsesprojekter, og det er vel at mærke byfornyelsesprojekter, der indtil nu har optaget alle byfornyelsesmidlerne.

I SF mener vi, at der skal skub på de energirigtige renoveringer, og vi støtter alle gode intentioner og alle skridt i den rigtige retning. Men vi er skuffede over, at der ikke bliver sat mere skub på med det her forslag.

Det er en god idé med energirenoveringer. For det første er der jo i det store billede gevinster at hente i form af beskæftigelse og vækst. Lande som Tyskland og Østrig spurter derudad i den her branche med hensyn til energirenoveringer. Danmark kunne med relativ lethed blive et af lande, der tjener penge på energivenligt byggeri, et land, der kan eksportere og sælge produkter og viden på det område. Vi har gode forudsætninger for det, vi har dygtige håndværkere, ordentlige efteruddannelsesmuligheder og dygtige forskere, men der sker ikke rigtig noget på det her område. Som det også er blevet nævnt, kunne det samtidig gøre noget i forbindelse med at mindske arbejdsløsheden. Nu er der mere end 6.000 unge, der står i kø for at tage en uddannelse, de vil gerne tage en uddannelse, men de kan ikke, fordi de ikke kan få en praktikplads, fordi der ude i håndværksfirmaerne ikke er nok at lave lige nu. Energirenoveringer, som er et af målene med det her lovforslag, kunne jo faktisk sætte skub i det område.

Men ikke kun i det store samfundsøkonomiske billede er der god pengelogik i energibesparelser, også privatøkonomisk giver det en hel del mening, for der er faktisk rigtig meget at spare. Desværre er der rigtig mange, der lige nu på grund af krisen ikke engang kan få lån til energirenoveringer. Der er mange boligejere, som ved, at det vil betale sig ind på lang sigt, og som ikke kan få et lån. Derfor har SF også foreslået statslige lån til energirenoveringer og energibesparelser i private boliger, så der skal betales af på lånet, i takt med at besparelsen slår igennem. Så hvis energibesparelserne har tjent sig ind på 5 år, får lånet en løbetid på 5 år, og hvis det drejer sig om 10 år, får lånet en løbetid på 10 år. Det ville være en ordning, der faktisk ville sætte skub i energiforbedringerne, ligesom hvis der var midler med til det her lovforslag, noget som SF gerne så at der var. Jeg synes, at det er rigtig fint, at Dansk Folkeparti også støtter, at der bevilges flere midler til det her. Hvis vi er nok partier i Folketinget, der synes det, kan vi sådan set bare stille krav om det, så skal regeringen gøre det.

Alt i alt er det her lovforslag en rigtig god hensigtserklæring. Om det får en effekt, er mere tvivlsomt, fordi man bare udvider opgaverne uden at sende ekstra penge med, som det også er blevet nævnt i høringssvarene. Men SF støtter selvfølgelig alle skridt i den rigtige retning og dermed også det her lovforslag.

Kl. 13:39

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning. Det er hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:39

Erling Bonnesen (V):

Tak. Jeg lagde mærke til, at SF's ordfører i sin begejstring skulle nå langt i sin talestrøm, før hun fik opfundet noget, som hun kunne kritisere, for grundlæggende syntes hun, at det sådan set var meget godt, at man nu kunne komme i gang og havde fået sat penge af til det. Så ordføreren skulle langt ud i retorikken for at nå frem til, at der i virkeligheden burde være sat mange flere penge af. Nu er der

sat de penge af, der er. Når SF's ordfører siger, at der sådan set skulle have været sat mange flere penge af, kunne jeg godt tænke mig at spørge: Hvor mange ekstra penge har SF sat af i sit eget forslag til finanslov, ud over hvad de allerede har gang i her?

Kl. 13:40

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:40

Nanna Westerby (SF):

Tak for det. Nu må jeg bare sige, at der jo ikke er sat ekstra penge af med det her forslag. Man har en byfornyelsesramme med nogle opgaver, som altid har ligget under den ramme, og man udvider den ikke, man kommer bare flere opgaver ind under den. Så kan vi jo diskutere, om det så mirakuløst resulterer i, at man kan få løst flere opgaver.

Så vil jeg sige, at vi i SF's finanslovsforslag dels for det første har det her forslag om, at vi vil sørge for, at der bliver statslån til renoveringer, for det tror jeg for alvor vil kunne sætte skub i den her branche, dels har vi for det andet faktisk sat 2,5 mia. kr. af til, at man i kommunerne kan sætte ind med energiforbedringer, og det ville jo være oplagt, at man brugte nogle af de midler på det her område.

Kl. 13:41

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:41

Erling Bonnesen (V):

Tak for svaret, for det var sådan set egentlig meget klart, specielt den lige sådan helt midterste del af det. Hvis vi tager starten og slutningen væk, blev det lige netop markeret i midten, at det handler om lån. Det kan være fint nok i forskellige forbindelser, men det, der er det centrale her, er jo, at man lover en masse og vil sætte skub i ekstra mange ting, og hele molevitten er for lånte penge. Og det er vel egentlig sådan set bare en bekræftelse af SF's generelle politik.

Kl. 13:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:41

Nanna Westerby (SF):

Det er sådan set ikke helt rigtigt. Jeg sagde, at der var to elementer, som SF synes er rigtig fornuftige. Det ene element er, at man laver statslån til renoveringer. Der var f.eks. 37 mia. kr., som ikke blev udmøntet i forbindelse med bankpakken, og dem kunne man jo bruge på statslige lån til energirenoveringer, som vi ved betaler sig ind på lang sigt. Vi ved jo, at hvis man får sat gang i de energierenergirenoveringer, giver det nogle besparelser, så det kan faktisk betale sig.

Samtidig vil jeg sige, at vi faktisk har sat 2,5 mia. kr. af, og det er noget mere, end der ligger i den her pulje, som man kan lave energiforbedringer i kommunerne for, så det kunne man jo bl.a. også bruge på den her indsats. Det har vi gjort, fordi vi er så optaget af, at der kommer skub i beskæftigelsen. Selvfølgelig har vi også gjort det på grund af CO₂-besparelser, men vi er meget optaget af, at der kommer skub i beskæftigelsen. Og det mangler vi rigtig meget et svar fra regeringen på lige nu.

Kl. 13:42

Formanden:

Tak til fru Nanna Westerby. Der er så ikke flere korte bemærkninger. Den næste ordfører er hr. Per Løkken fra Det Konservative Folkeparti.

(Ordfører)

Per Løkken (KF):

Lovforslagets hovedformål er at forbedre kommunernes muligheder for efter byfornyelsesloven på baggrund af en aftale med ejeren dels at yde støtte til at energioptimere den eksisterende boligmasse, dels at styrke bosætningen i områder præget af dårlige og faldefærdige boliger. For De Konservative er det væsentligt, at vi skaber nogle fleksible rammer for kommunerne til at tilskynde til bosætning i landdistrikterne og fleksible muligheder for at yde tilskud til energioptimering af ejendomme. Lovforslaget giver mulighed for begge dele.

Jeg ser gerne en udvikling, hvor kommunerne i samarbejde med borgerne kan være med til at gøre det mere attraktivt at bo i alle områder af Danmark. Forsamlingshuse udgør ofte en vigtig del af nærmiljøet i de små samfund; det er områdets kulturhus. Forsamlingshusene er med til at gøre det attraktivt at bo i landsbyer og landdistrikter og dermed fastholde bosætningen dér. Lovforslaget giver mulighed for at yde tilskud til istandsættelse af nedslidte forsamlingshuse såvel som forbedring af tilgængeligheden for ældre og handicappede.

Desuden er vedligeholdte bygninger samt et godt og kønt nærmiljø også vigtigt for Det Konservative Folkeparti. At bygninger og boliger er vedligeholdte og beboelige, har stor betydning for attraktiviteten i området. Vi vægter derfor, at lovforslaget giver kommunerne mulighed for at søge tilskud til opkøb af ejendomme, til nedrivning eller til helt eller delvis at finansiere nedrivning af ejer- og andelsboliger og dermed styrke ejernes motivation til at nedrive dårlige og faldefærdige boliger på frivillig basis.

Dernæst giver lovforslaget mulighed for at yde tilskud til bygningsfornyelse af ældre boliger og energiforbedrende foranstaltninger. Vi betragter det som overordentlig vigtigt, at kommunerne får nogle brede rammer til at afgøre, hvilke forbedringer der er vigtige i deres område, da der kan være stor forskel på udfordringerne i henholdsvis Odense eller Thisted.

I Det Konservative Folkeparti lægger vi stor vægt på, at man fra statens side tilskynder til en reduktion af energiforbruget. Dette lovforslag forventes at bidrage til en reduktion af energiforbruget i den eksisterende private boligmasse samt forsamlingshuse og bygninger med lignende anvendelse, idet det antages, at en forøget andel af de byfornyeede boliger bliver forbedret energimæssigt som følge af den foreslåede adgang til at yde økonomisk støtte til bygningsfornyelse af boliger i dårlig energimæssig stand.

Med disse ord kan jeg oplyse, at Det Konservative Folkeparti støtter lovforslaget til videre behandling i udvalget.

Kl. 13:45

Formanden:

Tak til hr. Per Løkken. Der er ikke ønske om korte bemærkninger, og så bliver den næste ordfører hr. Jørgen Poulsen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 13:45

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (RV):

Det Radikale Venstre er meget positive over for, at man med det her lovforslag åbner for at støtte andre energibesparelser i ejer- og andelsboliger end hidtil. Vi tror, at det vil motivere mange ejere til at forbedre deres bygninger og bygningernes energimæssige tilstand, og vi støtter naturligvis også bestræbelserne på at renovere forsamlingshusene i landdistrikterne.

Men jeg kunne samtidig godt være en lille smule bekymret for, om det her forslag nu også får folk til at renovere gamle og nedslidte bygninger, som ikke er værd at renovere, og hvor det både klima-

mæssigt og energimæssigt måske ville være langt mere hensigtsmæssigt at bruge en bulldozer og fjerne skidtet. Jeg synes ikke helt, jeg kan se, om ejeren i et sådant tilfælde, hvor han beslutter sig for at nedrive ejendommen og opføre en mere energivenlig bygning, vil få samme støtte, som hvis han havde renoveret bygningen. Det fremgår ganske vist af loven, at den giver mulighed for at give støtte til nedrivning, hvis ellers ejeren kan blive enig med kommunen om det, men jeg ville godt have uddybet, om der er mere motivation ved at renovere end ved at rive ned.

Man kan naturligvis også diskutere, om rammen – de 150 mio. kr. – som stilles til rådighed for kommunerne, er nok. Jeg er helt sikker på, at det langt, langt fra er nok, hvis man vil opgradere den gamle boligmasse, den ældre boligmasse, men det er da et skridt i den rigtige retning, og alt i alt betragter vi i Det Radikale Venstre det her som et godt forslag, og vi kan støtte forslaget. Tak.

Kl. 13:47

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 13:48

Line Barfod (EL):

Jamen jeg ville bare gerne høre en ting i forhold til den debat, der har været her, nemlig om Det Radikale Venstre mener, at der bør sættes flere penge af, og om Det Radikale Venstre mener, at man bør bruge muligheden for både at sikre, at vi får lavet energiforbedringer, og at vi samtidig får gang i beskæftigelsen, og at vi især får gjort noget for at få de unge i arbejde, så vi ikke taber en hel årgang af unge på gulvet, som vi gjorde sidst, vi havde stor ungdomsarbejdsløshed.

Kl. 13:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:48

Jørgen Poulsen (RV):

Det er jo næsten som talt ud af De Radikales program. Det vil vi meget gerne være med til at støtte, men i og med at vi støtter det her skridt på vejen, er det vel det, vi tager stilling til her.

Kl. 13:48

Formanden:

Så er det hr. Erling Bonnesen for en kort bemærkning.

Kl. 13:48

Erling Bonnesen (V):

Jeg vil allerførst kvittere for opbakningen. Jeg synes, det lyder rigtig dejligt, hvad også ordføreren siger, nemlig at det er et skridt i den rigtige retning. Jeg vil også gerne kommentere det med, at der er sat de her penge af. Så vil jeg også prøve at koble det lidt sammen med det, som Det Radikale Venstre jo tidligere selv har været inde på, altså at der selvfølgelig skulle gives så gode frihedsrammer som muligt til kommunerne. Er det her forslag ikke lige præcis meget godt i tråd med det, fordi man jo generelt på kommunebudgetterne i år netop har fået sat hele 5 mia. kr. mere af på anlægsbudgetterne til kommunerne? Det gør jo virkelig, at de har noget at arbejde med, hvad vi også har kunnet konstatere nu i budgetlægningen. Så der er jo sådan set nogle gode muligheder for kommunerne til lige præcis at prioritere de steder, hvor man i kommunerne siger: Ja, her vil vi gøre noget ved det.

Så er det ikke også sådan, at det falder meget godt sammen med frihedsrettighederne til kommunerne?

Kl. 13:49

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:49

Jørgen Poulsen (RV):

Jo, det er også derfor, vi støtter forslaget. Jeg synes, det mere lød som en kommentar end som et direkte spørgsmål. Vi støtter det her forslag. Men naturligvis kunne vi da have ønsket os langt mere.

Kl. 13:50

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:50

Erling Bonnesen (V):

Det var jo lige præcis også en kommentar, og jeg er da også meget glad for den kommentar, jeg får igen. Det skal sådan en debat som den her jo også bruges til. Så er det sådan set meget befriende, vil jeg faktisk sige, sådan her i november måned, at vi nogle få uger efter, at kommunerne er færdige med at fastlægge deres budgetter, hvor der selvfølgelig er den debat – man kunne næsten fristes til at sige, at det i nogle situationer kammer over og bliver en klynkedebat – så også en dag som i dag her får bekræftet, at der faktisk er nogle gode muligheder og endda næsten frihedsrammer til kommunerne, også til at gøre noget ved det her.

Kl. 13:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:50

Jørgen Poulsen (RV):

Jo, frie rammer, men jeg tror ikke, at hr. Bonnesen vil få besvær med os, hvis han kan finde flere penge til det her.

Kl. 13:50

Formanden:

Tak til hr. Jørgen Poulsen. Der er ikke flere korte bemærkninger. Så er det fru Line Barfod som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:50

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Jeg må indrømme, jeg synes, det er lidt utroligt at høre hr. Erling Bonnesen påstå, at det er klynk, der kommer ude fra kommunerne. Men det må hr. Erling Bonnesen jo tale med sine partifæller om. Det er også derfra, man siger, at der simpelt hen ikke er penge til at sikre alle de mange løfter, som regeringen kommer med, og at man mange steder ikke bare har skåret ind til benet, men er begyndt at skære i benet. Så jeg tror, man lige skal overveje, at det ikke bare er klynk, men at der rent faktisk mangler penge.

Enhedslisten støtter også det her forslag. Vi synes, det er udmærket, at man går i gang med energirenoveringerne. Men vi kan ikke forstå, at man så ikke – for nu at bruge Venstres ordførers egen formulering – sætter handling bag ordene, at man ikke sikrer, at der kommer nogle penge med ud, så de rent faktisk kan gøre noget.

Vi mener, det er rigtig vigtigt, at der kommer flere penge både til den traditionelle byfornyelse, som der stadig er rigtig meget brug for, og til i langt større grad, end der er lagt op til med det her forslag, at få gang i energirenoveringerne. Der er virkelig et stort behov for det alle steder.

Samtidig er der, som jeg har været inde på under debatten, et kæmpe behov for at gøre noget i forhold til den alt for store arbejdsløshed og især i forhold til den eksploderende ungdomsarbejdslø-

hed. Det ville være fuldstændig oplagt – det er det, folk har sagt i et år nu – at sætte ind med langt flere penge på det her område. Det kan simpelt hen kun være en ideologisk blokering fra regeringen, der gør, at man ikke får sat gang i de energiforbedringer, som vi alle sammen ved skal ske; at man ikke får gjort noget for, at de unge kan komme i arbejde, dem, der har fået en uddannelse, og at de unge, der ikke har fået en uddannelse endnu, kan få en praktikplads og kan komme i gang i stedet for de der mærkelige forslag med at straffe de unge ved at skære i deres børneydelse. Så bør man da gå ind og sikre, at der er nogle ordentlige arbejdspladser. Vi ved, at arbejdet skal udføres i løbet af de kommende år, så lad os da få det udført nu i stedet for at tabe de unge på gulvet.

Vi har set tidligere, dengang ungdomsarbejdsløsheden også var høj – den eksploderede ikke lige så hurtigt, som den gør nu, men den var også meget høj – at det, at de unge ikke kom i gang, betød, at nogle af dem aldrig nogen sinde kom ind på arbejdsmarkedet. Det er en katastrofe både for dem og for samfundet. Derfor burde man altså se at komme i gang fra regeringens side og få sagt: Vi skal have lavet de her energiforbedringer, så lad os komme i gang og sætte ordentlige beløb på nu og så få folk i arbejde.

Kl. 13:53

Formanden:

Så er der en kort bemærkning. Den er fra hr. Knud Kristensen.

Kl. 13:53

Knud Kristensen (KF):

Nu er der jo ikke noget nyt i at høre fra fru Line Barfod, at regeringen gør det dårligt. Er det egentlig fru Line Barfods opfattelse, at det er regeringens og samfundets opgave at skulle sørge for al den energioverføring, der skal gennemføres?

Jeg kunne også godt tænke mig, at fru Line Barfod kom med en finansieringsmodel for, hvordan og hvorledes vi i offentligt regi skal løse den store opgave, som fru Line Barfod netop giver udtryk for at vi skal.

Kl. 13:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:53

Line Barfod (EL):

Enhedslisten har jo fremlagt et forslag til finanslov, hvor der ikke bare ikke er noget underskud, sådan som der er i regeringens forslag til finanslov, der jo har et kæmpe underskud, men hvor vi også peger på, hvordan vi kunne finansiere de store ændringer, som vi ønsker at gennemføre i samfundet, bl.a. ved at få sat gang i klimarenoveringer osv. Så vi har skam finansieringen med.

Må jeg ikke bare sige til det her med, hvorvidt det er samfundets ansvar: Samfundet har behov for det. Samfundet – dvs. regeringen og Dansk Folkeparti – har jo valgt at hælde milliarder ud i bankerne, men det er ikke bare blevet gjort for at sikre, at vi har en finansiel sektor, der fungerer – der er også blevet hældt penge ud til spekulanterne for at sikre, at de ikke kommer til at lide noget tab. Man kunne jo vælge at sige, at det ville være langt bedre at bruge de penge til at sikre de energiforbedringer, vi skal bruge, og til at sikre, at vi får gang i beskæftigelsen.

Kl. 13:54

Formanden:

Der er ikke ønske om flere korte bemærkninger end dem, der allerede er givet, så tak til fru Line Barfod. Så er det indenrigs- og socialministeren.

Kl. 13:54

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg vil starte med at takke for de mange forskellige indlæg, der har været her i forbindelse med første behandling af lovforslag L 44 om ændring af loven om byfornyelse og udvikling af byer. Jeg vil også starte med at konstatere, at jeg er glad for nu at høre, at der er opbakning til forslaget.

Det er jo altså en kendsgerning, at der i dag er problemer med at nedbringe energiforbruget i den eksisterende boligmasse, og tilsvarende er der altså også tydelige og synlige problemer med dårlige og faldefærdige boliger og nedslidte forsamlingshuse ude på landet. Derfor er jeg meget, meget tilfreds med, at kommunerne netop med det her lovforslag simpelt hen får bedre muligheder for at løse de problemer. Så jeg vil sige tak for den opbakning, der er til forslaget, og jeg er selvfølgelig indstillet på, at vi får behandlet de udestående eller uafklarede ting, der måtte være, konstruktivt og positivt i udvalget.

Angående kommunens valg i forbindelse med at støtte enten en renovering eller en nedrivning af en bolig vil jeg helt konkret sige til hr. Jørgen Poulsen, at det jo er klart, at det er en konkret og individuel vurdering i den enkelte sag, og derfor er det vanskeligt at sige, om de vil vælge det ene eller det andet. Men hvis ikke der er fordele i at renovere boligen, og den er bedre tjent med at blive nedrevet, så må man da også formode, at de kan blive enige om, at det er det, der skal være udfaldet af en sådan sagsbehandling.

Tak for de positive tilkendegivelser.

Kl. 13:56

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning, og det er fra hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:56

Thomas Jensen (S):

Tak til indenrigs- og socialministeren. Det er jo positivt, at der er så bred opbakning til forslaget her i Folketingssalen. Det, der jo også er blevet sagt fra flere partier herinde, er, at pengene her desværre bliver taget fra den eksisterende byfornyelsesramme.

Derfor vil jeg bare spørge ministeren: Kan ministeren bekræfte mig i, at byfornyelsesrammen for 2010 bliver beskåret, så den samlet set kommer ned på 245 mio. kr.?

Kl. 13:57

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:57

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Nej, det kan jeg ikke bekræfte så entydigt, for byfornyelsesrammen er på 250 mio. kr., og den diskussion, der er om, hvorvidt byfornyelsesrammen er blevet mindre, er jo diskussionen om Grundejernes Investeringsfonds tilskud, det her særlige tilskud på 56 mio. kr., som hidtil har været til den offentlige byfornyelse, og som helt ifølge aftalen altså bortfalder nu med 2009. Jeg konstaterer, at vi kører videre med det nuværende beløb på de 250 mio. kr. årligt. Og jeg må også lige konstatere, at jeg i hvert fald ikke synes, at 250 mio. kr. årligt er småpenge.

Kl. 13:57

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 13:57

Kl. 14:00

Thomas Jensen (S):

Først kunne ministeren ikke erkende, at der var sket en nedskæring, men så var ministeren alligevel inde på, at midlerne fra Grundejernes Investeringsfond var fjernet. Kort sagt er der sket en nedskæring i den samlede byfornyelsesramme. Det kan vi konkludere, og det er også det, vi har kunnet ud fra spørgsmål 1 til Kommunaludvalget i år. Der har ministeren svaret det samme.

Vi ved, at der er en masse, der bliver arbejdsløse for tiden. Vi ved, at det er meget, meget presserende, at vi får nedbragt vores energiforbrug i Danmark. Det er jo dobbelt godt, at vi kan sætte gang i beskæftigelsen ved at bruge nogle flere penge på det her område og få nedbragt energiforbruget. Er der ikke en vilje i regeringen til her ved finanslovforhandlingerne at finde nogle flere midler, sådan at vi får nogle af de unge i beskæftigelse, får nogle af de erfarne håndværkere i beskæftigelse og samtidig får nedbragt energiforbruget og dermed reduceret CO₂-udslippet – er der ikke det hos indenrigs- og socialministeren?

Kl. 13:58

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:58

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jo, det er jo lige præcis det, der er, netop ved at vi har en pulje på 250 mio. kr. og samtidig den her aftale på 150 mio. kr. for hele 2010. Så jeg synes i høj grad, at vi har sendt penge til den her opgave, som der jo heldigvis er enighed om skal løses. Der vil så altid være fuldstændig ublu tanker om, hvilken størrelse sådanne puljer skal have i en eller anden fantasiverden, og jeg skal ikke forhindre nogen i at have hede drømme om beløbsstørrelser. Jeg synes, at de 150 mio. kr. og de 250 mio. kr. sammenlagt giver lige præcis de rigtig gode muligheder for netop de initiativer, som vi heldigvis er enige om skal tages.

Kl. 13:59

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Nanna Westerby.

Kl. 13:59

Nanna Westerby (SF):

Tak for det. Det fremgår jo af lovforslaget, at de her nye opgaver, man udvider med, altså energiforbedringerne, skal findes inden for den eksisterende ramme; lovforslaget bliver finansieret inden for den eksisterende ramme til byfornyelse. Bl.a. Kommunernes Landsforening angriber det, og jeg tror, det er Frederiksberg Kommune, der har sagt: Hvordan skal vi kunne løse det? Når vi har en eksisterende ramme og nogle opgaver, vi allerede løser i dag, og vi så får nogle ekstra opgaver, hvordan skal vi så kunne løse dem, for der kommer jo ikke ekstra midler med?

Derfor vil jeg bare høre ministeren, om ministeren ikke er enig og vil give mig ret i, at hvis man skal gå i gang med energiforbedringsindsatsen, så kræver det, at man nedprioriterer andre opgaver, som tidligere har ligget der, f.eks. at installere nyt bad eller nyt toilet i lejligheder, der ikke tidligere har haft det. Og jeg vil også gerne høre, hvad ministeren ville synes var vigtigst: De byfornyelsesopgaver, der allerede ligger i puljen i dag, eller byfornyelsesopgaver med energirenoveringer, som man kommer ind i puljen nu, uden at man fører ekstra midler med til dem?

Kl. 14:00

Formanden:
Ministeren.**Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):**

Jamen det, der er den allervigtigste forudsætning for mig, er sådan set, at vi sikrer os, at vi giver kommunerne bedre muligheder for simpelt hen at løse de problemer, der er. Derfor skal kommunerne netop have flere værktøjer i værktøjskassen, et begreb, vi ofte bruger, i forhold til hvordan man rent faktisk er i stand til at løse opgaverne.

Derfor mener jeg sådan set, at de 250 mio. kr. er et rigtig pænt beløb til at løse den opgave, og jeg konstaterer også samtidig, at der lige er kommet den her ekstra pulje på 150 mio. til netop at afhjælpe problemerne med de dårlige boliger på landet. Derfor synes jeg samlet set, når vi ser på hele udfordringen med byfornyelse og med renoveringer i det hele taget, at rammerne er fornuftige.

Kl. 14:01

Formanden:

Fru Nanna Westerby.

Kl. 14:01

Nanna Westerby (SF):

Der er en byfornyelsesramme i dag, og der ligger nogle opgaver. Der er ikke problemer med at få den ramme brugt i dag. Der er masser af opgaver at bruge den på. Så kommer man nogle flere opgaver ind, og så er det bare, jeg mener – det må ministeren vel give mig ret i – at det kræver, at man nedprioriterer nogle af dem, der allerede ligger der i dag. Jeg forstår ikke, hvorfor man synes det er en god idé. Og så er det, jeg også gerne vil høre ministeren: Med den situation, Danmark står i lige nu, med den stigende arbejdsløshed, der er, med de unge, der ikke kan få praktikpladser, med alle de problemer, der er i forhold til vækst og i forhold til beskæftigelse, kunne der så ikke godt være brug for at udvide rammen lidt? Kunne der ikke godt være brug for at tage fat på nogle af de udfordringer, som vi ved vi står over for med hensyn til f.eks. energiforbedringer og renoveringer, som vi jo alligevel skal til på et tidspunkt?

Kl. 14:02

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:02

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

De spørgsmål, der har været rejst løbende om også at adressere udfordringen med ungdomsarbejdsløshed og ungdomsuddannelse i det hele taget, synes jeg sådan set er håndteret utrolig ansvarligt både af beskæftigelsesministeren og undervisningsministeren i forbindelse med ungepakken. Og så vil jeg også lige minde om, at kommunernes indsats jo altså ikke er begrænset af den statslige byfornyelsesramme. Der er en byfornyelsesramme på de 250 mio. kr., og jeg synes hele tiden, at spørgerne glemmer, at der også lige er en pulje på 150 mio. kr. oveni til netop de nedslidte boliger på landet. Det synes jeg er vigtigt at have med. Vi må have helheden ind i billedet, og jeg synes sådan set, at det er ansvarligt at have helheden med, når man debatterer de her ting i Folketinget.

Kl. 14:03

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:03

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Vi har nu lyttet til debatten og kan bl.a. høre, at Venstres ordfører har været meget begejstret for, at vi har den her pulje på 150 mio. kr., og at den faktisk bliver brugt helt op, og at der allerede nu hos kommunerne ligger ansøgninger, der matcher at få brugt de her mid-

ler, i hvert fald med hensyn til at få nedrevet bygninger osv. Det er jo ganske flot. Men mener ministeren ikke også, at det er lidt ærgerligt? For det er jo et engangsknald. Ville det ikke have været sjovere, hvis det var noget, der fortsatte i årene fremover, sådan at man hvert år havde muligheden for at bruge et beløb på f.eks. 150 mio. kr. både til at løse nogle opgaver og også til at fremme beskæftigelse og sikre, at de unge mennesker kan komme i gang?

Kl. 14:03

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:03

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jamen jeg er fuldstændig klar over, at der fra oppositionens side er frit slag på ønskelisten, og at man bare uafbrudt vil have flere penge til det ene og det andet og det tredje. Og tak for fantasien på området. Jeg synes, at vi lige præcis tog et meget, meget vigtigt skridt ved at lave den her pulje på de 150 mio. kr. netop til at give en saltvandsindsprøjtning til at få ryddet op i de faldefærdige boliger på landet. Der er også en del, der hedder personligt ansvar i det her med faldefærdige rønner. Der har vel været en ejer af en sådan bolig på et tidspunkt. Det kunne man måske også tage med ind i debatten, når jeg efterlyser, at vi hele tiden har helheden med, når vi diskuterer de her ting. Jeg er helt superglad og tilfreds med, at vi lavede den her pulje til at nedrive de faldefærdige rønner, men jeg må minde om, at vi stadig væk skal have balance i den diskussion, som også handler om et personligt ansvar.

Kl. 14:04

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:04

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Når jeg hører ministeren tale om folk, der har faldefærdige rønner, kan man jo tænke på Låsby-Svendsen eller sådan nogle mennesker, og så kunne jeg tænke mig at spørge: Kunne man forestille sig, at der vil komme et lovforslag fra regeringen, der handler om, at man som boligejer bliver gjort ansvarlig, når man forlader den, for at stille et eller andet beløb til rådighed, for at den eventuelt kan blive revet ned efterfølgende?

Kl. 14:05

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:05

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det lyder umiddelbart som noget farlig centralistisk noget, sådan som jeg hører det, men lad os se nærmere på det. Jeg er sikker på, at hr. Lennart Damsbo-Andersen er kreativ med forslag og initiativer, så lad os kigge nærmere på sådan nogle ting.

Kl. 14:05

Formanden:

Tak til indenrigs- og socialministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er slut.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, og det er ikke tilfældet, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 12:

Forslag til folketingsbeslutning om, at almene boligselskaber skal have ret til at opkøbe private ejendomme.

Af Frank Aaen (EL) m.fl.

(Fremsættelse 20.10.2009).

Kl. 14:06

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er ministeren, og det er altså indenrigs- og socialministeren. Værsgo.

Kl. 14:06

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Tak. Med forslaget her vil forslagsstillerne gøre det muligt for almene boligselskaber at købe private ejendomme med henblik på udlejning. Den almene boligsektor har til opgave at tilvejebringe og drive boliger til den del af befolkningen, der selv kan have svært ved at finde en god og sund bolig til en rimelig husleje. Det er for mig at se meget, meget vigtigt, at vi husker at holde fast i det udgangspunkt; almene boliger skal være boliger til en rimelig husleje og af en god standard uden nødvendigvis at være luksusboliger.

Byggeriet af almene boliger var vigende i en periode, hvor udgifterne til at bygge nye boliger steg meget kraftigt. Der var et stort pres på byggesektoren, og det betød, at det visse steder i landet kunne være svært at bygge inden for de gældende maksimumbeløb. Det har vi beskæftiget os en del med her i Folketinget. Regeringen holdt fast i, at vi ikke bare bevidstløst kunne forhøje maksimumbeløbet, for med de stigende udgifter til byggeriet følger naturligvis også stigende udgifter til huslejen. Derfor valgte regeringen dengang at holde fast og prioritere opførelsen af plejeboliger med henblik på kommunernes opfyldelse af plejeboligarantien.

Regeringen har så nu sammen med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre gennemført en række ændringer af almenboligloven, som blev vedtaget i maj i år. Vi har nedsat huslejen i nybyggeriet med 10-11 pct., vi har hævet maksimumbeløbet de steder i landet, hvor presset var størst, og vi har halveret den kommunale grundkapital frem til udgangen af 2010. Jeg kan oplyse, at initiativerne har virket, der er tegn på, at tilsagnsgivningen allerede nu er begyndt at stige, og samtidig er det meget klart, at kommunerne lægger op til en kraftigt stigende aktivitet i 2010.

Ifølge kommunernes budgetindberetninger, der plejer at give et ret godt signal om det kommende års aktivitet, vil der i 2010 blive givet tilsagn til et sted mellem 5.000 og 6.000 boliger på landsplan; alene i København ventes tilsagn til ca. 800 boliger. Dermed kommer byggeriet altså op på et niveau, der ligger over de forsigtige skøn, som vi fremlagde i forbindelse med lovforslaget. Samtidig kan vi konstatere, at der igen kommer gang i familieboligbyggeriet. Næste år venter kommunerne at give tilsagn til 2.000-3.000 familieboliger.

De gennemførte initiativer virker altså til gavn for de grupper i samfundet, som ellers kan have svært ved at finde en passende bolig. Derfor kan man så også sige, at det er ganske tankevækkende, at initiativerne blev gennemført uden Enhedslistens stemmer.

Nu kommer Enhedslisten så med et, må jeg sige, lidt forunderligt forslag, hvis formål jeg har lidt svært ved se. Men vi kan da glæde os

over, at Enhedslisten er optaget af boligforsyningen, selv om forslagsmålgruppen nok ikke hører til den svageste i samfundet. Beslutningsforslaget lægger op til, at almene boligorganisationer skal kunne købe private ejendom. Jamen det skal vi da ikke forhindre dem i, for faktisk er det sådan, at de almene boligorganisationer allerede i dag kan købe eksisterende beboelsesejendomme og omdanne dem til f.eks. familieboliger. Der kan være tale om private udlejningsejendomme, ejerlejligheder eller parcelhuse. Købet skal godkendes af kommunen, og det er så en forudsætning for købet, at der inden for 10 år kan opnås balance mellem indtægter og udgifter i den afdeling, som står for købet.

Om det her så er økonomisk realistisk, er jo en helt anden sag. Forslagsstillerne ved naturligvis godt, at det allerede i dag er muligt for en boligorganisation at købe en privat ejendom, så jeg må derfor gå ud fra, at man et eller andet sted måske forfølger en målsætning, som så ikke er kommet med i forslaget. Jeg kan jo kun gætte på, hvad det så kan være.

Hvis forlagsstillerne skulle tænke på øget offentlig støtte, kan jeg dog med det samme sige, at det ikke er en lovændring, der står eller kommer til at stå i vores program. Jeg er ikke indstillet på at tillade køb af private ejendomme med offentlig støtte.

Jeg vil her til sidst også knytte nogle få praktiske bemærkninger til forslaget. Det kan ikke udelukkes, at der kan være hele ejendomme på markedet, der vil kunne erhverves gennem en nystiftet almen boligforening, men typisk vil der, som markedet ser ud i dag, være tale om boliger, der ligger spredt ud over større områder, bl.a. andre boliger, ejendomme og ejertyper. Jeg synes ikke, det er svært at forestille sig, at det ville kunne blive ganske tungt administrativt at få en sådan enhed til at fungere bare nogenlunde rationelt, inklusive det beboerdemokrati, som er en vigtig del af det almene boligkoncept.

Jeg vil ikke udelukke, at det er vanskeligheder, der vil kunne overvindes, men ærligt talt ser det lidt tungt ud.

Ganske kort vil jeg hermed konkludere, at regeringen på den her baggrund altså ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:11

Formanden:

Tak. Der er en række korte bemærkninger. Først er det hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:11

Thomas Jensen (S):

Tak til ministeren. For Socialdemokraterne er det vigtigt, at der bliver bygget nogle nye almene boliger, for vi ved, at der er behov for det. Det har ministerens egne rapporter jo også tidligere sagt. Vi ved ikke, præcis hvor snittet skal ligge, men ca. 6.000 om året er nok det tal, det kan ligge på lige nu. Det kan være, at det tal ændrer sig i opadgående retning de kommende år på grund af befolkningsprognosen.

Der er med andre ord behov for, at der er en stor byggeaktivitet i den almene sektor, i særdeleshed af familieboliger, og derfor synes jeg også, det er lidt tragisk, når vi ved, at i år er det år i 38 år, hvor der er blevet opført færrest almene boliger. Vi har fået vedtaget en ny lov herinde, og da loven blev vedtaget, gik den nytiltrådte statsminister ud og sagde, at nu blev der allerede i 2010 opført 4.000-5.000 nye almene boliger, og indenrigs- og socialministeren stemte jo selvfølgelig i og bekræftede det tal.

Nu er det sådan, at vi allerede her i november 2009 har tilsagnstallene for de seneste måneder; der kommer jo selvfølgelig nogle tilsagn ind de kommende måneder, men jeg vil så høre ministeren: Kan ministeren på baggrund af de tilsagnstal, der er kommet indtil videre, med sikkerhed sige, at der i 2010 vil blive opført de 4.000-5.000 boliger, som ministeren lovede, da lovforslaget blev vedtaget i maj måned?

Kl. 14:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:12

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det, jeg præcis redegjorde for i min tale i forbindelse med beslutningsforslaget her, var sådan set, at der i 2010 formodentlig vil blive givet tilsagn til et sted mellem 5.000 og 6.000 boliger på landsplan. Og det, jeg kan undre mig over her, er, at hr. Thomas Jensen tilsyneladende under sit spørgsmål her rent faktisk står og roser og anerkender vigtigheden af, at der er ordentlige rammer i forbindelse med at opføre almene boliger, men at Socialdemokraterne valgte at stemme imod det lovforslag. Det er jeg stadig væk forundret over.

Kl. 14:13

Formanden:

Hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:13

Thomas Jensen (S):

Det, jeg må konstatere her, er, at indenrigs- og socialministeren snakker udenom. Vi kan ikke få nogen garanti for, at der i 2010 bliver opført de boliger, som ministeren lovede ved lovens vedtagelse i maj måned. Det er desværre et faktum. Og hvilke konsekvenser har det? Det har de konsekvenser, at vi igen får et kæmpe efterslæb, i forhold til hvilket behov der er for at få opført almene boliger i Danmark. Og man forspilder muligheden for i 2010 at få sat gang i byggeaktiviteten, sådan at mange af de håndværkere, som sidder derhjemme og er arbejdsløse, kunne komme i beskæftigelse. Med andre ord: De instrumenter, der blev vedtaget i maj måned, var et skridt i den rigtige retning, men de er langt fra vidtrækkende nok til at sætte gang i byggeaktiviteten, så vi sikrer gode almene boliger og sætter gang i beskæftigelsen. Så desværre snakker ministeren udenom og kan ikke garantere, at de tal, der blev lagt frem i maj, også holder i dag, i november.

Kl. 14:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:14

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Hvordan kan Socialdemokraternes boligordfører, hr. Thomas Jensen, få det til at lyde, som om der står en minister og taler udenom, når jeg helt klart siger, at der er tegn på, at tilsagnsgivningen allerede nu er begyndt at stige, og at vi netop med kommunernes budgetindberetninger får et signal om, at der altså er tegn på, at den her aktivitet lige præcis er på vej op, og at vi endda måske har været forsigtige i vores skøn om 4.000-5.000 boliger? Sådan set kommer der formodentlig til at være mellem 5.000 og 6.000.

Ordføreren står igen igen og siger, at det var et skridt i den rigtige retning, men at man alligevel undlod at stemme for lovforslaget. Jeg er godt klar over, at ordføreren også godt ved, at hans eget bagland er noget forundret over, at Socialdemokraterne fuldstændig slap tøjlerne i det her lovforslag og overhovedet ikke gav nogen støtte til, at vi faktisk forbedrede mulighederne for, at der kan blive bygget almene boliger i Danmark.

Kl. 14:15

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Frank Aaen (EL):

Jeg kan forstå, at ministeren er tilhænger af, at man skal kunne købe ejerboliger, men at der kan være problemer med økonomien. Så vil jeg bare gøre ministeren opmærksom på, at lige i øjeblikket er meget store ejendomskomplekser med rigtig mange lejere på vej ud i tvangsauktion, fordi de boligspekulanter, der har bygget, er gået rabundus. Det vil sige, at de lejere i virkeligheden står i en meget vanskelig situation, hvor de ikke rigtig ved, hvem der bestemmer, hvem der gør hvad, og hvem der køber. For realkreditte er jo kun indstillet på at få så mange penge hjem som overhovedet muligt. Ville det derfor ikke være en rigtig god idé over for de lejere, der i dag står i en helt urimelig usikker situation, fordi deres ejer er gået rabundus, at almennyttige boligforeninger fik mulighed for at gå ind og købe og sørge for, at der var trygge forhold fremover?

Jeg kan forstå, at ministeren er tilhænger af, at man skal kunne købe ejerboliger, men at der kan være problemer med økonomien. Så vil jeg bare gøre ministeren opmærksom på, at lige i øjeblikket er meget store ejendomskomplekser med rigtig mange lejere på vej ud i tvangsauktion, fordi de boligspekulanter, der har bygget, er gået rabundus. Det vil sige, at de lejere i virkeligheden står i en meget vanskelig situation, hvor de ikke rigtig ved, hvem der bestemmer, hvem der gør hvad, og hvem der køber. For realkreditte er jo kun indstillet på at få så mange penge hjem som overhovedet muligt. Ville det derfor ikke være en rigtig god idé over for de lejere, der i dag står i en helt urimelig usikker situation, fordi deres ejer er gået rabundus, at almennyttige boligforeninger fik mulighed for at gå ind og købe og sørge for, at der var trygge forhold fremover?

Kl. 14:15

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:16

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Vi kan jo godt være enige om netop at konstatere, at der i hvert fald i København i en årrække har været et byggeboom. Der er nemlig opført et meget, meget stort antal boliger inden for relativ kort tid, særlig nogle dyre lejeboliger omkring havnearealerne, og der bygges jo altså også fortsat. Ja, det er korrekt, at der er resultatet, at der er ganske mange ledige boliger, både ejerboliger, lejeboliger og boliger, som ganske enkelt ikke har kunnet blive afhændet, som man nu måtte have planlagt det. Ja, det er også ærgerligt at konstatere det, og det er det ikke alene for samfundet, men sådan set også for dem, der har penge i klemme. Men det er altså bare min helt klare opfattelse, at markedet selv skal finde en balance mellem udbud og efterspørgsel.

I forhold til beslutningsforslaget har jeg redegjort for, at der ikke er noget til hinder for, at man kan gå ind og købe dem, men det bliver ikke med en særlig statslig støtte. Det må blive inden for et marked, der regulerer sig.

Kl. 14:17

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:17

Frank Aaen (EL):

Jamen lejerne er jo uskyldige. Det er, fordi de har været så uheldige at flytte ind hos en spekulant, som har belånt ejendommen op over taget og er gået rabundus nu, fordi Amager Banken ikke længere kunne låne vedkommende flere penge, eller hvad det nu er for en bank, der ikke kunne låne vedkommende flere penge. Så lejerne er helt uskyldige, og vi taler jo ikke om, at lejerne skal have et tilskud. Vi siger: Hvis de almennyttige boligforeninger er i stand til at gå ind

og overtage de ejendomme med flere hundrede lejemål og dermed sikre ordentlige og trygge forhold for lejerne, var det så ikke en god idé, at staten sørgede for, at vi kunne hjælpe disse boligforeninger med at købe de boliger, i stedet for at lejerne ikke ved, hvad der sker i morgen?

Kl. 14:18

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:18

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

For det første er den enkelte lejer jo altså beskyttet af lejelovgivningen, og for det andet har jeg helt klart redegjort for, at hvis de investorer, som hr. Frank Aaen taler om, vil sælge ejendommen til en pris, som netop gør det muligt for en almen boligorganisation eller en afdeling at udleje lejlighederne inden for almenboliglovens rammer, er de naturligvis, meget, meget velkomne til det. Der er intet i lovgivningen, der hindrer det. Så det er sådan set ganske klart, at det er en mulighed, der ligger der i dag. Så er det bare, jeg siger, at det ikke virker realistisk med de priser, som ejendommene udbydes til i dag, men det må den enkelte investor jo gøre op i forhold til, hvad det er for en handel, han eventuelt vil kunne indgå med en almen boligorganisation.

Kl. 14:18

Formanden:

Der er en kort bemærkning, og det er fra fru Nanna Westerby.

Kl. 14:18

Nanna Westerby (SF):

Nu siger ministeren, at markedet selv må finde en balance, og det er måske nok den situation, vi står i, men det er jo så ærgerligt, at vi skulle herud, hvor der står tomme boliger overalt i vores havneområder, at rigtig store dele af de større byers byplanlægning faktisk er gået lidt skævt de sidste par år, fordi man har bygget boliger, der åbenbart reelt ikke var behov for.

Her de sidste par ugers tid er tømmermændene jo lidt begyndt at melde sig efter den finansielle krise, og folk er begyndt at spørge hinanden: Hvordan kunne det gå så galt? Hvordan kan det være, at Danmark alligevel er så meget dårligere stillet end andre lande? Hvordan kan det være, at boligboblen har været så meget værre i Danmark end alle mulige andre steder i verden?

Der udtalte Nordeas cheføkonom her forleden, at regeringen i vid udstrækning har haft kontrol over de faktorer, som skabte boligboblen. Han hentyder til afdragsfrie lån og til flekslån i kombination med ejendomsskattestoppet. Og der vil jeg bare høre, om ministeren vil sige fra regeringens side, at det er rigtigt, at man faktisk havde et ansvar for, at den her boligboble i Danmark blev dårligere eller værre for Danmark end for alle mulige andre lande rundt omkring i verden.

Kl. 14:20

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:20

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det, jeg skal stå og forholde mig til i dag, handler om muligheden for, at en investor kan sælge sin private ejendom med eventuelt tomme lejligheder til almenboligformål. Det er sådan set det, jeg bare helt nøgternt konstaterer at der er mulighed for.

Der er det altså vigtigt for mig at sige, at hvis en investor er kommet økonomisk i klemme af den ene eller den anden grund – uanset om det har været et prestigebyggeri ved havnefronten med nogle sto-

re luksuslejligheder, eller hvad det end måtte være – er det jo bare vigtigt, at den her investor udbyder sin ejendom til salg. Hvis en almen boligorganisation skal kunne købe den, jamen så skal det jo bare være muligt inden for almenboliglovens rammer, og det er sådan set de rammer, jeg har brugt lidt tid på at redegøre for, så vi sikrer os, hvad almenboligloven rent faktisk går ud på.

Kl. 14:21

Formanden:

Fru Nanna Westerby.

Kl. 14:21

Nanna Westerby (SF):

Når vi diskuterer det her tema i dag, er det jo, som ministeren også er inde på, fordi der er rigtig mange lejere, der lige nu er i klemme, fordi deres udlejere går konkurs. Der står rigtig mange tomme boliger rundtomkring i vores havneområder, og jeg synes da, det er lidt interessant at diskutere, hvordan vi er nået herud. Og når ministeren siger, at markedet selv må finde en balance, vil jeg sige, at vi måske kunne have undgået de udsving, vi står i lige nu, som jo er ret ubehagelige for både udlejere og lejere.

Derfor vil jeg gerne høre, hvad ministerens kommentarer er til, at Nordeas cheføkonom, som jo ved gud ikke kan være den mest venstresnoede økonom i det her land, siger, at regeringen har et ansvar for det her, fordi man med den liberalisering af lånemarkedet, man lavede, var med til at skabe et spekulativt boligmarked i Danmark. Ja, jeg vil gerne høre ministeren forholde sig til regeringens ansvar, med hensyn til at vi nu står med rigtig mange tomme boliger og rigtig mange lejere med udlejere, der går konkurs.

Kl. 14:21

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:21

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Til den første del af fru Nanna Westerbys spørgsmål om, at lejerne her kommer i klemme, vil jeg sige, at den præmis anerkender jeg ganske enkelt ikke. Lejerne er jo netop beskyttet af lejeloven, så derfor synes jeg, det er ret væsentligt, at vi ikke får skabt et eller andet billede af, at der er nogle lejere, som bare lige pludselig bliver hældt ud. Altså, de er beskyttet af lejeloven.

Man kan være bekymret for nogle investorer, som har søsat nogle prestigeprojekter med masser af arbejdspladser som følge af modet til at skabe attraktive boliger ved havnefronten. Og det, jeg siger, er, at i en økonomisk situation som den, vi er i nu, er der jo ikke noget i lovgivningen, der forhindrer, at en sådan investor kan sælge en sådan ejendom også til almenboligsektoren, når blot det lever op til almenboliglovens rammer.

Kl. 14:22

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 14:22

Jørgen Poulsen (RV):

Tak. Jeg forstår ærlig talt ikke den her debat. Jeg troede, forslaget her gik ud på at få regeringen til at tillade, at almene boligselskaber kan købe privat ejendom, og så hører jeg ministeren sige: Jamen det er der intet i vejen for; hvis kommunen og selskabet ellers kan blive enige om det, så kan de bare købe det.

Så hørte jeg godt nok, at der slap en kat ud af sækken om, at staten skulle ind og hjælpe til med det her, og så spørger jeg bare: Når man hører de argumenter, der bliver fremført her, hvorfor skal staten

så hjælpe til med at hjælpe disse entreprenører, som har forbygget sig? Det kan jeg ikke få til at hænge sammen.

Kl. 14:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:23

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg takker hr. Jørgen Poulsen for at bidrage til det lidt absurde billede, for der ligger overhovedet ikke noget på mit tegnebræt i forhold til at skulle til at lave særlige statslige støtteordninger til det. Jeg anerkender, at vi har et alment boligmarked, og at vi har skabt rammerne for at sikre, at der kan bygges yderligere almene boliger, og jeg konstaterer her, at vi faktisk har rigtig gode tal for, at der kommer gang i det byggeri, så vi får det nuancerede boligmarked, som jeg mener Danmark har behov for at have.

Kl. 14:24

Formanden:

Tak til ministeren. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger, så vi går over til ordførerrækken, og første ordfører er fru Louise Schack Elholm fra Venstre.

Kl. 14:24

(Ordfører)

Louise Schack Elholm (V):

Med dette beslutningsforslag vil Enhedslisten give almene boligselskaber ret til at opkøbe private ejendomme.

Det er allerede i dag muligt for almene boligorganisationer at opkøbe private ejendomme. De eksisterende regler gør det muligt for almene boligorganisationer at købe private udlejningsejendomme, ejerlejligheder, parcelhuse, andelsboliger og kommunale ejendomme. Da vi ønsker, at almene boligorganisationer skal have boliger, som både arbejdsløse og pædagoger kan betale, er der grænser for, hvor dyrt disse almene boligorganisationer kan købe for, for hvis man ikke satte grænser for det, ville vi ende med nogle alt for høje huslejer i den almene boligsektor.

Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti og De Radikale vedtog i foråret at sikre byggeri af flere almene boliger gennem et højere maksimumbeløb og en lavere starthusleje, som ministeren netop har redegjort for, og det er et tiltag, som vi allerede nu kan se vil få gang i det almene boligbyggeri igen. De rettigheder, som Enhedslisten ønsker at give med dette beslutningsforslag, er således allerede til stede i dag for de almene boligorganisationer, og Venstre kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 14:25

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 14:25

Frank Aaen (EL):

Jamen selv om det er muligt i teorien, er det jo tydeligvis ikke muligt i praksis, og derfor: Hvad vil Venstre gøre for at få det til at virke i praksis, så store ejendomskomplekser ikke skal stå tomme, fordi ejerne er krakket og der ikke er andre, der går ind for at drive dem, eller andre ejendomskomplekser krakker, og vi ikke ved, hvilken ejer der kommer til, og situationen derfor er meget dårlig for dem, der bor i ejendommen?

Kl. 14:26

Formanden:

Ordføreren.

Louise Schack Elholm (V):

Det er korrekt, at der i København står mange boligkomplekser, som muligvis kunne blive solgt til andre, f.eks. almene boligorganisationer. Problemet er blot, at de er så dyre, at lejerne ikke har råd til at bo i dem bagefter, og det ser vi som værende et alvorligt problem, fordi vi mener, at hovedformålet for de almene boligorganisationer er at sikre nogle boliger, som man også kan betale.

Kl. 14:26

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:26

Frank Aaen (EL):

Næh, der er jo nogle fordele ved kapitalismen. En er, at når et aktiv som f.eks. en ejendom går på tvangsauktion, kan den, som køber den, købe den meget billigere end den, der sælger, har købt den for. Derfor ville det netop være muligt at sætte lejen ned, hvis det skulle være, men det kræver jo bare alligevel, at man er i stand til at byde en pris, så det ikke er en eller anden ny spekulant, der løber med ejendommen, og så det ikke er en eller anden, der ønsker at lave ejendommen om til noget helt andet, f.eks. omdanne den til ejerlejligheder og dermed skabe stor usikkerhed for lejerne. Det er det ved at sørge for, at man ikke bruger alle mulige mærkelige penge – og slet ikke til spekulanter, de har tabt deres, kan jeg lige sige til orientering – og at der er ordentlige vilkår for lejerne og tilmed til en lavere pris end før.

Kl. 14:26

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 14:27

Louise Schack Elholm (V):

Der har været prisfald i København. Prisfaldene har desværre ikke været store nok til, at det endnu kan lade sig gøre for de almene boligorganisationer at købe disse boliger og sikre en billig husleje til deres lejere, og derfor er det ikke muligt. Som jeg tidligere nævnte, er der jo mulighed for, at de almene boligorganisationer kan købe ejendomme, men vi skal sikre, at lejerne også har råd til at bo i dem.

Jeg kan så sige, at med vores boligaftale her i foråret, som vi gennemførte sammen med Dansk Folkeparti, De Radikale og naturligvis også De Konservative som en del af VK, indførte vi dels et højere maksimumbeløb, dels en lavere starthuseleje. Det sikrer jo, at vi får gang i byggeriet. Selv i København får vi gang i byggeriet. Jeg mener, der er givet foreløbigt tilsagn til omkring 800 boliger; jeg kan ikke huske, om det er familieboliger eller bare almene boliger i København. Det er faktisk et markant løft; det er faktisk rigtig, rigtig mange almene boliger, så vi gør jo allerede noget på det her område.

Kl. 14:28

Formanden:

Tak til fru Louise Schack Elholm. Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så vi går videre i ordførerrækken. Den næste er hr. Thomas Jensen.

Kl. 14:28

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Tak. Folketingets partier står ved en skillevej, når det handler om den almene sektors fremtid. Vil Folketingets partier sikre, at vi fremover har en konkurrencedygtig almen sektor, der både løser boligsociale problemer og er en attraktiv boligform for folk med arbejde og almindelige indkomster og således udgør en vigtig del af boligforsy-

ningen? Eller vil Folketingets partier fortsætte nedslidningen af de fysiske omgivelser og ikke fjerne foden fra de seneste års bremsepedal for nybyggeri, så det til sidst kun er borgere uden andre muligheder, der bor i de almene boligområder, mens almindelige mennesker er henvist til det private boligmarked? Det er det valg, vi står over for i dag.

For Socialdemokraterne er svaret klart: Vi vil styrke og udvikle den almene sektor, så en almen bolig fortsat er en attraktiv boligform for folk med almindelige indkomster. Forudsætningen for at sikre en almen sektor i fortsat udvikling og med en blandet beboersammensætning er, at der bygges nye betalelige boliger, at den eksisterende boligmasse bliver renoveret – også energirenoveret – og at den negative spiral i de udsatte boligområder stoppes ved at igangsætte en sammenhængende og koordineret indsats over en længere årrække, der bl.a. indebærer, at der sikres finansiering af radikale fysiske omannelser i de udsatte boligområder.

Det her beslutningsforslag er i princippet meget sympatisk ved, at de almene selskaber skal have ret til at opkøbe private ejendomme med henblik på udlejning. Det handler om, at de almene boligforeninger skal have mulighed for at opkøbe og udleje alle de private boliger, som vi ser stå tomme, især her i hovedstadsområdet, men også i landets største byer. Det her beslutningsforslag kunne i princippet godt være med til at løse den udfordring, som jeg var inde på før, med en blandet beboersammensætning i de områder i de største byer, hvor der er blevet bygget alt for ensidigt med private ejer- og lejeboliger.

Men som jeg læser forslaget, er det allerede muligt at gennemføre det i dag ud fra det, der hedder sideaktivitetsbekendtgørelsen for almene boliger, og det er bl.a. tidligere i år fremgået af et svar fra ministeren på et spørgsmål, som jeg stillede, og kravene herfor er så, at det er kommunalbestyrelsen, der skal godkende det, og at det inden for 10 år selvstændigt skal være økonomisk sammenhængende, altså indtægter og udgifter skal balancere. Det er jo vigtigt, at der er krav om, at det økonomisk skal kunne hænge sammen i den enkelte boligafdeling, fordi vi skal sikre, at der ikke skabes usikkerhed om de nuværende boligafdelingers økonomiske bæredygtighed.

Det her sympatiske forslag falder desværre, når det kommer til de økonomiske realiteter, for forslaget mangler simpelt hen indhold på det økonomiske område, og der er ikke rigtig nogen finansieringsmuligheder knyttet til det. Hvis boligforeningerne kunne købe private ejendomme f.eks. i hovedstaden til de nugældende regler for det maksimale rammebeløb, ville det alligevel ikke hænge sammen økonomisk, fordi der jo ikke ville være ydelsesstøtte og kommunal grundkapital til købet. Uden ydelsesstøtte og grundkapital vil huslejen blive så høj, at det langt fra bliver betalelige boliger for politibetjente, pædagoger, skolelærere, sygeplejersker og mange andre med almindelige lønindtægter. Dermed vil boligforeningerne få meget svært ved at udleje boligerne.

Et fremadrettet forslag kunne måske være, at kravet om økonomisk balance i den enkelte afdeling skulle gælde nogle flere år, måske ikke kun de 10 år, som det er i dag. Det kunne være spændende at høre ministerens holdning til det. Sådan som det sønderskudte boligmarked ser ud her i november 2009, er de privatejede projektlejligheder endnu ikke så billige, at de kan anskaffes for en pris inden for det gældende rammebeløb. Selv om det her er et sympatisk forslag, håber jeg heller ikke, at de privatejede projektlejligheder bliver så billige, at de kan anskaffes for en pris inden for det gældende rammebeløb, for så er det en fremtid, der ser endnu sortere ud for privatboligmarkedet i Danmark.

Der er andre veje til at styrke den almene sektor, og dem vil Socialdemokraterne arbejde målrettet for at bruge, og det er nybyggeri, flere renoveringer og en mere sammenhængende indsats i de udsatte boligområder. Ud fra en samlet vurdering kan Socialdemokraterne ikke støtte lovforslaget, selv om vi finder det meget sympatisk.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Anita Knakkegaard som ordfører.

Kl. 14:33

je huslejer. Det er trods alt noget af det vigtige i almene boliger, at der er en husleje, der er til at betale.

Kl. 14:36

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Det er hr. Knud Kristensen som ordfører.

Kl. 14:37

(Ordfører)

Anita Knakkegaard (DF):

B 12 er et beslutningsforslag fra Enhedslisten, som ønsker, at almene boligselskaber skal have ret til at opkøbe private ejendomme, og det gælder både udlejningsejendomme, parcelhuse og ejerlejligheder.

I Dansk Folkeparti har vi fuld forståelse for, at almene boligselskaber har mulighed for at opkøbe private udlejningsejendomme. Opkøb af private ejendomme kan dog allerede foretages i dag efter de eksisterende regler, blot er kravet, at det sker uden støtte, at det er for egne penge, og at indtægter og udgifter skal hænge sammen inden for en tiårig periode. Det mener vi i Dansk Folkeparti egentlig er rimeligt.

Med hensyn til muligheder for, at boligforeninger skal kunne opkøbe huse i parcelhusområder og dermed sikre et mere varieret udbud af ældreegnede boliger, mener vi, det er misvisende, da mange ældre netop flytter fra eget parcelhus til mindre lejligheder, bl.a. begrundet i, at de ikke magter at holde huset med hensyn til den daglige rengøring. I Dansk Folkeparti mener vi heller ikke, det er en opgave for de almene boligorganisationer at opkøbe nogle enkelte spredte parcelhuse. Det giver alt for store omkostninger, da der ingen stordriftsfordele er forbundet med det, og dermed vil lejen blive alt for høj. Kommunen har til gengæld mulighed for at opkøbe bl.a. parcelhuse, og vi er tilfredse med den løsning, som den er.

Vi kan på den baggrund ikke stemme for beslutningsforslaget.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Nanna Westerby som ordfører.

Kl. 14:35

(Ordfører)

Nanna Westerby (SF):

Enhedslisten foreslår her, at almene boligselskaber fremover skal kunne købe private ejendomme med henblik på udlejning. Det kan jo f.eks. være de mange boliger, der er blevet bygget af spekulanter i krisen, og som nu står tomme, og hvis ejere er på konkursens rand eller allerede er over den. I dag kan man i Børsen f.eks. læse om danmarkshistoriens største tvangsauktion, Klosterparken i Ringsted, og store dele af landets havneområder er lige nu omdannede til rene glas- og stålørkner. Den udvikling har fundet sted, fordi boligmarkedet har været så spekulationspræget de sidste år, at man ikke har bygget på baggrund af et reelt behov; der er bygget luksusboliger, som der i dag ikke er afsætningsmuligheder for. Boliger er blevet spekulationsobjekter og ikke bare et sted at bo, godt hjulpet på vej af regeringens politik, for med kombinationen af ejendomsskattestop, afdragsfri lån og flekslån skabte man altså en farlig cocktail, som medførte en helt utrolig spekulationskultur på ejendomsmarkedet.

Derfor har regeringen også et ansvar for den situation, vi står i lige nu, med det ønske om liberalisering og wildwesttilstande på ejendomsmarkedet, som man havde. Nu står vi så med dårligt planlagte byområder, med tomme boliger og med et mismatch mellem befolkningens boligbehov og de nybyggede boliger. Det er ærgerligt. Og for at de her boliger ikke bare skal stå tomme, synes vi i SF sådan set, det er fint, at de omdannes til almene boliger, og det sker formentlig de facto ikke uden en ydelsesstøtte.

Men jeg må også sige her afslutningsvis, at selv om vi støtter intentionen, er vi også lidt bekymrede for, om det kan lade sig gøre, for det er klart, at det skal være inden for rammerne af maksimumsbeløbet, for ingen boligselskaber skal købe boliger, der giver tårnhøje

(Ordfører)

Knud Kristensen (KF):

B 12 er et forslag om, at almene boligselskaber skal have mulighed for at opkøbe de tomme ejendomme og boliger, der er, som følge af at der er krise i landet. Man kan jo selvfølgelig indledningsvis have meget sympati for det forslag, fordi det jo er et meget rigtigt tanke-sæt, der ligger bag, at man skulle kunne gøre sådan.

Som også flere ordførere har fremhævet, dækker beslutningsforslaget jo implicit den lov, som netop findes på området. Derfor kunne jeg godt tænke mig, at Enhedslisten havde været til stede før sommerferien, hvor vi gennemførte forårspakken, hvor vi netop gav en række gode muligheder for, at vi kunne sætte noget mere gang i den almene boligsektor med noget mere byggeri. Vi kan jo se, at der allerede nu her for 2010 på nuværende tidspunkt er anmeldt knap 6.000 boliger, der er undervejs med at blive nyopført.

Så er der spørgsmålet om at gå ind at købe de ejendomme, som står tomme. Jeg kan ikke forstå, at Enhedslisten ikke har dyrket beslutningsforslaget noget mere og måske var kommet med noget, der er mere visionært end det, som der ligger i forslaget i dag med den mulighed, der foreligger. I forårspakken fik boligforeningerne på daværende tidspunkt netop en større frihed til at kunne agere inden for deres felt i samarbejde med kommunerne. Som det også er fremgået af ordførertalerne her fra talerstolen, foreligger muligheden jo allerede for de boligselskaber.

Derfor må jeg sige, at det måske er for at bringe lidt fokus på sin egen person eller sit eget parti eller noget i den retning – det kan jo kun hr. Frank Aaen selv vide – at beslutningsforslaget er fremsat, men vi fra Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte det.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jørgen Poulsen som ordfører.

Kl. 14:39

(Ordfører)

Jørgen Poulsen (RV):

Det Radikale Venstre vil jo gerne være med til at skaffe flere almene boliger, som folk med almindelige indkomster kan bo i. De må også gerne ligge i en passende afstand fra deres arbejdsplads. På den måde er det her forslag jo ganske sympatisk. Men så må jeg rigtigt nok sige, at så forstår jeg heller ikke ret meget mere af det, for det fremgår, at man gerne vil have, at regeringen skal sørge for, at der gives lov til, at de almene boligselskaber må opkøbe private ejendomme, men de kan jo allerede gøre det, som det er nu, hvis ellers boligselskaberne og kommunen bliver enige om det.

Det, som så er tilbage, er jo, om det så er en god forretning at købe disse ejendomme. Det tror jeg ikke det er. Man må da tænke på, at hvis man køber sådan en ejendom, selv om man får den til en billig penge, så skal den jo også renoveres, istandsættes og så udlejes til en billigere leje end den, der er der nu. Det kan jeg simpelt hen ikke få til at hænge sammen.

Det er jo rigtigt, at der findes mange nye byggerier med lejligheder, som ikke kan lejes ud til markedsprisen, og jeg synes også, at det er en god idé, at der sker byggeri af almene boliger, når vi har lavkonjunktur, altså sker, når der er ledig kapacitet i byggebranchen, og når jordpriserne måske er stagnerende. For så vidt er det jo et rigtigt tidspunkt til at bygge, skal vi sige alt det, som vi har brug for i

de kommende år, f.eks. rationelle, attraktive ældreboliger og plejeboliger. Men jeg synes, det er meget tvivlsomt, om vi får billigere boliger ved at lade boligselskaberne købe private ejendomme, i hvert fald hvis det skal ske til markedsprisen. Vi har jo allerede set, hvordan det nyeste almene boligbyggeri i København har været ramt af nøjagtig de samme udlejningsvanskeligheder som det private byggeri.

Som sagt vil vi gerne se flere almene boliger, men vi kan ikke stemme for det forslag, som ligger her.

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Frank Aaen.

Kl. 14:42

(Ordfører for forslagsstillerne)

Frank Aaen (EL):

Jamen jeg kan vel et eller andet sted alligevel sige tak, for jeg tror, at de fleste udtrykte, at det var et sympatisk forslag, selv om man ikke var enig i det og ikke syntes, at det var helt godt nok. Og når det er sympatisk – og det er det – er det, fordi der er brug for boliger, der er til at betale for ganske almindelige mennesker. Der er brug for flere boliger i København, så dem, der arbejder i København – også hvis man er politibetjent eller sygeplejerske eller pædagog – har råd til at få en bolig i København og ikke skal bo langt væk fra arbejdspladsen.

Der er også brug for at sikre en måde, hvorpå vi får blandede boligområder. Jeg tænker ikke så meget på, at der skal være tæt-lav bebyggelse, eller at der skal være lejeboliger eller familieboliger. Jeg tænker lige så meget på, at der skal være mulighed for, at folk med forskellig indkomst kan bo i de samme områder, og det kunne man jo bl.a. sikre ved i højere grad at få opkøbt nogle af de i dag meget dyre lejeboliger. Det skal jeg vende tilbage til.

Men jeg må selvfølgelig også erkende efter debatten her, at det, der mangler i forslaget, er nogle flere overvejelser om økonomien, for den her mulighed for at kunne opkøbe boliger både der, hvor der bor nogen, og der, hvor de står tomme, for at omdanne dem til lejeboliger, som folk har råd til at bo i, kræver selvfølgelig mere fokus på økonomien end det, der er produceret her i forslaget. Det må jeg naturligvis erkende.

Men man skal også samtidig sige, at præcis nu, i en situation, hvor priserne på nogle af de her ejendomme falder dramatisk, fordi der simpelt hen er spekuleret for meget og priserne er jobbet op, er priserne ved at nærme sig et niveau, hvor boligerne er til at købe, og det er jo lige præcis i den situation, at det er en god idé, at det er almene selskaber, der køber boligerne, i stedet for at det er en spekulant, der tror, at prisen stiger igen i morgen, og derefter kan score kassen. Det synes jeg egentlig at vi skulle arbejde lidt med i udvalgsarbejdet, altså hvordan vi sikrer, at den åbning, der i virkeligheden er på boligmarkedet i øjeblikket, på grund af at spekulanterne har forbygget sig og overspekuleret, kan udnyttes til gavn for at få løst disse boligproblemer, der er i København, der er i Århus, der er i andre storbyer. Man kan i virkeligheden sige, at krisen har givet os en mulighed, vi ikke havde for 1 år siden, og den synes jeg at man skal gå ind og kigge på.

Så var hr. Jørgen Poulsen inde på, at det her kunne hjælpe boligspekulanterne. Nej, det er jo netop det finurlige. Boligspekulant er jo den, der taber sine penge og er ude af vagten. Dem, der står tilbage, er banker, som vi i andre sammenhænge åbenbart ikke har store problemer med at støtte med milliarder af kroner. Det er realkreditselskaber, som også er blevet støttet med mange milliarder. Det er dem, der er i klemme. Jeg mener bestemt ikke, at man skal sige, at vi så bare redder realkreditselskaberne og bankerne, for det er jo deres udlån, der har været med til at pumpe det hele op. Det er jeg absolut

imod, hverken den ene eller den anden spekulant ønsker jeg at støtte. Men kan vi få en fornuftig pris, gå ind og få samfundet, om jeg så må sige, i form af et alment boligselskab til at købe disse ejendomme og videreudleje dem, så vil de jo faktisk, hvis de har ordentlige muligheder, kunne videreudleje dem til en lavere leje end den, der betales i dag.

Så hvis man arbejder med det her, er der i virkeligheden store fordele for vores boligmarked, fordi vi får nogle af spekulanterne smidt på porten. Der er fordele for lejerne, fordi de får sikkerhed for, hvem der ejer deres bolig fremover, i stedet for den usikkerhed, der er i dag. Vi kan oven i købet få nedsat lejen til et fornuftigt niveau i stedet for de opskruede priser, vi hidtil har set. Det sidste må også glæde regeringen, for så vil den slippe med lavere støtte til huslejen. Så jeg synes i virkeligheden, at det er en mulighed. Og lur mig, om vi ikke inden for den kommende tid vil se flere prissænkninger på det her marked, og der mener jeg sådan set, at det er en god idé, at man går ind og prøver at hjælpe dem.

Kl. 14:46

Jeg vil godt pege på et særligt problem, der er. Det er spørgsmålet om familiehus, der går på tvangsauktion. Nu kan man sige, at lejere jo i højere grad er beskyttet af lejelovgivningen, selv om det ikke er rart at bo i et ejendomskompleks, hvor der er usikkerhed om, hvem der er ejer, og hvordan fremtiden er for den, der ejer komplekset. Vi kender jo masser af eksempler på, at hvis en ejer ønsker at jage lejerne ud, lykkes det forbavsende ofte, selv om man ikke skulle tro det.

Men dem, der har købt et enfamiliehus og ikke kan klare det, fordi begge forældre er blevet arbejdsløse, er jo i en rigtig dårlig situation, og lige præcis der kunne det være godt at have en instans, som gik ind og købte disse familiehus, f.eks. igennem et alment boligselskab, og sagde, at hvis dem, der bor i det, har lyst til at blive boende som lejere i det, der tidligere var deres eget hus, men som de ikke har råd til at bo i, skal vi hjælpe dem med det, sådan at vi undgår, at disse familier bliver tvunget til at flytte med de alvorlige skader, det har for børn, der skifter skole, vennekreds, og i det hele taget den sociale katastrofe, det er, når man mister sin bolig.

Så jeg mener helt klart, at der er nogle muligheder, som bør udnyttes. Det vil vi arbejde med i udvalget, og vi vil nok også være nødt til at komme med et par ændringsforslag for at gøre det her forslag mere gennemarbejdet, end det er i dag – og det vil der så komme.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Jørgen Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:48

Jørgen Poulsen (RV):

Jamen det er jo ikke rigtigt, at ejerne er ude. Ejerne sidder jo og afventer bedre tider. De sidder jo og holder ejendommene i håb om bedre tider, og når selskaberne så vil gå ind og købe til markedsprisen, som er alt for høj med de alt for høje huslejer, så kan jeg da ikke se det på anden måde, end at det er en støtte til de entreprenører, som allerede har forbygget sig.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:48

Frank Aaen (EL):

Der er jeg nok nødt til at hjælpe med lidt helt saglig rådgivning. Når et hus eller en ejendom går på tvangsauktion, så er ejeren ude, uanset om det er en familie, eller om det er en stor boligspekulant. Når vedkommende ikke længere kan betale terminen, overgår ejerskabet til

realkreditinstituttet og bankerne og dem, der har penge til gode i ejendommen, og de sælger den til dem, de synes de kan få de fleste penge fra. Så det er ikke ejerne, det er ikke boligspekulanten, vi hjælper. Vi skal heller ikke bare proppe penge i realkreditinstituttet eller i banken, der skal der forhandles en ordentlig pris, men det skal selvfølgelig være en lavere end den, der var tidligere.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jørgen Poulsen.

Kl. 14:49

Jørgen Poulsen (RV):

Så har jeg misforstået forslaget, for forslaget går ud på at købe de ejendomme, som er til salg, og der står ikke, at det kun er dem, der er på tvangsauktion. Fint nok. Det vil være fint, hvis vi kan skaffe flere boliger på den her måde, og jeg forstår også, at det kan lade sig gøre. Jeg vil bare gerne fastholde, at der er mange boliger, som stadig væk holdes af ejere, og som for de almene boligselskaber kun kan overtages med tab og dermed være en utrolig dårlig forretning. Det synes jeg er et kæmpeproblem.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:50

Frank Aaen (EL):

Det er klart, at hvis der er nogle, der mener, at de om et halvt eller helt år kan score alt det, de troede de kunne tjene for et år siden, så lad dem endelig beholde dem. På et eller andet tidspunkt kommer de nok krybende, for så går det ikke. Men så må jeg fortælle hr. Jørgen Poulsen endnu en finurlig ting ved kapitalismen, for det er ikke alt ved kapitalismen, der er helt ulogisk, men tværtimod meget logisk, og det er, at prisen for boliger jo fastlægges af markedsprisen. Og markedsprisen viser sig klarest og tydeligst ved en tvangsauktion. Måske ligger den en anelse under markedsprisen, det gør den nogle gange ved en tvangsauktion, men det er alligevel en eller anden afspejling af, hvad markedsprisen er i øjeblikket. Derfor kan man roligt gå hen og sige til dem, der endnu ikke har fået deres ejendom på tvangsauktion: Prøv lige at høre her, inden I ryger på tvangsauktion, så er prisen på markedet altså sådan her, kan vi forhandle? Derfor vil man forhandle en pris med dem også.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 57:

Forslag til lov om tolkning til personer med hørehandicap.

Af indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann).
(Fremsættelse 04.11.2009).

Kl. 14:51

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Hr. Erling Bonnesen som ordfører for Venstre.

Kl. 14:51

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Da vores sædvanlige ordfører på sagen er blevet akut forhindret, har jeg lovet hermed at læse ordførertalen op.

Dette lovforslag handler om en fælles tolkeløsning, som skal sikre mennesker med hørehandicap adgang til tolk på alle de områder, der ikke er dækket af andre ordninger. Forslaget skal derfor medvirke til, at man, selv om man har et hørehandicap, ikke bliver isoleret og udelukket fra at tage del i dagliglivet og samfundets institutioner på lige fod med andre, og dækningen er tidsbegrænset. Lovforslaget er en udløber af satspuljeaftalen for 2009 og skal erstatte de områder, der i dag dækkes af Det Sociale Tolkeprojekt.

Lovforslaget sikrer endvidere et retskrav på tolkning for den enkelte og sikrer, at tolkebrugerne kun behøver at henvende sig ét sted. Med dette lovforslag sikres det også, at der i alle årets 12 måneder kan ydes et rimeligt niveau af tolkebistand. Hver tolkebruger får desuden et fast årligt antal timer til tolkning af mere interessebetonet karakter, som tolkebruger selv disponerer over. Foreløbig er dette sat til 7 timer pr. person i timebanken, men hele ordningen vil blive fulgt tæt af Venstre, så den eventuelt kan justeres, hvis behovet skønnes at være meget anderledes. Ordningen vil ligeledes blive fulgt op hvert år og revideret efter 3 år.

Der oprettes en tolkemyndighed, der træffer afgørelse om adgang til tolkning, og i tilfælde af, at tolkebruger er utilfreds med afgørelsen, kan der klages over dette til Ankestyrelsen. Der oprettes et tolkeråd, hvor der ud over de berørte ministerier også vil sidde tre repræsentanter for danske handicaporganisationer.

Alt i alt er dette en forbedring for personer med hørehandicap, og Venstre kan derfor støtte forslaget. Tak.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. René Skau Björnsson som ordfører.

Kl. 14:53

(Ordfører)

René Skau Björnsson (S):

Det her forslag har haft en forholdsvis lang fødsel. Alt for længe har det været for besværligt og uigennemskueligt, hvordan og hvornår man kunne blive bevilget tolkning, hvis man havde et hørehandicap. Udgangspunktet for os Socialdemokrater har været, at mennesker med hørehandicap skal kunne deltage i samfundet på lige fod med alle andre, og at tolkning skal være en rettighed, som man kan benytte, når man har brug for det, uden at der bliver stillet for mange krav om til hvad og hvorfor.

Det må være op til den enkelte med hørehandicap selv at vurdere, hvad man har brug for tolkning til. Vi politikere eller andre skal ikke gøre sig til herrer over, hvornår der er brug for tolkning. Mennesker er forskellige, og derfor skal de også have lov til selv at vælge deres aktiviteter i hverdagen for at deltage i samfundslivet. Har de behov

for tolk, bør de også have adgang til det. Det er det, der har været det centrale for os, også i forhold til det her lovforslag. Derfor er det i dag også vigtigt for mig at understrege, at hvis lovforslaget her viser sig at åbne op for nogle uhensigtsmæssige begrænsninger, som nogle af høringssvarene jo peger på, så må vi også være villige til at skride ind. Det er vi i hvert fald villige til at gøre, det er et løfte, jeg gerne vil give i dag.

Det har været vigtigt for os at arbejde for, at det her lovforslag bliver bedst muligt, også fordi FN's handicapkonvention, som vi jo har ratificeret her i Folketinget, klart siger, at man som menneske med handicap har ret til at leve et selvstændigt, inkluderende og ligeværdigt liv. For mennesker med forskellige former for hørehandicap er det derfor i nogle sammenhænge nødvendigt med tolkning, og kun ved at give det kan vi leve op til konventionens ord og budskab.

Vi har fået beretninger fra mennesker med hørehandicap, der ikke kunne få dækket tolkning til en aktivitet, fordi aktiviteten ikke lige var med på den såkaldte positivliste. Det var simpelt hen uholdbart, og derfor var det et klart ønske fra vores side at få ændret den fremgangsmåde. Det er nu lykkedes, og det er vi glade for. Jeg hæfter mig ved, at ministeren påpeger, at det ikke er hensigten, at tolkemyndigheden kan indføre begrænsninger i den ubegrænsede tolkning. De må ikke sætte begrænsninger på antallet af timer bortset fra den såkaldte 7-timers-regel, som vi og de andre satspuljepartier vil være meget opmærksomme på at følge tæt. Det er også vigtigt, at ministeriet understreger, at der bliver adgang til at klage over afgørelser i Ankestyrelsen. Det synes jeg er to vigtige tilkendegivelser i den her sammenhæng.

Ligesom handicaporganisationerne er vi også meget tilfredse med, at der nu bliver én indgang til tolkning gennem den fælles tolkeløsning. Vi håber, at overgangen fra det hidtidige system til det nye bliver uden problemer. Det vil vi også holde øje med.

Så er der flere organisationer, der i deres høringssvar berører spørgsmålet om at kunne medbringe tolk til aktiviteter i udlandet. Det er et spørgsmål, jeg synes vi skal se om vi ikke kan finde en løsning på. Selvfølgelig skal det være muligt at deltage i f.eks. konferencer i handicapsammenhæng, og måske kan vi finde en løsning på det under udvalgsbehandlingen. Det håber jeg meget vi kan.

Men som sagt indeholder det her lovforslag en klar forbedring af forholdene for mennesker med hørehandicap, og vi Socialdemokrater støtter forslaget.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Tina Petersen som ordfører.

Kl. 14:57

(Ordfører)

Tina Petersen (DF):

Jeg kan jo høre, at vi ordførere meget kommer ind på de samme ting, men jeg vil da starte med at sige, at ministeren har fremsat det her forslag om lov om tolkning til personer med hørehandicap. Overordnet synes jeg absolut, at det forslag, vi behandler her i dag, og som nu giver ret til tolk inden for en række områder, er et stort fremskridt. Det ser vi i Dansk Folkeparti som værende et meget positivt fremskridt.

Som sagt er der lige nogle enkelte ting, som vi her i dag gerne vil fremhæve endnu en gang som værende et problem. Når jeg siger endnu en gang, er det jo, fordi ministeren er blevet gjort bekendt med problematikken i forslaget i bl.a. høringsprocessen. Det ene problem, som også er nævnt før, er, at tolkeområdet bliver udlagt til flere sektorer. Ministeren har i forslaget lagt en del restriktioner ind i tolkeprojektet fra 2008. Dette betyder, at man har fjernet muligheden for at få tolk til en lang række områder inden for forskellige sektorer. Som jeg læser det, er disse sektorer helt fjernet, og det beklager vi selvfølgelig i Dansk Folkeparti.

Det andet problem med dette lovforslag er, at man lægger loft over hver enkelt forbrugers forbrug. Det drejer sig altså om timebanken. Beregningerne viser, at dette loft vil være på ca. 7 timer årligt. Kan ministeren ikke forestille sig, at det ikke bliver nemt at holde kontakten til de nære, daglige ting såsom f.eks. familiefødselsdage, eventuelt at gå med børnene i biografen osv.? Nu snakker vi ikke om sportslige udfoldelser eller at deltage i politisk arbejde osv., men de helt nære ting.

Disse problematikker ved jeg at ministeren er blevet gjort bekendt med i høringssvaret fra Danske Døves Landsforbund. Kan og vil ministeren revidere og ændre forslaget, så vi får ovennævnte to store problematikker på plads i det her forelagte forslag?

Tolkeområdet er tilgodeset på mange væsentlige områder og også tilført flere ekstra midler. Derfor kan det godt virke lidt underligt, at man ændrer på noget, som faktisk fungerer for den enkelte forbruger. Men jeg håber inderligt, at ministeren endnu en gang lige vil overveje at revidere de to små problematikker, som er i ministerens forslag. Tak.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er en kort bemærkning fra fru Anne Baastrup.

Kl. 14:59

Anne Baastrup (SF):

Jeg vil bare spørge Dansk Folkepartis ordfører, om vi skal forstå talen her således, at Dansk Folkeparti melder sig ud af det forlig, som vi har indgået i forbindelse med satspuljeaftalen.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:00

Tina Petersen (DF):

Det gør Dansk Folkeparti selvfølgelig ikke. Vi har en fornuftig minister på området, som godt kan se problematikken i, at 7 timer på årsbasis ikke er tilstrækkeligt, når man skal deltage i sociale arrangementer som fødselsdage osv., og jeg synes egentlig, høringssvarene taler deres eget sprog.

Man kan så undre sig lidt, for området havde jo et budget på, så vidt jeg husker, 13,5 mio. kr., og det er i dag på 40-41 mio. kr., hvis jeg ikke husker helt forkert, så der er sket et kæmpe fremskridt på området. Man dokumenterer egentlig de 7 timer med, at det samlet set kun er 30 pct. af dem, der har behovet, som vil gøre brug af mere end 7 timer årligt. Det er jo ikke et område, der er kendt for, at der foregår misbrug af midlerne, tværtimod, vil jeg sige. Så jeg synes da, at er der mulighed for at kigge på det, er det det, man skal.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Anne Baastrup som ordfører.

Kl. 15:01

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Tak. Jeg vil godt kvittere for fru Tina Petersens svar. Noget af det, jeg vil sige, er, at der er kommet henvendelser fra organisationerne, og at jeg så er kommet i tvivl om, om det er den rigtige løsning, vi har valgt. Derfor tror jeg, at det er absolut vigtigt – også for organisationerne – at der ikke er nogen som helst diskussion om, at det her lovforslag er blevet vedtaget, inden vi går på juleferie; jeg tror, at det er helt afgørende for organisationerne og de mennesker, der i øvrigt måtte sidde og se på denne forestilling her i salen, at der ikke skal være diskussion om, at vi bliver færdige. Det, der bare er ønsket fra

os alle sammen, er at få så god en løsning som muligt. Alle organisationer er jo fuldstændig på det rene med, at dette er et meget stort skridt frem, retten til ubegrænset tolkning på en stribe områder er simpelt hen et megaskridt frem.

Vi har afsat 40 mio. kr., og det er – et slag på tasken – dobbelt så meget som det, vi regnede med skulle bruges. Men der er ingen tvivl om, at vi fik en forskrækkelse tilbage i, var det i 2008? – hvor vi slet ikke kunne overskue, hvordan pengene skulle kunne styres, fordi der jo var mennesker, der bookede sig ind på tolkning i januar måned, fordi de havde overblik over resten af deres liv det år, og så var der andre mennesker, der et par måneder efter ikke kunne få den fornødne tolkning. Det er simpelt hen en behandling af mennesker, der har et handicap, som gør, at de bliver ulige; de stærke kan godt overskue deres fremtid, men de svage har svært ved det. Det er derfor helt afgørende, at vi holder fast i konstruktionen at sende 40 mio. kr. ud. Vi sikrer – og det er så et hundrede procent ministerens ansvar – at den administration, der starter den 1. januar, er fuldstændig på det rene med, at det her skal lykkes. Vi skal ikke stå med mennesker, der har behov for at få tolkning, men som den 15. januar ikke aner, hvorfra de skal få deres tolkning. Det er ministerens ansvar, og jeg går ud fra, at hun i den grad ved, at hun skal leve op til det.

Samtidig vil jeg også foreslå, at vi i satspuljeforligskredsen løbende holder øje med det. Jeg vil ikke sige, at vi efter første kvartal skal tjekke – for der kan man godt forestille sig, at der vil komme et lille dyk – men at vi under alle omstændigheder den 1. juni ser på, hvor meget der er brugt af den ubegrænsede ret til tolkning, hvor mange tolketimer der er brugt, og hvor mange der har brugt deres 7 timer, således at der er åbenhed for, at de 7 timer kan forhøjes – vi skal ikke give hinanden håndslag på det nu, for det tør vi jo ikke rigtig, men alligevel en åbenhed her fra salen om, at de 7 timer kan forhøjes. Og i den forbindelse skal vi så også være opmærksomme på, at der er mennesker med behov for tolkning, der er svagere end andre, og jeg tænker her især på de døvblinde, for de kan jo ikke deltage i gruppetolkning, de har brug for en til en-tolkning. Derfor er det frygtelig vigtigt, at vi undervejs i forhandlingerne er opmærksomme på, om der er mennesker, som vi særskilt skal være opmærksomme på, som vi særskilt skal give en ekstra timebank, når vi nu forhøjer timebanken fra 7 timer og opefter. Det tror jeg ret sikkert kommer til at ske – ikke nu, men jeg vil tro, at det er den vej, vi kommer til at gå efter det første år, og i en forbindelse vil jeg så bare pege på den her ekstremt svage gruppe.

Nu kommer de forskellige organisationer med hørings svar og med konkrete eksempler på, hvem det er, der så mister deres tolkning. Det, vi bare skal huske, er, at den tolkning, som tidligere blev betalt af Det Sociale Tolkeprojekt, som i virkeligheden ikke var forpligtet til at betale, skulle have været betalt af Undervisningsministeriet, Sundhedsministeriet eller andre. Det, der nu også vil blive afdækket, er, at der rundt omkring i Danmark er institutioner, der ikke anerkender deres forpligtelse til at sørge for, at der skal ske tolkning inden for deres eget budget; det kommer frem nu. Derfor er det vigtigt, at Tolkerådet er helt opmærksomme på, hvordan man kan løse det der konkrete problem, f.eks. ved at fortælle politiet, at de har en forpligtelse til at sørge for, at der er tolkning, fortælle det konkrete hospital, at når en person kommer ind med sin hørende kone, som skal føde, er man forpligtet til at give tolkning der. Vi skal hele tiden prøve på at holde tungen lige i munden, og vi skal se på, om man tidligere har dækket over manglende tolkning, om de forskellige myndigheder ikke har været opmærksomme på det, ikke har vidst det, har forsøgt at tørre udgifterne af på Det Sociale Tolkeprojekt, eller om der er nogle huller. Og derfor er det jo godt, at vi får en retting for mennesker med hørehandicap: vi får ankemyndighederne, der skal holde øje, og vi får Tolkerådet, der må være forpligtet til at sørge for at finde ud af, hvilke grå områder der er, og hvordan problemerne så skal løses. Skal det være sektoransvaret, der skal gen-

nemføres, eller skal det være Det Sociale Tolkeprojekt? Vi har en hel del arbejde foran os, men jeg tror, at det nok skal lykkes at komme i havn.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Vivi Kier som ordfører.

Kl. 15:06

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

At være hørehæmmet er et handicap, som både kan isolere og udelukke det enkelte menneske fra at deltage i det helt almindelige samfundsliv. Derfor er retten til at få en tolk en væsentlig rettighed, som nu lægges ind i den fælles tolkeløsning. Der har været afprøvet forskellige modeller siden 2000, og med det her lovforslag tages der nu endelig skridt til en langt mere smidig og enkel indgang til at få en tolk.

Der var tre gennemgående ønsker til en ny social tolkeløsning, og de drejede sig om én indgang, retssikkerhed og en hensigtsmæssig struktur. Forud for dette lovforslag har der været udarbejdet en rapport. Jeg mener, at vi har fundet en god model med lovforslaget, en model, der giver ubegrænset tolkning i forbindelse med aktiviteter, der er nødvendige for, at man kan deltage i samfundslivet på lige fod med alle andre. Der har været kritik af, at listen med eksempler ikke er udtømmende, men det er vigtigt for mig at understrege, at listen jo alene giver eksempler, og at der nu også bliver mulighed for at klage.

Ud over den ubegrænsede tolkning indfører vi også med dette lovforslag en timebank for den enkelte hørehæmmede, og vi har fra konservativ side lyttet til kritikken om, at timebanken er for lille. Jeg forstår bekymringen, men jeg vil også understrege, at den nye fælles tolkeløsning vil blive fulgt tæt. Alle partier i satspuljekredsen har besluttet årligt at vurdere, hvorvidt der skal justeres i forhold til det antal timer, der er fastsat.

Der oprettes også en statslig tolkemyndighed, som får til opgave at træffe afgørelser om, hvorvidt en borger er omfattet af retten til den fælles tolkeløsning. Tolkemyndigheden skal også gennemføre udbud i forhold til leverandører på området, og så skal den understøtte den udvikling, der er i gang på området vedrørende hørehandicap.

Alt i alt har der været bred enighed blandt alle satspuljepartierne om, at det her lovforslag faktisk er en væsentlig forbedring af hele høreområdet. Lovforslaget træder i kraft den 1. januar 2010, og som sagt er partierne enige om at følge det tæt. Der er ingen tvivl om, at vi gerne kvartalsvis vil vide, hvordan det går med den her timebank, og allerede om 1 år vil vi som sagt se på, hvordan timebanken fungerer, og eventuelt foretage justeringer. Ydermere er vi blevet enige om, at vi allerede i 2012 vil gå ind og revidere loven.

Vi kan tilslutte os lovforslaget.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Anne Marie Geisler Andersen som ordfører.

Kl. 15:09

(Ordfører)

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

I Det Radikale Venstre støtter vi op om den fælles tolkeløsning, der jo er en udmøntning af satspuljeaftalen for 2008. Aftalen sikrer tolkebruger en lovsikret adgang til tolkning. Der laves én indgang til tolkning på en lang række områder, og der gives ubegrænset tolkning ligeledes på en lang række områder.

Forslaget skal sikre tolkebruger ret til ubegrænset tolkning til aktiviteter, som er nødvendige for deltagelse i samfundets institutio-

ner på lige fod med andre borgere. Herudover får brugeren et antal timer årligt til aktiviteter af mere interessebetonet karakter, som brugeren selv kan prioritere, i form af en timebank.

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at det er vigtigt for satspuljepartierne at sikre, at mennesker med et hørehandicap ikke isoleres og udelukkes fra at deltage i dagliglivet. Imidlertid har høringssvarene gjort os opmærksomme på, at der er visse aspekter i forslaget, som kan være ret problematiske, og som vi derfor bør se nærmere på. Timebanken skal bl.a. dække familiefester, private uddannelser, samt hvis man ønsker at dyrke sport i fritiden.

Det er indenrigs- og socialministeren, der fastsætter timebankens størrelse, men det, der er på tale, er 7 timer. Timebanken tager ikke højde for individuelle behov. For nogle mennesker vil 7 timer til privatfester, uddannelse og diverse fritidsaktiviteter være alt for lidt. Mange mennesker med hørehandicap er som bekendt født ind i en hørende familie. På sigt håber vi derfor på en mere fleksibel ordning, som tilgodeser individuelle behov, og vi støtter op om, at der regelmæssigt følges op på og holdes øje med forbruget, så aftalen løbende kan tilpasses.

Hvad angår udlandstolkning, som høringssvarene også berører, mener vi, at det bør være en del af den fælles tolkeløsning, da man jo ellers udelukker mennesker med hørehandicap fra at deltage i internationalt handicappolitisk arbejde. Aftalen om den fælles tolkeløsning indebærer jo netop, at tolkebrugeren har et ubegrænset antal tolketimer rådighed til politisk arbejde.

Vi mener desuden ikke, der er grund til at frygte tårnhøje udgifter til udlandstolkning. 2007 var som bekendt det sidste år, hvor muligheden for at tage tolk til udlandet eksisterede i forbindelse med interessepolitisk arbejde. I dette år var udgifterne til tolkenes rejser og ophold, dvs. udgifterne ud over selve tolkningen, ifølge Danske Døves Landsforbund på 184.000 kr. Vi mener derfor ikke, at aftalen bør afskære mennesker med hørehandicap muligheden for at få en tolk med til udlandet.

Men overordnet set er vi meget glade for, at det er lykkedes at lave den fælles tolkeløsning, og vi ser frem til det fremtidige arbejde med at tilpasse og forbedre løsningen.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen som ordfører.

Kl. 15:12

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

At der bliver afsat flere penge til tolkning for døve er selvfølgelig sympatisk og noget, man må støtte. Men som en del andre ordførere har været inde på, er der så også indført nogle begrænsninger, og bl.a. Danske Døves Landsforbund gør opmærksom på de store problemer, der er i at begrænse tolkning på en række områder inden for fritid og det sociale område til 7 timer.

Jeg vil nok sige, at det at begrænse døves adgang til at få hjælp i forbindelse med sociale og fritidsmæssige aktiviteter til 7 timer om året – det er ikke om ugen, det er ikke om måneden, det er 7 timer om året – må siges at være ganske dramatisk.

De rejser også et meget fornuftigt spørgsmål, som jeg synes kræver et svar, nemlig: Hvis der i dag med forslaget her bruges flere penge til mere tolkning, hvorfor er det så nødvendigt at indføre en begrænsning af noget af den tolkning, der allerede i dag gives penge til? Jeg synes, det er en meget enkel måde at spørge på, og jeg kunne godt tænke mig, at ministeren forklarede, hvordan en udvidelse i forhold til dagens tolkeaktivitet skal medføre en begrænsning af noget af det, der i dag betales til tolkeaktivitet.

Det her peger jo lidt på det ene af de to hovedproblemer, der er med satspuljen. Det ene problem med satspuljen er, at der foregår lovgivningen i realiteten bag lukkede døre. Al anden lovgivning bli-

ver lagt frem, sendt i høring, inden den fremsættes og behandles her i Folketingssalen, før der træffes afgørelse. På det her område, det sociale område, med satspuljen, som omfatter, så vidt jeg lige husker, 80 mio. kr., foregik alt lovforberedende arbejde bag lukkede døre med deltagelse af forligspartierne. Man kan sige, at det er hele Folketinget. Og det er det jo næsten også. Det er alle partier fra Dansk Folkeparti over til SF, kun Enhedslisten er ikke med. Jeg skal vende tilbage til hvorfor.

Men det er også problematisk, at lovgivningen foregår bag lukkede døre og afsluttes på den måde, før dørene åbnes, så vi andre kan se, hvad der sker, nemlig at partierne har givet hinanden håndslag på, at intet bliver lavet om, uden at alle er enige. For det betyder jo, at hvis man så i den efterfølgende høringsfase, som det er sket her, får at vide, at der er noget, der er rivravruskende galt, kan det ikke laves om, medmindre alle partier er enige om at lave det om. Det vil sige, at selv om der skulle være et tordnende flertal her i Folketinget, så gælder det, at bare et parti i forliget siger nej, så bliver det ikke lavet om.

Det er altså lovgivning bag lukkede døre, og det er i virkeligheden også at sætte demokratiet ud af funktion i de her forhold. Det er forkert, og en meget stor del af dansk sociallovgivning er lavet på den måde gennem de sidste 15-20 år. Det er ikke rimeligt over for demokratiet. Det er ikke rimeligt for dem, man lovgiver over for, at lovgivningsprocessen på den måde er fuldstændig holdt inde bag lukkede døre i stedet for. Den kommer formelt i Folketingssalen. Men det er formelt, den kommer i Folketingssalen, det er ikke reelt.

Så er det, der gør, at vi heller ikke vil være med bag lukkede døre, det tyveri, der foregår i forbindelse med satspuljen. Vi har lige fået nye tal. I år betaler enhver folkepensionist i Danmark over 6.000 kr. til satspuljen. I dag betaler alle arbejdsløse mere end 8.500 kr. hver til satspuljen. Denne finansieringsform er absurd. Man tager fra landets fattigste. Her gør man noget godt, for flere penge til døvetolkning er fint. Men man finansierer det ikke ved at tage fra de rigeste, hvilket er det bedste at gøre, og dér er penge, nej, man tager dem i stedet for fra de fattigste i samfundet. Det er en fuldstændig uantagelig finansieringsform, og jeg er ikke sikker på, at satspuljepartierne helt er klar over, hvor mange penge det efterhånden er, de sidder og roder med bag lukkede døre. Det er penge, som burde være udbetalt til folkepensionister, til arbejdsløse, til efterlønnere, til folk på sygedagpenge.

Alene i 2010, som det her drejer sig om, er det en samlet sum på 11 mia. kr. Så mange penge er der hobet op i satspuljen over tid. Det er så godt nok kun en mindre del af den, der bruges næste år, fordi andre er brugt gennem årene. Men det er 11 mia. kr., man har taget fra de fattigste.

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det indenrigs- og socialministeren.

Kl. 15:17

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Tak for det. Det er jo umådelig fristende at bruge taletiden her på at give en svada tilbage til hr. Frank Aaen for den her ynkelige fremstilling af, hvad satspuljeaftalerne er, og hvad satspuljen går ud på. Det kan være, at vi kan tage den i spørgsmålene. Det vil jeg da håbe på, for lige nu og her drejer det sig sådan set om L 57, et lovforslag, som naturligvis som alle andre lovforslag gennemgår tre behandlinger i Folketinget. Der er en grundig udvalgsbehandling, der har været en høring osv., så jeg har meget svært ved at se, at demokratiet er under pres i forbindelse med den her lovbehandling.

Så lad mig starte et andet sted, netop med at takke de øvrige partier for en positiv og i det hele taget velvillig behandling af det her lovforslag og for de bemærkninger, der så er kommet undervejs. Og lad mig lige knytte et par enkelte bemærkninger til de væsentligste

emner, som er blevet fremhævet i forbindelse med selve lovforslaget.

Jeg har forståelse for, at timebanken på 7 timer årligt kan synes lille, men man skal altså huske at se timebanken i forhold til de mange aktiviteter, hvor der er adgang til ubegrænset tolkning. Der er f.eks. ubegrænset tolkning til deltagelse i handicappolitisk arbejde, der er ubegrænset tolkning til foreningsarbejde, til besøg hos praktiserende læge og til aktiviteter i børnenes skoler og børnehaver. Der er simpelt hen slet ikke nogen som helst begrænsning på det.

Vi har jo altså på baggrund af de sidste års meget store udsving i forbruget af tolk i det sociale tolkeprojekt foretaget et konservativt skøn, der sikrer, at forbruget af tolk holder sig inden for den økonomiske ramme, som er til rådighed. Det, som mange af ordførerne også har fremført her, er, at vi skal have skabt ro på det her område, og det gør vi ikke ved hele tiden at skrue op og ned og ændre i antallet af timer, som er til rådighed i den her timebank.

Med det sociale tolkeprojekt in mente og den hurtige stigning i forbruget af tolk i projektet vil jeg stadig væk fastholde, og det oplever jeg også der er generel opbakning til, at der kun foretages en årlig vurdering af, om det er muligt at ændre i antallet af timer i timebanken. Det her er også af hensyn til brugerne. Vi ved fra det sociale tolkeprojekt og fra interesseorganisationer, at ændringerne er lang tid om at slå igennem, og at de simpelt hen har det med at skabe en unødigt usikkerhed.

Adgangen til tidsubegrænset tolkning til en lang række aktiviteter betyder jo, at personer med hørehandicap bliver uafhængige af familie og venner. Desuden betyder adgangen til ubegrænset tolk, at personer med hørehandicap får adgang til selv at kunne træffe egne valg, f.eks. i samtaler med banker, pensionskasser osv. Så jeg mener, det er vigtigt, at vi her husker, at ordningen altså fuldt ud er i overensstemmelse med FN-konventionen.

Med de her bemærkninger vil jeg blot konstatere, at jeg ser frem til udvalgsbehandlingen af forslaget.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 15:20

Frank Aaen (EL):

Med hensyn til ministerens indledende bemærkninger om ikke at gå ind i en diskussion om satspuljekonstruktionen, men henvise det til spørgsmål, vil jeg sige til ministeren, at tekniske spørgsmål, ting, som ikke lige umiddelbart kan afklares, fordi de måske kræver en nærmere undersøgelse, kan vi klare under udvalgsarbejdet med spørgsmål, og så bliver vi alle sammen klogere; politik foregår her under førstebehandlingen. Det, vi jo har førstebehandlinger til, er at diskutere politikken bag det lovforslag, der bliver fremlagt.

Derfor må vi da have en reaktion på: punkt 1, om det ikke er en meget særegen lovgivningsproces, der er omkring satspuljen, og punkt 2, om det ikke er en meget særegen finansiering, der er af satspuljen. Det må vi da kunne få en debat om her i salen.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:21

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jamen så misforstod hr. Frank Aaen min start på talen, for jeg henvisede blot til, at jeg meget gerne vil tage diskussionen om satspuljen generelt nu her i spørgsmålene – selvfølgelig i salen. Det var ikke en hentydning til, at det skulle henvises til udvalgsbehandlingen.

At hr. Frank Aaen ikke er med i satspuljeforhandlingerne, ja, det kan jeg da kun undre mig over, for det er da om noget et vigtigt sted,

hvor vi netop træffer nogle meget, meget vigtige beslutninger for lige præcis en udsat gruppe.

Med hensyn til diskussionen om, hvordan satspuljepengene bliver til, hvad er det så for noget vrøvl konstant at tale om, at der finder et tyveri sted? Vi taler om nogle ydelser, som jo også følger løn- og prisudviklingen, og så taler vi om, at 0,3 pct. tilgår en satspulje, som netop bliver geninvesteret til præcis selv samme målgruppe. Det er da en fornuftig finansiering af en række meget, meget vigtige og væsentlige initiativer.

Jeg har meget svært ved at forstå, hvorfor hr. Frank Aaen kan være så fundamentalt imod det, men det kan være, at jeg kan blive yderligere oplyst.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 15:22

Frank Aaen (EL):

Det vil jeg altid være parat til. Sagen er jo den, at lige præcis ved at tage 0,3 pct. – som ikke lyder af ret meget, men når man har gjort det siden 1993, løber det alligevel op, nemlig til 11 mia. kr., som jeg nævnte før – er man jo med til at øge uligheden i samfundet, for det betyder, at pensioner, dagpenge og andre overførselsindkomster, som det hedder med et lidt dumt udtryk, sækker bagud i forhold til den almindelige lønudvikling i samfundet. Og man må da forholde sig til, om man synes det er rimeligt, at i stedet for, at pensioner følger lønudviklingen i samfundet, skal de her altså reduceres, fordi man vil putte penge ned i en satspulje.

Men o.k., jeg udelukker ikke, at regeringen synes, det er i orden med øget ulighed – jeg undrer mig lidt over nogle af de andre partier, der er med, men jeg udelukker ikke, at regeringen synes, det er i orden med øget ulighed. Men hvad så med lovgivningsprocessen? Jeg vil spørge ministeren, om det ikke er korrekt, at selv om et drøende flertal i Folketinget synes, at den 7-timers-grænse, jeg og andre nævnte før, skal ændres, så bliver den ikke ændret, hvis bare et af de partier, der er med i satspuljen, siger nej.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:23

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg vil sige til hr. Frank Aaen, at det ville være pænt og fornuftigt, når man debatterer satspuljepengene, at man tager helheden med, for hr. Frank Aaen har det med at få det til at fremstå, som om man tager 0,3 pct. af de her overførselsydelse, uden at der overhovedet sker andet med det.

Overførselsindkomsterne har jo også en generel løn- og prisstigning, som altså sættes som en procent, der er et gennemsnit af, hvad der ellers sker af løn- og prisstigning på området. Så der er jo ikke tale om, at der bliver taget fra et område. Lad os sige – jeg kan ikke helt præcis tallene her – at der for et par år siden var tale om en stigning på måske knap 4 pct., så er det altså 0,3 pct. af den samlede stigning, som så går i en pulje, der bliver geninvesteret til præcis samme målgruppe. Jeg har meget vanskeligt ved at forstå, at det ikke skulle være fornuftigt og give mening i forhold til lige præcis at gøre noget målrettet for den her målgruppe.

Samtidig bruger hr. Frank Aaen sin taletid på at kritisere det seriøse forhandlingsarbejde, der ligger forud for, at man fremsætter nogle lovforslag til helt almindelig lovbehandling i Folketingssalen, og jeg har meget vanskeligt ved at se, at det overhovedet skulle være i strid med vores demokratiske proces i Folketinget i det hele taget.

Kl. 15:25

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren.

Vil hr. Frank Aaen have ordet i anden runde? Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:25

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg forstår på det sidste svar fra ministeren, at ministeren er enig i, at den her måde at finansiere satspuljen på øger uligheden i samfundet. For når man år efter år beregner, hvor meget en sats, en pension eller dagpenge skal stige med for at følge løn- og prisudviklingen i samfundet og så bagefter trækker 0,3 pct. fra – og gør det i 17 år – kan vi godt være enige om, at der så kommer til at mangle en hel del. Og som jeg sagde før, er det for en almindelig folkepensionist 6.500 kr., for en arbejdsløs mere end 8.500 kr., altså store beløb for folk, der ikke har mange penge. Det er en samlet sum på 11 mia. kr., og det mener jeg er et pænt stort beløb.

Men det øger uligheden, og så får man altså nogle penge stillet til rådighed, og det er det, der er det særegne i forhold til andre love. Der er også mange andre forlig her i Folketinget, hvor man går ind og forhandler: Kan vi nu få nogle bedre jernbaner? Kan vi nu få et bedre miljø? Det er naturligvis også fint, men her har vi en konstruktion, hvor det på forhånd er sådan – altså, jeg var til finanslovforhandlinger, selv om det godt nok kun var et kvarters tid, men jeg var dog med til finanslovforhandlinger – at der kun indbydes de partier, der er med i tyveriet. For man skal være tyv for at få lov til at være med til at fordele pengene, og man sidder bag lukkede døre, og så er det sådan, at kun hvis alle er enige, kan pengene udbetales. Og når alle er enige og har skrevet under, kan det ikke ændres.

Det er da særegent. Jeg kender ikke andre konstruktioner i Folketinget, der er sådan, at man på den måde låser hinanden fast og giver hver enkelt vetoret, og i det her tilfælde får altså alle partier fra Dansk Folkeparti til SF vetoret, med hensyn til om der skal ske ændringer, fordi man er blevet klogere – f.eks. fordi man er blevet klogere efter en høring om et emne, som lovgivningen vedrører. Det er – heldigvis – fuldstændig usædvanlig udemokratisk i det danske Folketing.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 15:27

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil bare sige, at hvis hr. Frank Aaen virkelig ønsker at afskaffe satspuljen – og det kan der godt være en vis ræson i – kunne det jo være en god idé, hvis hr. Frank Aaen eksempelvis talte lidt med sine socialdemokratiske venner ovre på venstrefløj. Den socialdemokratiske kongres har jo meget fornuftigt pålagt den socialdemokratiske folketingsgruppe at arbejde for, at satspuljen bliver afskaffet og pengene tilbageført til overførselsindkomsterne, men den socialdemokratiske gruppe i Folketinget har nægtet at efterleve sin egen kongres' anbefaling på området, og det ville jo være fint, hvis hr. Frank Aaen kunne bruge sit skyts derover i større grad, end tilfældet er her.

For Dansk Folkepartis vedkommende synes vi jo sådan set, at satspuljen skal afskaffes og pengene tilbageføres til overførselsindkomsterne. Men når nu den er der, er det jo bedst at gå inden for og få indflydelse på de ting, der rent faktisk foregår, i stedet for at stå uden for. Men hr. Frank Aaen kunne måske sige til sine venner på venstrefløj, at de skal sørge for at leve op til det, deres egen kongres har pålagt dem.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:28

Frank Aaen (EL):

Jeg kan berolige med, at det har vi gjort for længst, også her i Folketingssalen, hvor vi har debatteret det her. Men altså det med, at når nu den er der, må man jo også være med, i stedet for at sørge for at få den forandret. Det er jo nemlig sådan, at Dansk Folkeparti, indtil den dag de selv kom til fadet og selv kunne få lov til at være med til at fordele pengene, var imod og holdt lange taler her i Folketinget om, hvor skrækelig en ordning det var. Det sagde man altså, lige indtil man selv blev inviteret med indenfor og kunne være med til at fordele tyveriet, og det er jo ikke usædvanligt for Dansk Folkeparti. Man siger et udenfor og gør noget andet indenfor.

Der var også engang, hvor Dansk Folkeparti holdt taler om, at Den Sociale Pensionsfond var blevet stjålet, hvad den også var. Der var et løfte om, at pensionister skulle have en særlig ekstra pension betalt af Den Sociale Pensionsfond, som de havde betalt ind til, men da pengene så skulle ud, var de forsvundet. Det var man også imod, men det støtter man i dag.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:29

Martin Henriksen (DF):

Det er bare for at sige, at der rigtignok var et tidspunkt, hvor Dansk Folkeparti ikke var med i satspuljeftalerne. Vi gjorde, jeg vil ikke sige helt det samme, men lidt det samme som hr. Frank Aaen, vi stod og råbte og skreg, og de andre partier ville ikke være med til at afskaffe satspuljen. Så må man jo som parti på et eller andet tidspunkt gøre op med sig selv, om man så vil blive ved med at stå der, som hr. Frank Aaen gør, og råbe og skrike og ikke få noget som helst igennem, eller om man vil gå ind og søge indflydelse på de ting, fordi man kan se, at sådan er de faktiske forhold rent faktisk.

Jeg vil bare endnu en gang opfordre til, at hr. Frank Aaen taler med sine venner på venstrefløj, som jo i høj grad også er med til at blokere for, at satspuljemidlerne kan gå tilbage. Jeg kan godt forstå, at hr. Frank Aaen bliver lidt utilpas, for det er da irriterende, når man nu er på den fløj, som hr. Frank Aaen er på. Men sådan er vilkårene jo bare. Det er bare vigtigt, at folk derude forstår, at sådan hænger det altså bare sammen.

Jeg vil også bare sige, at det, at Dansk Folkeparti bl.a. er gået med ind i satspuljeforhandlingerne og har haft indflydelse på, hvordan pengene bliver udmøntet der, har resulteret i, at der f.eks. nu er kommet en ældrepulje i forbindelse med satspuljen, hvor frivillige organisationer kan søge til aktiviteter, som kan være med til f.eks. at være til gavn for de ældre, som måske har mistet en ægtefælle, måske kan man lave nogle aktiviteter i forhold til dem eller i forhold til handicappede osv. osv. Det kommer der jo også ud af det, vil jeg sige, så der ikke kun er den der sort-hvide fremstilling, som hr. Frank Aaen kommer frem med her.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:30

Frank Aaen (EL):

Spørg Socialdemokratiet og spørg SF, hvor mange gange vi har drevet dem rundt i manegen med det her spørgsmål. Vi har gjort alt,

hvad vi kunne. Men spørger Dansk Folkeparti sig selv? Når man har finanslovforhandlinger, kommer Dansk Folkeparti med alle mulige mærkelige krav – man kommer også nogle gange med fornuftige krav – og Dansk Folkeparti kunne bare én gang, *bare én gang*, sige til regeringen: Nu skal det forlig opsiges, og nu skal pensioner og dagpenge til dem, der er arbejdsløse og syge og til dem, der er gået på efterløn, reguleres på samme måde som andre indkomster i samfundet, der stiger. Det skulle Dansk Folkeparti bare sige én gang, så var det en realitet. Og det er jo forskellen.

Vi andre kan sige det, og vi gør det, og vi vil stå ved det efter et valg, hvis vi får chancen. Dansk Folkeparti sagde det, men da de fik chancen, gjorde de det ikke.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Petersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:31

Tina Petersen (DF):

Jeg ved ikke helt, hvad det er, hr. Frank Aaen ikke forstår af det, som hr. Martin Henriksen sagde lige før. Dansk Folkeparti har jo netop forsøgt gang på gang at få nedlagt de her satspuljer. Så kan man jo så respektere, at nogle vælger, således som vi har gjort, at sige, at når der nu ikke er et flertal – og nu prøver jeg så at forklare det endnu en gang – for at nedlægge en pulje, så er det bedre at være til stede og deltage aktivt i den fordeling af satspuljemidler, der foregår

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:32

Frank Aaen (EL):

Jamen der kunne være et flertal for at ændre puljen. Dansk Folkeparti kunne bare en gang i en finanslovforhandling sige, at nu er det slut med at udhule pensioner og dagpenge og sygedagpenge. Altså, jeg ved ikke, om befolkningen er klar over det, men med den satspulje, der vedtages her, mangler der for landets folkepensionister 4 mia. kr. – 4 mia. kr., der kunne være gået til landets folkepensionister, hvis ikke man havde satspuljeordningen.

Det er det, Dansk Folkeparti har valgt, nemlig at man hellere vil have satspuljen, i stedet for at sige, at der ikke bliver nogen ny finanslov, hvis ikke den satspulje bliver fjernet. For reglerne er sådan her i Folketinget, at hvis de, der deltager i forliget, opsiger forliget, skal der forhandles forfra.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Tina Petersen.

Kl. 15:33

Tina Petersen (DF):

Nu vil jeg forholde mig til forslaget, vi har her i dag. Jeg kan ikke, da jeg ikke selv behandler de områder, gå ind på dem. Det, jeg så endnu en gang vil prøve på at forklare hr. Frank Aaen, er, at der ikke er et flertal for at nedlægge den satspulje, men vi kan da godt et eller andet sted lave en aftale om, at hvis vi kan skaffe det flertal, bliver det nedlagt, det er klart. Det flertal eksisterer ikke i øjeblikket, og jeg vil gerne have, at hr. Frank Aaen bekræfter, at det er korrekt. Det flertal eksisterer ikke. Det eksisterer ikke på venstrefløj, og det eksisterer ikke herovre. Der er ganske få partier, der ønsker den satspulje nedlagt, men Dansk Folkeparti er et af dem. Så det er ikke helt korrekt, vil jeg sige til hr. Frank Aaen.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:34

Frank Aaen (EL):

Det er da fuldstændig korrekt, hvad jeg siger, selvfølgelig er det det. Hvis en deltager i et forlig opsiger forliget, er forliget væk. Det vil sige, at hvis Dansk Folkeparti i en finanslovforhandling siger, at nu skal et forlig opløses, så bliver det opløst.

Prøv lige at tænke på, hvilken magt Dansk Folkeparti har. Sidste år krævede man at få en tuneser sat i fængsel, uden at vedkommende kom for en domstol. Det er immer væk noget at sige ja til, men det gjorde regeringen. Altså, man har sådan en magt, hvis man vil, og derfor har man også magt til at lade være med at stjæle 4 mia. kr. fra landets folkepensionister og 11 mia. kr. fra alle dem, der er på dagpenge og pension osv. Det kunne man, hvis man ville – spørg hr. Thulesen Dahl. Hvis Dansk Folkeparti siger, at nu er satspuljeforliget opsagt, så er det opsagt.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut-tet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 1:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af kommunale udsatteråd.

Af Mette Frederiksen (S), Anne Baastrup (SF), Anne Marie Geisler Andersen (RV) og Line Barfod (EL) m.fl.
(Fremsættelse 07.10.2009).

Kl. 15:35

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Forhandlingen er åbnet. Indenrigs- og socialministeren.

Kl. 15:35

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Forslagsstillerne ønsker med forslaget, at der skal fremsættes lovfor-slag om, at landets kommuner skal forpligtes til at oprette lokale ud-satteråd. Mindre kommuner skal ifølge forslaget eventuelt kunne gå sammen i tværkommunale fællesskaber om at oprette fælleskommu-nale udsatteråd.

Jeg er enig i forslagets intentioner om at øge muligheden for bru-gerinddragelse og brugerindflydelse. Det er vigtigt, at socialt udsatte borgere høres, og at vi tager deres stemme alvorligt. Men jeg er deri-mod ikke enig med forslagsstillerne i, at det er lovgivning, der er ve-jen frem. Jeg synes grundlæggende, det er bedst, når inddragelse og indflydelse vokser op fra neden. Det er derfor mest hensigtsmæssigt, at kommunerne selv tager initiativ til at oprette kommunale udsatte-råd. Så er det i højere grad udtryk for en reel politisk interesse, end hvis vi herindefra fastsætter det.

Jeg har da også noteret mig, at antallet af udsatteråd stille og roligt vokser år for år. Der er nu seks lokale udsatteråd; for et år siden var der kun tre. Der er nu udsatteråd i Aalborg, i Randers, i Herning, i Vejle, i Esbjerg og i Odense Kommuner. Socialudvalget i Københavns Kommune har også planer om at oprette et råd, men forslaget er endnu ikke behandlet i Borgerrepræsentationen. Yderligere ti kommuner har i en undersøgelse fra 2009 svaret, at de har konkrete planer om at oprette et lokalt udsatteråd. Så der sker altså en positiv udvikling i de enkelte kommuner, hvilket understreger min pointe om brugerindflydelsen fra neden.

I mine øjne vil et lovkrav her fra Christiansborg om oprettelse af kommunale udsatteråd være lidt som at sparke en åben dør ind. Kommunerne har allerede mulighed for at oprette udsatteråd efter servicelovens bestemmelser, og de er som nævnt rigtig godt i gang. Jeg mener i stedet, at vi skal understøtte den frivillige proces med at oprette kommunale udsatteråd, og det gør vi bl.a. ved at kortlægge de eksisterende udsatteråds erfaringer og lave et inspirationsmateriale, sådan en slags kagebog, som andre kommuner så kan søge inspiration i, hvis de ønsker at oprette et udsatteråd. Indenrigs- og Socialministeriet har igangsat kortlægningen og udarbejdelsen af det her inspirationsmateriale, og jeg forventer, at materialet faktisk kan være færdigt i begyndelsen af 2010.

Vores viden om de eksisterende råd er på nuværende tidspunkt begrænset. Der findes ikke evalueringer eller undersøgelser af rådernes arbejde og gennemslagskraft. Det skyldes bl.a., at rådene er forholdsvis nye. Vi ved dog, at nogle råd er formelt organiserede, mens andre er uformelt organiserede og mere sådan har karakter af faste møder mellem brugere og frontpersonale på det sociale område og så kommunens politikere. De lokale udsatteråd er også forskellige, når det kommer til sammensætningen og antallet af medlemmer med brugerbaggrund, og det skal vi respektere og lade de enkelte råd konstituere sig i overensstemmelse med lokale forhold og muligheder.

For yderligere at understøtte den her frivillige proces, som er godt i gang, har vi jo også netop af den berømte satspulje for 2010 afsat 3 mio. kr., som kommunerne i samarbejde med frivillige sociale organisationer kan søge til at oprette udsatteråd for. Pengene kan også søges til at skabe netværk mellem de eksisterende udsatteråd, så de kan drage nytte af hinandens erfaringer og gensidigt diskutere relevante problemstillinger.

Det er altså min vurdering, at vi med de her to initiativer netop kan fremme den frivillige proces med oprettelse af kommunale udsatteråd til gavn og til glæde for både kommuner og socialt udsatte borgere. Så jeg ser som nævnt ikke nogen grund til at gøre det til et lovkrav til oprette kommunale udsatteråd, hvilket også helt elementært vil være i strid med regeringens forslag til afbureaukratisering.

Så afslutningsvis må jeg hermed konkludere, at regeringen altså afviser beslutningsforslaget.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er et par korte bemærkninger, først fra hr. René Skau Björnsson.

Kl. 15:40

René Skau Björnsson (S):

Tak. Jeg er ked af, at ministeren ikke støtter forslaget her, for jeg er jo enig med ministeren i, at det går stille og roligt med oprettelsen af de her udsatteråd rundtomkring i kommunerne.

Man kan jo se, at der nu kører en kommunalvalgkamp – er der en uges tid tilbage af kommunalvalgkampen? – og de temaer, der er oppe, er børn, unge, ældre, forholdene i folkeskolen og alle de her ting, men forholdene for de udsatte fylder meget, meget lidt. Og der er jeg sikker på og håber på ministerens bekræftelse af, at udsatterådene vil

være med til at kunne løfte den debat og sætte fokus på, at der er nogle problemer omkring de udsatte, der skal løses i kommunerne.

Så synes ministeren ikke, at det går for stille og roligt med oprettelsen af udsatterådene?

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:41

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det, der er meget væsentligt for mig, er, at vi medvirker til at skaffe den her grobund for, at udsatterådene kan vokse nedefra, som jeg også sagde i min tale. Det synes jeg at vi har gjort i fællesskab ved netop også at sætte yderligere fokus på området ved at sikre midler til informationskampagner osv.

Jeg synes, det er den rigtige vej, vi går i forhold til de råd, der er oprettet, og den stigning, vi ser. Det, at vi går fra 3 til 6 råd er da om ikke andet en fordobling, og om end 6 ud af 98 jo ikke er full house, synes jeg, at vi er på det rette spor. Og jeg er fuldstændig enig med spørgeren i, at de udsattes stemme skal høres, og det er det, vi sikrer mulighederne for, netop ved at kommunerne har mulighed for også at etablere udsatteråd.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. René Skau Björnsson.

Kl. 15:41

René Skau Björnsson (S):

Jeg er også rigtig glad for, at vi under årets satspuljeforhandlinger fik sat penge af til, at der kan oprettes udsatteråd rundtomkring. Men vi synes jo som sagt, at det går alt for langsomt, og at seks er alt for lidt i forhold til de problemer, der er på det her område.

Når vi nu har rigtig gode erfaringer med handicapråd, ældreråd, der fungerer, som kommunerne skal have, og som giver nogle gode input til byrådspolitikerne, og når nu også Rådet for Socialt Udsatte faktisk i deres årsberetning peger på, at de synes, at det skal være en forpligtelse, at det skal være obligatorisk, at kommunerne har det, forstår vi jo ikke, hvorfor ministeren ikke kan støtte, at der altså nu skal gøres en ekstra indsats for de udsatte, altså for de prostituerede, de hjemløse og de andre udsatte grupper. Det er derfor, vi står så uforstående over for det, altså når alle fagpersoner på området nu siger: Jamen der er behov for en ekstra stemme, en styrket stemme i kommunerne, og det vil det her kunne hjælpe til.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:42

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Som jeg også sagde i min tale, er jeg fuldstændig enig i forslagets intentioner og vigtigheden af, at der netop finder brugerinddragelse og brugerindflydelse sted. Jeg er bare fundamentalt uenig i, at det skulle være noget, vi her fra centralt hold skulle fremsætte et lovforslag om, altså at vi skulle til at forpligte kommunerne. Vi taler om alle landets 98 kommuner.

Jeg synes jo netop, at vi ser oprettelsen af udsatterådene som et tegn på, at man tager opgaven alvorligt, og at man tager den der, hvor man også ser at behovet er. At tallet så er seks nu, og at der faktisk er tilsagn om, at der er yderligere ti kommuner, som er i gang og skal til at tage stilling til det, er da fuldstændig den rigtige vej. Og derfor er jeg bange for, at vi stækker de gode initiativer, der netop er

i gang, ved fra centralt hold på bastant vis at sige: Det her er noget, man skal forpligtes til. Det er jeg bare ikke enig i.

Kl. 15:47

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Anne Marie Geisler Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:43

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Betyder det så, at ministeren også vil gøre de eksisterende handicapråd og ældreråd frivillige for kommunerne?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:44

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det var jo sådan i regeringens forslag til afbureaukratisering, at vi stillede et forslag om både at gøre børnepolitikkerne, som vi drøftede i forbindelse med Barnets Reform, og også ældrerådene frivillige. Det har der været massiv modstand imod med en bekymring om, at ældrerådene – nu tager vi udgangspunkt i rådene – så ikke fremadrettet ville blive sikret den vigtige platform, som netop er etableret for dem.

Jeg anerkender, at der for ældrerådernes vedkommende har været nogle diskussioner også om hele valgbehandlingen, og det er så det, vi vil gå ind nu og forenkle i forbindelse med ældrerådene. Men nej, der er ikke nogen aktuelle planer om hverken at gøre handicapråd eller ældreråd frivillige.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger. Hr. Erling Bonnesen som ordfører.

Kl. 15:45

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Det danske samfund er et velfærdssamfund, og hvis man har sociale problemer, tror jeg, at man skal være glad for, at man bor her i Danmark.

Venstre støtter et samfund med social tryghed for de mest udsatte, et samfund, hvor alle har en chance for at skabe sig et godt liv, og hvor det enkelte menneskes evne, vilje og talent er vigtigt, og hvor alle har mulighed for at udfolde sig. Derfor har vi styrket indsatsen over for samfundets mest udsatte, bl.a. i satspuljeforliget, der bl.a. indeholder hjemløsestrategien. I den sætter vi ind med 500 mio. kr. fordelt over 4 år til bl.a. etablering af boliger og socialpædagogiske indsatser, f.eks. de såkaldte skæve boliger.

Af forslagsstillernes eget oplæg hertil fremgår det, at 17 kommuner har oprettet eller har planer om at oprette udsatteråd, mens 27 kommuner har vedtaget eller har planer om at vedtage en samlet udsattepolitik. Regeringen har med midler i satspuljen sat rammerne for de projekter, der mange steder allerede er i fuld gang på dette område. Udviklingen foregår i forskellige tempi i kommunerne, hvilket også er meget naturligt, da behovene er forskellige.

Vi mener, at brugerinddragelse og brugerindflydelse er vigtigt. Vi mener også, at oprettelsen af udsatteråd bør ske frivilligt, og vi kan med glæde konstatere, at processen er godt i gang.

Beslutningsforslaget her er således ganske overflødigt, og i Venstre støtter vi ikke op om det.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Martin Henriksen som ordfører.

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Beslutningsforslaget lægger op til at forpligte kommunerne til at oprette udsatteråd. På nuværende tidspunkt kan Dansk Folkeparti ikke støtte forslaget, men derfor kan vi naturligvis godt tage debatten, og det gør vi gerne.

I Dansk Folkeparti finder vi det yderst relevant at sikre inddragelse af socialt udsatte borgere i Danmark, og derfor har vi løbende en kontakt til en række frivillige og sociale organisationer, og vi forsøger ved forskellige lejligheder at afsætte de nødvendige ressourcer til en fortsat udvikling af socialpolitikken både lokalt og nationalt. I den forbindelse kan jeg sagtens se for mig, at såkaldte udsatteråd kan spille en nyttig rolle i det sociale arbejde i den enkelte kommune og i lokalområderne. Der er de seneste år taget en række initiativer målrettet socialt udsatte i Danmark, og heldigvis har det også haft en positiv effekt.

Jeg vil gerne fremhæve formanden for Rådet for Socialt Udsatte, Preben Brandt, der i en artikel på altinget.dk, hvor det bl.a. fremgår, at der samlet set er sket forbedringer for de socialt udsatte i samfundet, udtaler: De socialt udsatte har helt klart fået det bedre. Det er der forskellige indikatorer, som viser. Jeg vil trods alt også hellere være hjemløs i dag end for 15 år siden. Det siger Preben Brandt og peger på flere eksempler. Han fortsætter: De udsatte har fået en stemme selv, deres organisation er helt klart blevet støttet, og man har lyttet til dem. Samtidig har vi fået de skæve boliger, ligesom nar-kobehandlingen er blevet bedre. Det siger altså Preben Brandt.

Preben Brandt understreger, og det skal jeg selvfølgelig for en god ordens skyld nævne, at han fortsat er utilfreds med forholdene på en række områder, men overordnet er det gået i den rigtige retning. Der er naturligvis stadig plads til forbedringer, og det tager vi på os i Dansk Folkeparti.

I beslutningsforslaget henvises til en undersøgelse, Rådet for Socialt Udsatte foretog i maj 2009, hvoraf det fremgik, at der var 17 kommuner, der havde oprettet eller havde planer om at oprette et udsatteråd, og 27 kommuner havde vedtaget eller havde planer om at vedtage en samlet udsattepolitik. Det er set med Dansk Folkepartis øjne en god udvikling.

Derudover lægger dette års satspuljeaftale op til at videreudvikle udsatterådene via en statslig pulje. Hensigten er at understøtte den frivillige proces med oprettelse af kommunale udsatteråd. Der kommer en ansøgningspulje til supplerende sekretariatsbistand til rådene og en central pulje til at skabe netværk mellem rådene og til konferenceaktiviteter. Puljens ansøgerkreds vil være kommuner i samarbejde med ngo'er og sociale organisationer på området. De lokale råd skal være talerør for gruppen af hjemløse, stof- og alkoholmisbrugere, sindslidende, prostituerede og voldsramte m.v. Aftalen skal sikre, at de socialt udsatte får et lokalt talerør i endnu flere kommuner, end det er tilfældet i dag.

I Dansk Folkeparti mener vi, at satspuljeaftalen er den rette vej at gå på nuværende tidspunkt. Indenrigs- og Socialministeriet vil udarbejde en redegørelse for udsatterådernes arbejde og en vurdering af deres gennemslagskraft.

I Dansk Folkeparti ser vi frem til senere igen at drøfte effekterne af de ekstra midler til udsatterådene samt at få en redegørelse omhandlede rådernes indflydelse på området for socialt udsatte. På den baggrund afviser vi forslaget.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. René Skau Björnsson for en kort bemærkning.

Kl. 15:50

René Skau Björnsson (S):

Tak. Også her er jeg selvfølgelig ked af, at forslaget bliver afvist. Hr. Martin Henriksen refererede Preben Brandt, og hvad han havde sagt om udsatteråd. Kan hr. Martin Henriksen så ikke også bekræfte, at den selv samme Preben Brandt jo også mener, at det er meget vigtigt, og faktisk har foreslået det, som vi kommer med, og som bl.a. Rådet for Socialt Udsatte også foreslår, nemlig at der skal være obligatoriske udsatteråd i alle kommuner? Det er et meget klart budskab fra Rådet for Socialt Udsatte og altså også fra Preben Brandt, som i andre sammenhænge har udtalt sig om socialt udsatte i Danmark.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:50

Martin Henriksen (DF):

Jo, jeg kan bekræfte, at Rådet for Socialt Udsatte har et forslag om, at der skal være udsatteråd – det kan jeg bekræfte. Det er så der, hvor vi fra Dansk Folkepartis side er uenige, vi er også uenige med venstrefløjens i, at vi her og nu skal gå ind og gøre det obligatorisk for kommunerne at oprette et udsatteråd, bl.a. fordi vi jo lige i en aftale har afsat nogle midler til, at man på frivillig basis kan fremme at få udsatteråd i kommunerne. Og det er det, som vi synes man skal holde fast i her og nu.

Jeg fremhævede blot Preben Brandt, fordi jeg har bemærket, at venstrefløjens og andre fra tid til anden bruger Preben Brandt i deres argumentation mod regeringen og Dansk Folkeparti. Og der synes jeg bare, at det kunne være relevant at påpege, at den selv samme Preben Brandt også har været så venlig at påpege de gode ting, som regeringen og Dansk Folkeparti har gennemført.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. René Skau Björnsson. Fru Anne-Marie Geisler Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:51

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Hvis jeg forstod hr. Martin Henriksen korrekt, så mener han, det går rigtig godt med at sikre bedre forhold for udsatte borgere, og at der derfor ikke er behov for at oprette udsatteråd. Men så vidt jeg husker fra finanslovaftalen, som man netop har indgået, så har man jo også indført en masse tiltag for ældre mennesker. Mener hr. Martin Henriksen så ikke også, at det går så godt på ældreområdet, at vi bør gøre ældrerådene frivillige?

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:52

Martin Henriksen (DF):

Hvis spørgeren ved, at der er blevet indgået finanslovaftale nu her, så ved spørgeren mere end jeg. Mig bekendt er den ikke blevet indgået endnu. Men det, som der jo har været fremme, og som der er blevet lagt op til, er ganske korrekt, at Dansk Folkeparti igen har fået afsat midler til en række forbedringer på ældreområdet, og det er vi ganske godt tilfredse med.

Regeringen foreslog jo, at ældrerådene skulle være frivillige for kommunerne, og der har vi sagt, at vi synes, at det skal være sådan, at der er et ældreråd i hver kommune, sådan at der er et talerør for de ældre i den pågældende kommune. Det er noget, som har været gældende i Danmark siden midten af 1990'erne, så vidt jeg lige husker,

og det synes vi er en udmærket ordning, som vi ønsker at holde fast i.

Så har vi i forhold til udsatteråd jo valgt en anden fremgangsmåde, som går på, at vi via satspuljen har afsat nogle midler til på frivillig basis at fremme, at der kommer udsatteråd i flere kommuner, og den aftale har Det Radikale Venstre jo sådan set også lige i sidste uge bakket op om.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Anne Marie Geisler Andersen.

Kl. 15:53

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Så hr. Martin Henriksen mener ikke, at udsatte borgere bør have et talerør i alle kommuner?

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:53

Martin Henriksen (DF):

Jo, jeg synes, at udsatte borgere skal have et talerør i alle kommuner, og hvis Det Radikale Venstre og andre på venstrefløjens mener, at de udsatte borgere ikke har det i alle kommuner, kunne det være, at man skulle udvise lidt selvransagelse i de enkelte kommuner, hvor jeg går ud fra at de forskellige partier gør en dyd ud af at fremme udsatte borgers synspunkter. Når Dansk Folkeparti er repræsenteret de forskellige steder, ser vi det som vores opgave.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Fru Anne Baastrup som ordfører.

Kl. 15:54

(Ordfører)

Anne Baastrup (SF):

Det er da utroligt, så mange pæne ord man hører om udsatte mennesker her fra talerstolen i dag. Det er da en fornøjelse.

Det her forslag handler om at give mennesker ret til at deltage i demokratiet, give dem ret til at blive involveret i de beslutninger, der i øvrigt træffes om dem. Det er ikke en forpligtelse til at deltage i rådene, det er en ret. En gang om året prøver jeg at være i Kongens Have i Odense til de forskellige udsatte gruppers årlige komsammen, hvor der vises en meget høj grad af ressourcer. Mennesker, som lever på gaden, skal være ret stærke for at overleve. Noget af det, der har været vigtigt for os i forbindelse med udarbejdelsen af det her beslutningsforslag, har været at give disse mennesker en stemme, give disse mennesker et sted, hvor kommunen er forpligtet til at lytte til, hvad de har af behov og ønsker.

Det er, synes jeg, besynderligt, at den højre side af salen i den grad afviser forslaget. Mennesker, der er udsatte på den ene eller den anden måde, har et behov for at blive hørt. At ministeren er voldsomt begejstret over, at der er sket en fordobling – en stigning på 100 pct. – inden for det sidste stykke tid, synes jeg er lidt tyndt, når det drejer sig om, at vi er gået fra at have tre udsatteråd til at have seks.

Jeg ved, at der er flere kommuner, der er i gang med at overveje det, og disse kommuner gør det jo ikke, fordi de er blevet grebet af en eller anden demokratitrang. De gør det, fordi de rent faktisk kan se, at det nytter at involvere mennesker – man har en forpligtelse til at tilbyde forskellige ting og sager – i beslutningerne om, hvad det rent faktisk er, der skal til.

Vi har indgået en aftale i satspuljeforhandlingerne om dette tema, men derfor behøver vi jo ikke bare at læne os tilbage og sætte os på hænderne og intet foretage os. Vi bliver nødt til konstant at presse på, presse de partier her i Folketinget, der kun taler pænt om og holder skåltaler for mennesker, der er udsatte, men ikke reelt ønsker at forbedre forholdene for dem. Det er det, vi hele tiden vil vise. Vi vil presse på. Det er ikke sidste gang, vi kommer med det her forslag.

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Vivi Kier som ordfører.

Kl. 15:56

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Som konservativ socialordfører er jeg enig med forslagsstillerne i, at der konstant skal rettes fokus mod de mest udsatte borgere i det her land. Det mener jeg faktisk også denne regering både har gjort og til stadighed gør. Hvis jeg skal nævne nogle ganske få eksempler, så lad mig nævne hjemløsestrategien, behandlingsgarantien for narkomaner og behandlingsgarantien for alkoholikere. Det her forslag handler specifikt om, at alle kommuner skal etablere et udsatteråd.

Så er vi tilbage til, om man synes, at kommunerne skal have selvstyre, eller om vi skal beslutte alting herinde på Christiansborg. Personligt er jeg ikke i tvivl. Jeg synes, at vi skal give den enkelte kommune mulighed for selv at bestemme, hvordan man vil tackle hverdagens udfordringer og opgaver, også med hensyn til udsatte borgere. Vi har set, at de kommuner, der af egen fri vilje har nedsat udsatteråd og udformet en udsattepolitik, bruger såvel rådene som politikkene aktivt.

I en tid, hvor oppositionen anklager os for unødigt bureaukrati, kan det undre, at man nu igen vil pålægge kommunerne en bestemt opgave. Jeg kan derfor ikke støtte det her beslutningsforslag. Og jeg vil også henvise til den aftale, vi netop har lavet i satspuljeregion, en aftale, der skal understøtte de kommuner, der frivilligt ønsker at nedsætte et udsatteråd.

Med en pulje penge er der nu afsat midler til sekretariatsbistand og til, at rådene kan netværke med hinanden. Jeg ønsker ikke at pålægge kommunerne flere opgaver, men kan varmt anbefale, at kommunerne nedsætter udsatteråd. Vælger man at gøre det helt frivilligt, bruger man det også meget mere aktivt. Jeg kommer fra Odense, som nok var den første kommune, der nedsatte et udsatteråd.

Kl. 15:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Anne Marie Geisler Andersen som ordfører.

Kl. 15:58

(Ordfører)

Anne Marie Geisler Andersen (RV):

Vi er medforslagsstillere på det her forslag om, at alle kommuner skal oprette udsatteråd. Det er vi, fordi det er vigtigt at sikre udsatte mennesker såsom sindslidende, misbrugere, hjemløse m.fl. en stemme.

Udsatterådene vil være et lokalt talerør, som kan være med til at forebygge en yderligere marginalisering af disse borgere. Efter den model, vi kender fra handicap- og ældrerådene, skal også udsatterådene således sikre, at borgere, der lever i en udsat livssituation, inddrages i de politiske beslutninger, som vedrører dem. Derfor støtter vi forslaget.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Frank Aaen som ordfører.

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det er jo et fælles forslag fra oppositionen, og som medforslagsstiller støtter vi selvfølgelig forslaget. Vores ordfører på forslaget kan ikke være til stede, og derfor er det mig, der siger det.

Jeg vil sige, at vi igen har et godt eksempel på, at ting kan stemmes ned i dag, fordi der er et flertal bestående af V, K og O, men når vi har haft valg og har fået et nyt flertal, vil der ske nogle andre ting, herunder en gennemførelse af det forslag, som ligger her, heldigvis.

Jeg har virkelig ikke hørt nogen argumenter imod forslaget – tværtom en masse pæne ord om, at der skal gøres noget for de udsatte. Men de skal altså åbenbart ikke have et fælles talerør i alle kommuner, og det er jo det, der er brug for, nemlig at man giver udsatte, som har særligt behov for at få hjælp i den her forbindelse, en organiseret hjælp til at kunne udtale sig og dermed påvirke den demokratiske proces.

Jeg hørte før det argument, at man ikke sådan skal gå og pålægge kommunerne alt muligt, og der er jeg da enig i at man skal tænke sig grundigt om, inden man pålægger kommuner, at de skal gøre ting på den ene eller den anden måde. Det er lidt forbavsende at høre det fra partier, som har sagt, at alle kommuner på sigt skal udbyde alle opgaver. Hvis der er noget, der bureaukratiserer kommunerne, er det jo, at alle opgaver skal være parate til udbud og udlicitering. Det er jo underligt at høre det fra partier, som har pålagt kommunerne den ene indberetningspligt efter den anden, hvor der skal udfyldes titusindvis af skemaer – både centralt og også lokalt af de ansatte – om det arbejde, de går og laver og gerne vil have tid til at lave. I stedet for at passe deres arbejde er de blevet pålagt at udfylde skemaer.

Men hvad så med det her, er det et forslag på samme niveau? Det er det jo ikke. Det er jo ganske anderledes. Det her er jo en udvidelse af demokratiet – ikke bare i de kommuner, hvor kommunalbestyrelsen synes, at den gerne vil have udsatteråd, men i alle kommuner.

Og man kan jo oven i købet tilføje, at det da særligt er i de kommuner, hvor man ikke synes, at man vil stille det her redskab til rådighed for de udsatte, at de har brug for et pålæg om, at det skal de gøre, for vi vil have, at de udsatte i alle kommuner bliver hørt på den måde, som de kan gennem et udsatteråd.

Så med de ord vil jeg bare sige helt enkelt, at vi støtter forslaget, og vi synes, det er udenomssnak, når højrefløjen afviser det.

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. René Skau Björnsson.

Kl. 16:02

(Ordfører for forslagsstillerne)

René Skau Björnsson (S):

Tak og tak for bemærkningerne til forslaget om at oprette udsatteråd i alle kommuner. Det har været godt at høre, at der er så massiv opbakning til, at der skal oprettes udsatteråd i kommunerne. Nogle kommuner er i fuld gang, som det er blevet sagt, med at oprette rådene, fordi de har set fidusen og kan se perspektiverne i at inddrage medborgere i de beslutninger, der bliver taget. Vi fra oppositionen, forslagsstillerne, ønsker at opprioritere indsatsen i forhold til de udsatte grupper i Danmark, bl.a. ved at det bliver obligatorisk lovpligtigt for kommunerne at oprette lokale udsatteråd. Eventuelt kan flere kommuner gå sammen, som vi skriver, og lave et fælleskommunalt udsatteråd. Det er vigtigt for os, at også udsatte borgere får et talerør og en platform for lokal indflydelse og medbestemmelse, ikke bare fordi det er demokratisk rigtigt at gøre det, men også fordi vi mener, at det er en gruppe, der meget let bliver overset, også i kommunerne.

De kommunale udsatteråd skal være med til at synliggøre og op prioritere det fælles ansvar for de udsatte grupper og skal fungere som de udsatte gruppers talerør på det lokale niveau. De skal høres, når der træffes beslutninger i forhold til kommunens indsats på området, og vores håb er, at inddragelsen og høringen vil kunne modvirke yderligere marginalisering og social udstødelse af de mest udsatte grupper.

Vi ved, at socialt udsatte grupper er en minoritet i kommunerne, også stemmemæssigt, og derfor er det også grupper, som let bliver overset, og det er svært at råbe politikerne op under de kommunale økonomiforhandlinger. Det er derfor, de udsatte grupper har brug for et lokalt talerør, der sikrer dem en formel adgang til beslutningstagerne.

Jeg kan jo godt høre, at der er et flertal her i dag, der mener, at det skal være frivilligt for kommunerne at oprette udsatterådene, selv om man synes, det er en god idé, at de oprettes. Det er jo her, vejene skilles. Vi mener, at de skal oprettes – jo før jo bedre. Også i Rådet for Socialt Udsattes årsrapport – den, der kom i år – kan man læse, at de mener, det skal være obligatorisk, at udsatterådene bliver oprettet. Det er en meget klar melding. Ligesom vi i 1996 indførte det obligatoriske ældreråd og i 2007 gjorde det obligatorisk at oprette handicapråd i alle kommuner, så mener vi som sagt også, at det skal være obligatorisk at oprette udsatterådene.

Ældrerådernes og handicaprådernes form og indhold kender vi nu så godt, at vi kan opbygge de nye udsatteråd ud fra de erfaringer, der er kommet, og efterhånden fungerer både ældreråd og handicapråd rigtig godt rundt omkring i kommunerne, og det vil de nye udsatteråd uden tvivl også komme til.

Som jeg sagde i starten, og som Rådet for Socialt Udsattes årlige høring også har vist, så kommer der enkelte lokale udsatteråd op trods fraværet af en lovgivningsmæssig skalbestemmelse. I nogle kommuner er der tale om reelle brugerråd med repræsentanter med brugerbaggrund, andre steder er det mere professionelle råd med ledere og andre fra bo- og aktivitetstilbud til udsatte. Rådet har opgjort, at der er 17 kommuner, der nu har eller er i gang med at oprette udsatteråd. Det er meget forskelligt, hvordan de lokale råd er sammensat, men fælles for dem er, at de er et talerør og et formaliseret mødeforum, hvor kommunens udsattepolitik og beslutninger omkring udsatte er genstand for debat og diskussion. Men 17 kommuner er alt for lidt, vi er nødt til at have alle med, og de erfaringer, man allerede har fra de få, der er oprettet, er altså rigtig gode.

Jeg vil også gerne anerkende den opbakning, der har været fra satspuljepartierne i årets forhandlinger om satspuljen, hvor vi blev enige om at afsætte nogle penge til kommunerne, så de kan oprette udsatteråd. Det var et rigtig godt skridt i den gode retning.

Så lad mig slutte med at sige, at vi som forslagsstillere mener, at det er vigtigt, at mennesker, der selv er udsatte, får adgang til direkte deltagelse. Vi mener, at det skal være obligatorisk for kommunerne at oprette de her udsatteråd. Det skal være de udsattes lokale talerør og samarbejdspartner og naturligvis også kritiker i forhold til den indsats, der bliver givet i kommunerne. Og vi vil selvfølgelig fortsætte arbejdet med de målsætninger for obligatoriske udsatteråd, indtil der samler sig et flertal her i Folketinget for sagen. Tak for ordet.

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er en kort bemærkning fra fru Vivi Kier.

Kl. 16:06

Vivi Kier (KF):

Det er et meget kort, enkelt spørgsmål, jeg har. Indimellem kan man blive helt i tvivl om, hvad det er, Socialdemokraterne mener. Sidste weekend så jeg, at Socialdemokraternes kommunalordfører igen og igen stod på en af tv-stationerne og sagde, at Socialdemokraterne alt-

så ville have mere selvstyre ude i kommunerne. Nu skulle vi holde op herinde fra Christiansborg med at tro, at vi skulle blande os hele tiden. Jeg tænkte: Wauw, det var godt nok nye toner fra Socialdemokraterne, som vi tidligere hørte ville indføre minimumsstandarder i alle kommuner og have, at alle skal være så ens.

Så ser vi så det her beslutningsforslag, og jeg vil såmænd blot spørge ordføreren: Går man ind for kommunalt selvstyre, eller ønsker man, at vi skal bestemme noget mere herinde fra Christiansborg?

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:07

René Skau Björnsson (S):

Jeg synes jo altid, det er komisk, når borgerlige politikere taler om velsignelserne ved det kommunale selvstyre, for jeg tror efterhånden, at jeg kan tage en hvilken som helst kommunalpolitiker i det her land, specielt med borgerlig observans, og de vil alle over en kam sige, at der ikke er blevet flere frihedsgrader, det er ikke blevet lettere at drive en kommune med alle de bånd og pligter, der bliver lagt ned over kommunerne i de her år. Er der nogen, der laver indgreb i kommunernes selvstyre, som hr. Frank Aaen jo også manende beskrev i sit indlæg, er det den borgerlige regering i de her år. Vi siger, at vi gerne vil give nogle rammer til at høre nogle mennesker. Det, der er vigtigt for os i den her sag, er, at der er en gruppe, der i dag ikke har et talerør, som skal have det, og derfor mener vi, at der er behov for en lovgivning, der sikrer det.

Kl. 16:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Vivi Kier for en sidste kort bemærkning.

Kl. 16:08

Vivi Kier (KF):

Som jeg startede med at sige i min indledning: De mest udsatte borgere er bestemt også De Konservatives hjertebarn. Men jeg synes alligevel, at vi må gå tilbage og spørge, om man vil det kommunale selvstyre, eller om man ikke vil det. Og så er det jo korrekt, at det godt kan være, at der er kommet for mange bånd og for mange pligter ude omkring i kommunerne, men så er det bare, jeg spørger, om ordføreren ikke vil give mig ret i, at man gang på gang, når man hører om en enkelt sag ude i kommunen, retter henvendelse til ministeren og siger: Hvad agter ministeren at gøre ved det her? Så det er ikke kun regeringens, men også oppositionens skyld, at vi har fået så mange pligter derude i kommunerne, og så vil jeg bare høre, om ordføreren er bekendt med, at der lige om et øjeblik kommer en lang række afbureaukratiseringsforslag, som faktisk kan gøre det endnu nemmere at være ude i kommunerne, for fra borgerlig side vil vi gerne det kommunale selvstyre.

Kl. 16:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 16:09

René Skau Björnsson (S):

Når jeg hører meldingerne fra kommunerne også over det katalog, der er kommet fra regeringen om afbureaukratisering, er det jo meget entydigt, at man ikke synes, at det er nok, det er ikke godt nok. Kommunerne føler ikke, at det giver de store frihedsgrader, ikke når der samtidig ligger en stribe af lovforslag. I de her dage bliver der jo forhandlet ekstra meget i Finansministeriet, og det vil igen give bindinger og formkrav til kommunernes service. Så jeg er meget uenig

med spørgeren i, at regeringen gør noget for den kommunale frihed, tværtimod. Og vi har jo fremlagt en pakke, der forhåbentlig bliver vedtaget på et tidspunkt, hvor vi siger, at der skal gives nogle flere frihedsgrader til kommunerne de kommende år.

Kl. 16:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 5:

Forslag til folketingsbeslutning om en national handlingsplan om demens.

Af Tina Petersen (DF) m.fl.
(Fremsættelse 07.10.2009).

Kl. 16:10

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er indenrigs- og socialministeren.

Kl. 16:10

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Dansk Folkeparti har fremsat et forslag om, at der skal nedsættes en tværfaglig arbejdsgruppe, der skal udarbejde en national handlingsplan om demens. Regeringen bakker op om forslaget om at nedsætte en arbejdsgruppe, som skal udarbejde en handlingsplan. Spørgsmålet om det indgår netop i de igangværende finanslovforhandlinger. Dette arbejde skal tage afsæt i den positive udvikling, der er sat i gang med de mange initiativer på demensområdet, som er sket her i regeringens tid. For der er sket et markant løft på området, og det vil jeg gerne uddybe.

Men først vil jeg sige lidt om, hvad det er for udfordringer, som ældreområdet står over for. Fremtiden for ældresektoren byder først og fremmest på én grundlæggende udfordring, nemlig befolkningsudviklingen. Det er ikke et uløseligt problem, men der skal altså handles i tide og handles rigtigt.

Vores positive udfordring er altså, at der bliver flere og flere ældre. Det skyldes bl.a. store årgange i midten af forrige århundrede, og det skyldes det glædelige faktum, at vores gennemsnitlige levealder er stigende. Samtidig med at vi får flere ældre medborgere, bliver de ældre også ældre, om jeg så må sige. Det er især gruppen af borgere over de 80 år, som bliver større. Desværre tyder vores erfaring på, at flere af de ældste medborgere også betyder flere demente. Og demens er jo en sygdom, der har store konsekvenser – både for den demente selv og i høj grad også for dennes pårørende.

Mennesker med svær demens kan være svære at håndtere for deres omgivelser. Nogle demente bliver konfuse, forvirrede og indsluttede. Andre bliver udadreagerende og endda truende. I sådan nogle situationer kan det være nærliggende at anvende medicin til at dæmpe dem eller ligefrem fastholde eller isolere dem, men det er altså fortidens triste løsninger, som for mig at se ikke er svaret på fremtidens udfordringer.

Jeg mener, at det er væsentligt for indsatsen, at den er helhedsorienteret, og at der er fokus på både omsorg og tryghed frem for på tvang. Erfaringen viser jo, at man netop med tålmodighed, med omsorg og med en professionel socialpædagogisk indsats når rigtig langt i forhold til gruppen af demente. Jeg vil i den forbindelse i øvrigt gerne benytte anledningen til at anerkende det store arbejde, som mange pårørende til demente borgere yder. Det er absolut ikke let at skulle håndtere, at ens nære bliver dement.

Men nu kommer jeg til løsningerne og til det markante løft af hele ældreområdet, som vi har oplevet her i regeringens tid. Udfordringerne med, at der bliver flere ældre og også flere demente med et betydeligt plejeb behov, er bl.a. baggrunden for, at regeringen har fremlagt en kvalitetsreform. Og det er også baggrunden for, at regeringen har indgået en omfattende aftale med partierne bag finansloven for 2010 om regelforenklning på bl.a. ældreområdet.

Målet er, at kommunerne får mere frihed til at skabe de bedste løsninger for borgerne, og at der frigives tid i plejesektoren til den direkte kontakt med eksempelvis de svageste ældre, fordi der ganske enkelt kan anvendes mindre tid på administration. Regeringen har som en del af kvalitetsreformen afsat midler til investeringer i velfærdsteknologi, som skal lette arbejdet i ældresektoren og frigive tid til den direkte omsorg for de svageste ældre. Og potentialet er stort. Derfor har regeringen med kvalitetsreformen afsat hele 3 mia. kr. over en årrække til netop at støtte sådanne projekter med velfærdsteknologi.

Endelig og bestemt ikke uvæsentligt har ældreområdet fået et gevaldig økonomisk løft i regeringens tid. Siden regeringen tiltrådte og i samarbejde med Dansk Folkeparti, er ældreområdet løbende blevet tilført flere midler. Kommunerne har fra 2002 og fremefter årligt fået et særtilskud på 500 mio. kr. til et generelt løft af ældreplejen. Og fra 2006 er der lagt yderligere 500 mio. kr. årligt oveni til en styrkelse af kvaliteten i ældreplejen. Med finanslovaftalen for 2010, som netop er indgået med Dansk Folkeparti og Liberal Alliance, afsættes der så yderligere 300 mio. kr. målrettet ældreområdet.

Sådan kunne jeg blive ved her, men foruden det generelle økonomiske løft af ældreområdet har en samlet række målrettede initiativer de seneste år også givet et markant kvalitetsløft specifikt på demensområdet. Siden 2003 har regeringen sammen med Dansk Folkeparti afsat ca. 140 mio. kr. til demensområdet, altså målrettede midler, som understøtter det generelle løft på ældreområdet. Midlerne er bl.a. anvendt til initiativer, som handler om efteruddannelse af plejepersonale, om nedbringelse af magtanvendelse gennem socialpædagogiske metoder, om forbedring af boligindretning, udvikling af dag- og aflastningstilbud for demente og pårørende og en sammenhængende indsats mellem social- og sundhedsområdet. En stor del af den her indsats er sundhedsrelateret.

Kl. 16:16

Herudover skal sundhedsaftalerne også nævnes. De skal sikre sammenhæng i patientforløbet på tværs af region og kommune. De første erfaringer med sundhedsaftalerne er positive, og det forventes, at den næste generation af sundhedsaftaler, der skal indgås af de nye kommunale råd og regionsråd, i endnu højere grad vil styrke samarbejdet mellem aktørerne, dvs. sygehusvæsenet, de praktiserende læger og kommunerne. Det vil også komme patienter med en demenssygdom til gavn. Resultatet af de samlede initiativer er og bliver fremadrettet forankret i den kommunale praksis, dels i kraft af den metodeudvikling, der har fundet sted, dels i kraft af den øgede viden, som er blevet udbredt i kommunerne. Det kan mærkes.

Jeg vil også gerne lige nævne boliger til demente. Det er kommunernes opgave at tilvejebringe det nødvendige antal plejeboliger til svage ældre. Boligerne skal med hensyn til udstyr og udformning være indrettet, så de opfylder det behov, de svage ældre har for pleje og omsorg. I den forbindelse vil jeg gerne påpege, at langt de fleste af landets moderne almene plejeboliger med den rette indretning er i

stand til at opfylde de behov, som personer med demens har. Det er min opfattelse, at de rammer, kommunerne i dag har for at opføre plejeboliger, langt hen ad vejen muliggør, at de kan imødekomme det lokale behov for plejeboliger. Det gælder altså også boliger, som er egnet for demente.

Jeg vil afslutningsvis fremhæve, at regeringen i denne folketings-samling vil fremsætte forslag til ændringer af reglerne om magtanvendelse i serviceloven. I den forbindelse bliver der set på mulighederne for at lempe reglerne om, hvordan man kan udstyre demente med et GPS-system eller lignende, altså systemer, som kan opspore den demente, hvis det er gået så galt, at han eller hun er faret vild.

Baggrunden for det her forslag er jo altså, at der desværre med jævne mellemrum er sager fremme i offentligheden om demente, som farer vild, og som ikke kan finde hjem, og desværre også ind-mellem med aldeles tragisk udgang. Der mener jeg altså ikke, vi skal være sene til at se eller udnytte, at teknologien altså her kan være medvirkende til at skabe større tryghed og i det hele taget til at forebygge, at de her forfærdelige sager opstår.

Med alt det her vil jeg gerne sige, at det på ingen måde er en overraskelse for regeringen, at der bliver flere ældre i fremtiden og dermed sandsynligvis også flere demente. Med alle disse tiltag, jeg har beskrevet og det kvalitetsløft på ældreområdet, som regeringen har sikret, er det min klare overbevisning, at kommunerne har fået nogle stærke rammer til at løfte opgaven.

Men den gode udvikling skal fortsætte, og den skal understøttes, og regeringen støtter derfor forslaget sigte, nemlig at der skal udarbejdes en handlingsplan for den fremadrettede indsats på demensområdet. Jeg glæder mig meget til at se resultatet af det arbejde.

Kl. 16:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Der er en kort bemærkning fra fru Lise von Seelen.

Kl. 16:19

Lise von Seelen (S):

Det er fuldstændig rigtigt, hvad ministeren siger, at der bliver flere ældre, og at de flere ældre også lever længere, så derfor bliver der også flere mennesker, der kommer til at lide af demens. Ministeren siger i sin indledning og hæfter sig mange gange ved, at det er en sygdom, vi taler om. Det glæder mig, at vi jo så er enige om, at det er en sygdom i hjernen, og at det er meget afgørende, at den rigtige diagnosticering finder sted, for at man kan finde den rigtige behandling til den enkelte person.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om ministeren ikke undrer sig over, at det ikke er sundhedsministeren, der står på talerstolen. For at vi kan nå det rigtige resultat, er det vigtigt, at sådan et område er forankret det rigtige sted, og når demens har en udbredelse, der gør, at vi godt kan kalde den for en folkesygdom, hvordan kan det så være, at det ikke er sundhedsministeren, sagen er blevet oversendt til?

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:20

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

[Lyddufald] ... lige så vel som jeg kunne stå og tale for det her område. For det, der er meget væsentligt, er, at vi netop, som jeg også sagde i min tale, sikrer helheden i indsatsen, at vi sikrer, at der tages udgangspunkt i den pågældende borger, som dels kan være påvirket af sin sygdom, dels af alt det omkringliggende, herunder lige præcis den socialpædagogiske indsats i forhold til rammerne for det liv, den pågældende demensramte lever, og i høj grad også, hvad de pårøren-

de til den demente har af muligheder. Så jeg synes sådan set, at det er meget, meget vigtigt, at vi holder fast i, at det er en helhedsorienteret indsats, og dermed er det jo altså både sundhedsministeren og socialministeren, der skal tage et ansvar her.

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Lise von Seelen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 16:21

Lise von Seelen (S):

Jeg er helt med på, at hvis det her skal lykkes, er der flere parter, der skal være aktive i sagen. Jeg vil godt holde fast i, at det er rigtig afgørende, at man lægger sagen det rigtige sted i udgangspunktet, og når ministeren siger, at det lige så godt kunne være hos sundhedsministeren, så mener jeg faktisk ikke, at jeg har udtrykt mig godt nok. Jeg mener, at det her er et spørgsmål om en hjernelidelse, og det er meget, meget vigtigt, at vi bliver klogere på den hjernelidelse, og derfor er det også vigtigt, at udspringet er i den lægefaglige del. Så er det rigtigt, at de har brug for både gode boliger og en social indsats. De har brug for træning og genoptræning. Enig.

Men vil ministeren ikke være med til at sikre, at vi får det her forankret rigtigt fra starten, så vi ikke kommer til at lave en fodfejl, som kommer til at plage os senere hen?

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:22

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Når der skal tages initiativer til at lave en national handlingsplan på et område, synes jeg, at det er meget, meget vigtigt, at vi husker helheden på det område. Ved at låse sig fast, som jeg måske lidt hører fru Lise von Seelen efterlyse at man skal gøre – altså låse sig fast på, at vi her isoleret set taler om en sygdom – så vil jeg mene, at vi går den forkerte vej ved blot at låse det fast som udelukkende et sygdomstilfælde. Og der er jeg da også glad for at spørgeren anerkender, at der er behov for helheden i lige præcis en fremadrettet handlingsplan om at imødekomme de udfordringer, vi jo heldigvis også enige om ligger der.

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere tre korte bemærkninger. Først fru Lone Dybkjær.

Kl. 16:22

Lone Dybkjær (RV):

Jeg forstår, at facit er, at vi får en national handlingsplan på det her område. Jeg håber, at ministeren har snakket med sin kollega sundhedsministeren, som i et svar til mig på spørgsmål nr. 2 i Sundhedsudvalget klart har meddelt, at regeringen *ikke* finder, at der er behov for en national handlingsplan for demens. Det vil altså sige, at regeringen har skiftet standpunkt på det her område. Det vil jeg bare gerne have bekræftet.

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:23

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jeg står her med et forslag fra Dansk Folkeparti om, at der skal nedsættes netop en tværfaglig arbejdsgruppe, som skal udarbejde en national handlingsplan. Det er altså regeringen, der bakker op om det her forslag om at nedsætte en arbejdsgruppe.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Fru Lone Dybkjær for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 16:23

antallet af demente, er det da vigtigt, at vi også holder fast i, at man har de fagligt kvalificerede mennesker til at drage den nødvendige pleje og omsorg for de her mennesker, der bliver ramt af demens.

Kl. 16:23

Så handler det om nedbringelse af magtanvendelse netop gennem socialpædagogiske metoder og i det hele taget en forbedring af boligindretningen. Det synes jeg jo heller ikke entydigt kun taler for ældre demente, hvis fru Meta Fuglsang hentyder til, at der også er en målgruppe, som er under 60 år, eller hvor det måtte være grænsen går dér.

For mig handler det om, at vi også fremadrettet fastholder en sammenhængende indsats på både social- og sundhedsområdet, altså, at vi sikrer sammenhængen i indsatsen.

Kl. 16:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra fru Meta Fuglsang.

Kl. 16:27

Lone Dybkjær (RV):

Regeringen har selvfølgelig lov til at have forskellige holdninger på forskellige tidspunkter. Jeg henviser bare til, at jeg har spurgt til det her, altså om regeringen ville lave en handlingsplan på det her område, fordi jeg syntes, at det var en nemmere procedure end at fremsætte et forslag til folketingsbeslutning, og der har jeg klart fået det svar, at det mener regeringen ikke der er baggrund for. Men jeg skal da ikke være ked af, at regeringen skifter holdning. Jeg vil bare gøre opmærksom på, at der her altså er tale om, at en smule koordination i regeringen måske ville have været hensigtsmæssig.

Kl. 16:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Ministeren.

Kl. 16:24

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jamen jeg konstaterer sådan set blot, at der nu i forbindelse med de igangværende forhandlinger om finansloven for 2010 bliver set på området og på, hvordan den fremadrettede indsats kan tage sig ud. Og det er jo lige præcis med udgangspunkt i de tidligere initiativer, for en række af de projekter, som netop er sat i gang med midler fra tidligere finanslove, er jo løbet helt frem til 2009, og derfor er det da også vigtigt, at vi fremadrettet ser på det.

Så er der kommet det her forslag, som vi sådan set bakker op om, og det er det, jeg står her og tilkendegiver på den samlede regerings vegne.

Kl. 16:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Meta Fuglsang.

Kl. 16:25

Meta Fuglsang (SF):

Tak. Ministeren sagde, at der i denne regerings tid er sket et vældigt løft på området demens, og de eksempler, som ministeren nævner, er kvalitetsreformen og spørgsmål i forbindelse med finansloven for 2010, og det vil sige, at det er noget, som, så vidt jeg ved, faktisk slet ikke er færdigforhandlet endnu. Så det er måske nogle lidt luftige ting vedrørende demens, der bliver nævnt, synes jeg.

Jeg vil gerne bede ministeren uddybe, hvad det er for nogle løft, der er sket på demensområdet. Her tænker jeg på, at ministeren jo her omtaler ældreområdet meget, men demens er jo desværre ikke kun forbundet med ældreområdet, der er også yngre demente. Så hvad er det for nogle ting, der faktisk er sket, og hvad er ministerens visioner for at få sådan en handlingsplan? Hvad er det, ministeren ser som muligheder for det her? Umiddelbart lyder det på ministeren, som om at regeringen gør det hele rigtig godt, og at den bare kan fortsætte, men hvad er så ministerens visioner så for en handlingsplan?

Kl. 16:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:26

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

De skibe, der allerede er sat i søen, og som jeg også lige kort berørte i min tale til at starte med, handler bl.a. om efteruddannelse af plejepersonale. Og når vi ser på målgruppen og statistikkerne i forhold til

Meta Fuglsang (SF):

Jeg bliver nok nødt til så at spørge igen. Det, ministeren svarer på nu, handler jo netop om det, der hører til den sociale del, altså plejeden og omsorgs delen, og der er ikke i det svar, jeg nu får fra ministeren, en inddragelse af det, som udgør hele sundhedsdelen, dvs. forskning, forebyggelse, diagnosticering og arbejdet med organisation af hele det her område.

Derfor vil jeg gerne spørge igen: Hvad er ministerens visioner for det her arbejde? Det skal jo være tværfagligt, så hvad er det, vi gerne vil med det? Jeg går ud fra, at der skal mere til, end det, vi plejer at gøre, hvis vi skal lave sådan en handlingsplan.

Kl. 16:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 16:27

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Det synes jeg også jeg har svaret meget, meget klart på. Det, der er afgørende for regeringen i sådan en handlingsplan er jo netop, at vi sikrer os helheden i indsatsen. Der har jeg også helt klart i min tale redegjort for, at en stor del af indsatsen jo netop er sundhedsrelateret i forhold til diagnosticering, forskning osv.

Når man vælger at lave en national handlingsplan og nedsætter en tværministeriel arbejdsgruppe, så kommer der jo lige præcis de faglige øjne på fra alle sider, fra helheden. Så det ville jeg ikke være så bekymret over fra spørgerens side.

Kl. 16:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Tina Petersen.

Kl. 16:28

Tina Petersen (DF):

Jeg vil starte med at sige tak til ministeren for hendes oplæg og hendes tale. Dernæst er det jo med en vis undren og med et lille smil på, at jeg nu kan se og konstatere, at man begynder at stille spørgsmål til det her med det tværfaglige.

Jeg er ikke medlem af Sundhedsudvalget, og med den forkærlighed, jeg lige netop har for det område her, har jeg valgt at stille forslaget til denne minister, hvad der for mig egentlig er fuldstændig ligegyldigt, for det, det drejer sig om, er at få den her nationale, meget tværfaglige handlingsplan, som berører sundhedsområdet, socialområdet, justitsområdet, uddannelsesområdet, boligområdet, alle områderne. Vi skal lære at samarbejde tværfagligt om det her. Det mener jeg. Og jeg håber da også, at socialministeren vil hjælpe, så det lyk-

kes at få den her tværfaglige gruppe. Men det kan ministeren jo svare på.

Kl. 16:32

Kl. 16:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 16:29

Indenrigs- og socialministeren (Karen Ellemann):

Jamen det kan jeg da naturligvis svare bekræftende på. Det glæder mig også, at forslagsstilleren netop siger, at jeg i princippet også kunne have indkaldt sundhedsministeren til præcis det samme, og han ville også have sagt, at det her handler om, at der er en helhed i indsatsen, og at vi netop sikrer det tværfaglige arbejde også fremadrettet.

Kl. 16:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere korte bemærkninger til ministeren. Der skal nok komme et par stykker yderligere under debatten, tror jeg.

Så går vi i gang med ordførerrækken, og den første ordfører er traditionen tro Venstres ordfører, og det er hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:30

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Dansk Folkeparti har fremsat et forslag om, at der nedsættes en tværfaglig arbejdsgruppe, der skal udarbejde forslag til en national handlingsplan om demens. Det er et meget fornuftigt forslag, og det støtter vi i Venstre. Jeg noterer også med tilfredshed, at spørgsmålet allerede indgår i de igangværende finanslovforhandlinger, og så er det jo i de bedste hænder.

Demens er en frygtelig sygdom. Der er allerede flere tiltag på området, og her vil jeg kort fremhæve flere penge til ældreområdet generelt, som senest også nu indgår i de igangværende finanslovforhandlinger. Kommunerne har igennem årene lavet forskellige tiltag, f.eks. i ældrecentre. Vi drøfter også anvendelse af GPS, og der kommer også nye muligheder med velfærdsteknologi.

Derfor er det godt, at vi nu kan få nedsat en arbejdsgruppe, så vi kan få inddraget de forskellige relevante parter og aspekter. Det er f.eks. vigtigt, at både de sociale og sundhedsmæssige aspekter koordineres, og vi ser frem til et godt arbejde i arbejdsgruppen.

Venstre støtter forslaget.

Kl. 16:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Lise von Seelen.

Kl. 16:31

Lise von Seelen (S):

Tak. Jeg hæfter mig ved, at hr. Erling Bonnesen også benævner demens som en sygdom – et synspunkt, jeg jo har tilkendegivet jeg deler.

Så vil jeg gerne spørge, om hr. Erling Bonnesen ville synes, det havde været naturligt, hvis vi her på det sociale område skulle behandle f.eks. en hjerteplan. Vi ved godt, at man, hvis man har en hjertesygdom, også kan have brug for genoptræning, træning og mange andre ting, som ligger i det kommunale system. Men vi er vel enige om, at udgangspunktet for en sygdom, en lidelse, som kan være meget alvorlig, hører til der, hvor de rigtige diagnoser stilles. Så vil hr. Erling Bonnesen dele mit synspunkt: at vi skal have det her forankret rigtigt, når vi nu tager fat på det?

Kl. 16:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Erling Bonnesen (V):

Det, jeg forholder mig til som Venstres ordfører i sagen her, er den sag, som er på bordet. Der er fremsat et forslag om, at vi skal tage stilling til nedsættelse af en tværfaglig arbejdsgruppe; det støtter vi i Venstre, og det er sådan set holdningen.

Kl. 16:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er netop den socialdemokratiske ordfører – det er fru Lise von Seelen.

Kl. 16:32

(Ordfører)

Lise von Seelen (S):

Tak. Demens er en alvorlig sygdom i hjernen, og vi har de sidste år opnået mere viden om den sygdom, og hvordan den udvikler sig. Men der er stadig væk alt for meget, vi ikke ved.

Vi ved, at der i fremtiden vil være vækst i antallet af mennesker med demens, både fordi der bliver flere ældre, og fordi de flere ældre lever længere. Derfor er det meget afgørende, at vi får lavet en national handleplan, som kan samle de forhold, som har betydning for området. Det er afgørende vigtigt, at der stilles de rigtige diagnoser, når man har en sygdom, og de rigtige diagnoser skal selvfølgelig stilles så tidligt som muligt i forløbet. Når vi taler om en sygdom i hjernen, er det naturligvis lægen, neurologen, psykiateren, som kan stille den rigtige diagnose med hensyn til demens. Det er afgørende, at diagnosen stilles rigtigt for en patient, der har demens, og det er også afgørende for mennesker, der ikke har demens, at de ikke bliver benævnt som demente.

Vi kender ikke i dag en behandling, der kan kurere demens, så tanken om at blive rask er urealistisk. Men vi ved fra nyere forskning, at tidspunktet for demens i udbrud kan udskydes, og at det er muligt at nedsætte tempoet for, hvordan sygdommen udvikler sig. Det er afgørende, at forebyggelse foregår i kommunen i form af træning, både fysisk træning og intellektuel træning, og det betyder, at ældre, der lever aktive liv, forebygger demens i udbrud. Det modsatte er også kendt stof, nemlig at ældre, der har en passiv hverdag med for få oplevelser og for få udfordringer, har en risiko for, at demens bryder ud tidligere. Vi kender også de udsagn, de ældre selv giver os, når vi spørger om det, og det er, at rigtig mange ældre ønsker en mere spændende hverdag med oplevelser og bedre og mere socialt samvær med mennesker omkring sig. Der er rigtig god plads til forbedringer her, og det vil alt sammen medvirke til at forebygge demens.

Vi ved også, at boligmiljøerne har stor betydning for, hvordan sygdommen udvikler sig. Her er der alt for lidt gang i opførelsen af byggerier, der lever op til at forebygge demens, og som lever op til kravene om at skærme mennesker, som har demens i udbrud. Boligmiljøet skal være medvirkende til at nedsætte tempoet for, hvordan sygdommen udvikler sig, og det er rigtig flot, at ministeren ikke har større ambitioner for, hvor mange velegnede boliger der skal opføres hurtigt.

Vi ved, at den sygdomsramte, der befinder sig i et fremskredet stadium af sygdommen, har brug for meget bistand og vejledning. Vi ved også, at de familier, der har et medlem, som får demens, meget ofte bliver ramt af skamfølelse, og at de har brug for støtte og bistand.

Det, vi i dag behandler inden for det sociale område, synes vi retmæssigt burde høre ind under det område, hvor man kan lave den forskning, vi savner, det område, hvor der kan stilles de rigtige diagnoser, nemlig sundhedsområdet. Men det betyder også, at vi til en national plan naturligvis skal have integreret det sociale område, og

vi skal også have integreret boligområdet. Men det er meget afgørende for, at vi ikke kommer galt af sted, at vi får det rigtigt placeret fra en start. Vi skal nemlig bruge mere forskning på det her område, og vi ved, at amerikanerne er meget langt med deres forskning, og det vil være rigtig lykkeligt, hvis vi også kunne blive ambitiøse på det her område.

Vi Socialdemokrater er optaget af en national handleplan. Vi er også optaget af, at det bliver forankret rigtigt, og jeg lagde mærke til, at ministeren her i sit svar til sidst nævnte, at det her ikke alene skulle være en tværfaglig gruppe – ministeren sagde faktisk tværministeriel. Jeg håber, at vi i udvalget kan komme frem til, at vi laver en beretning, sådan at vi får forankringen rigtig placeret, og at vi så hjælper hinanden på socialområdet og på boligområdet – hjælper med at bidrage til sundhedsområdet, så vi får det gjort rigtigt. Alle de mange mennesker med demens har fortjent, at vi får det gjort rigtigt, og det har deres familier også. Derfor kan det ikke nytte noget, at vi i forbindelse med en lidelse i hjernen alene snakker om en social indsats. Det er der heller ingen der har sagt, men ministeren var lige ved at sige, at jeg havde stirret mig blind på, at det var en sygdom. Demens *er* altså en sygdom, og demens *skal* altså diagnosticeres i den lægefaglige verden, og så skal indsatsen være stykket sammen af både det sociale og det boligfaglige. Men det *er* en sygdom, og det skal vi holde fast i. Tak.

Kl. 16:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Tina Petersen.

Kl. 16:38

Tina Petersen (DF):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge den socialdemokratiske ordfører, om jeg skal tolke den måde, vores forslag her bliver fremlagt på af Socialdemokratiet, sådan, at der ikke i forslaget står, at det skal være en tværfaglig arbejdsgruppe, som skal arbejde med at lave den her nationale handlingsplan. Når jeg hører Socialdemokratiets ordfører tale, lyder det for mig meget, som om der slet ikke er tænkt på det. Men det står faktisk ganske vel beskrevet i forslaget. Vil ordføreren give mig ret?

Kl. 16:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:39

Lise von Seelen (S):

Nu står der jo ikke så voldsomt meget i forslaget, men det er rigtigt, at der står, at det er en tværfaglig gruppe, og jeg anser det for at være en god ting, at det står der. Som jeg også har tilkendegivet her i min ordførertale, er det vigtigt, at det er tværfagligt, men jeg anser det også for meget vigtigt, at det bliver rigtigt forankret. Jeg forstår på ordføreren, som jo siger, at det her er en meget vigtig sag, at vi måske kan komme frem til, at vi skal have fremmet sagen bedst muligt, og det tror jeg at vi gør ved en forankring. Jeg hørte også ordføreren sige for lidt siden, at det er ligegyldigt, hvor det hører til. Det synes jeg faktisk ikke det er. Det er meget, meget vigtigt, når vi taler om den her type planer, at vi får taget det rigtige udgangspunkt.

Kl. 16:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Tina Petersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 16:39

Tina Petersen (DF):

Den socialdemokratiske ordfører kan jo have helt ret i, at man så skal sørge for at få den forankret rigtigt. Men set med Dansk Folke-

partis øjne, er alle områder ret vigtige, lige netop når vi snakker om demens. Det handler om det sociale, pårørende, påvirkning, bolig, forskning, om, at vi får forsket endnu mere i den her frygtelige sygdom, som berører så mange mennesker og vil komme til at berøre rigtig mange mennesker – hele området er vigtigt. Og jeg ville sådan ønske, at man måske begyndte at tænke lidt, at det mere handler om at fremme formålet end at kigge på, hvilke ministerier de her ting kommer fra. Kunne det være en tanke, som Socialdemokratiet begyndte at bakke op om?

Kl. 16:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:40

Lise von Seelen (S):

Vi er i høj grad optaget af netop at fremme formålet, og derfor er det for os rigtig, rigtig afgørende, at man, når man er patient, får den rigtige diagnose, og at man får opstillet det rigtige behandlingsforløb. Derfor kan man sige, at man jo ikke kan forestille sig – det kan jeg i hvert fald ikke – at vi kunne have en hjerteplan, der tog sit udgangspunkt i det sociale område, på trods af at der også er rigtig mange spørgsmål omkring, som jeg sagde før, træning og genoptræning.

Så vi er optaget af, at vi får lavet noget, som rammer hele sygdomsforløbet ind, men som anerkender en hjernelidelse som det, det er, en svær sygdom, og hvis vi skal forske i det her område, er det altså også lægerne, neurologerne og psykiaterne, som skal hjælpe os med det, for det er dem, der kan fortælle os noget om, hvad der sker i hjernen i forhold til de indsatser, vi har. Derfor er det meget, meget afgørende, at vi får det gjort rigtigt fra starten. Men vi er glade for, at vi kan få en handleplan. Vi håber, vi kan få den forankret rigtigt.

Kl. 16:41

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er SF's ordfører, fru Meta Fuglsang.

Kl. 16:42

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

Jeg vil starte med at gå lige på og sige, at vi er meget positive over for arbejdet med en forbedring af den viden, der er om demens, og at vi er meget positive over for, at der kommer et forslag om en national handlingsplan på det her område. Så lad det være sagt med det samme: Vi synes, at det er en vigtig ting.

Demens er jo en sygdom, som har meget store menneskelige omkostninger, ikke bare for dem, der rammes af sygdom, men også for de pårørende, og det er et område, hvor jeg er helt sikker på at vi kan gøre det bedre, end vi gør nu. Så derfor er det vigtigt at gøre det. Jeg vil alligevel godt knytte nogle kommentarer til forslaget i stedet for bare at stoppe her og: Ja tak.

Forslaget her nævner jo den tværfaglige arbejdsgruppe, og helt konkret mener vi i SF, at arbejdet her skal forankres i Sundhedsudvalget i stedet for i Socialudvalget. Det er en sundhedsopgave i forbindelse med en sygdom, som rammer desværre ikke bare ældre, men også yngre personer, og selv om der er en tværfaglig arbejdsgruppe, er det vigtigt, at forankringen, det vil sige, at de, der har ansvaret for at tilrettelægge arbejdsgruppens arbejde, de, der er den faglige reference, har en sundhedsfaglig indgang til det, eller i hvert fald er vant til at arbejde med sundhedsfaglige problemstillinger.

Jeg synes, det er vigtigt, at arbejdet i udvalget bliver så konstruktivt, som det kan lade sig gøre, og at det vil være muligt at tage den her snak og diskussion videre i udvalget, når vi nu skal arbejde med det og finde en løsning på det, så man får en eller en form for sundhedsfaglig forankring, hvis det ikke kan lade sig gøre at få det flyttet

over til Sundhedsudvalget, hvad jeg bestemt ville mene i hvert fald var det bedste at gøre. Det, vi ved, når vi står her i Folketinget og har mulighed for at træffe beslutninger, er, at de gode viljer ikke er nok. Det er vigtigt at have en faglig forankring, det er vigtigt, at vi tilrettelægger arbejdet med beslutningsforslag og lovforslag sådan, at det bliver det bedst mulige resultat.

Det nævnes i beslutningsforslaget, at arbejdsgruppen bl.a. skal skabe overblik over, hvem der gør hvad, og samle international erfaringer. Og det er, synes jeg, et lidt tyndt oplæg. Vi ville gerne have set et mere ambitiøst oplæg til arbejdet med en national handlingsplan, når det handler om demens. Og som jeg læser forslaget, er det noget, man skal arbejde videre med i udvalget, så vi åbenbart får sat nogle flere ord på, for jeg synes, at det er et lidt tyndt grundlag: Hvad er det større mål med forslaget, altså, hvad er det, vi skal bruge den her indsamling af oplysninger til?

Det her område er jo vigtigt. Det er vigtigt, at vi får et grundlag for at arbejde med en mere langsigtet strategi for arbejdet med demens. Vi skal jo prioritere de ressourcer, der er. Både økonomiske ressourcer og arbejdsmæssige ressourcer er jo knappe, og sådan er det bestemt også på det her område, og derfor er det vigtigt, at vi får et så solidt grundlag som muligt, så vi kan arbejde videre med at prioritere de ressourcer, for vi slipper ikke for at prioritere. Dermed siger jeg også, at man skal være klar over, når arbejdet her sættes i gang, at der også skal prioriteres midler til at arbejde videre med området.

Vi skal også have et grundlag for at kunne se på den bedst mulige tilrettelæggelse af arbejdet, dvs. organiseringen af det arbejde, der skal udføres, så vi får de rigtige videnkompetencer ind og den bedst mulige koordinering af indsatsen på hele demensområdet. Der er tal, der indikerer, at det kun er en tredjedel af dem, der har demens, der faktisk diagnosticeres, og det er simpelt hen ikke godt nok. Så ud over den plejedel, som vi nu har snakket meget om i den første del af den her debat, er der hele diagnosticeringsdelen, forskningsdelen og arbejdet med den sundhedsfaglige del, som er vigtige, for at vi kan komme videre med det her, så det ikke kun er plejen af dem, vi kender til er diagnosticeret, men hele arbejdet med, at alle, der har en demensproblematik, faktisk bliver diagnosticeret, der kommer ind under det her arbejde.

Men jeg vil også hænge et lille håb på ministerens bemærkning om den tværministerielle arbejdsgruppe og håbe på, at vi finder en fornuftig løsning på det her, så sundhedsområdet får den plads, det skal have, når det handler om demens.

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og næste ordfører er den konservative ordfører, og det er fru Vivi Kier.

Kl. 16:46

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Sidste år, tror jeg, det var, sendte Danmarks Radio en helt fantastisk serie om familien Sommer. Serien var fantastisk, fordi der blev vist en familie, som blev ramt af demens hos en af beboerne, nemlig faren i familien. Her sad vi så, hele familien Danmark, og fik et indblik i en verden, som ikke alle kender til – en verden med glæder, med sorger og med den magtesløshed, som mange pårørende føler i den situation, når de har et familiemedlem, der får demens.

Demens er betegnelsen, som det er sagt rigtig mange gange før, for en svigtende hjernefunktion, og det må betegnes som en kronisk sygdom. Årsagen til demens kendes meget sjældent, men nogle gange ved man, at demens skyldes alzheimer, som er en sygdom, der ikke kan helbredes, men hvis symptomer alligevel godt kan mildnes med medicin. Ikke bare i Danmark, men også i resten af verden ser vi en stigning i antallet af mennesker, der lever med en demenssyg-

dom. Derfor er det vigtigt, at patienter med demens sikres både en hensigtsmæssig udredning og behandling. Det er vigtigt at blive undersøgt og få stillet den rigtige diagnose, for, som jeg sagde før, kan nogle symptomer ved alzheimer faktisk behandles.

Der foregår heldigvis meget forskning på det her område, og eksperter forudser væsentlige banebrydende fremskridt både inden for forskning og behandling af demenssygdomme i de kommende år.

Igenom de sidste år er der søsat mange forskellige tiltag såsom en redegørelse om demens i 2001, der er blevet etableret et nationalt videntcenter for demens i 2007, der er udformet sammenhængende patientforløb og sundhedsaftaler, og sidst, men ikke mindst synes jeg, det er vigtigt at hæfte sig ved, at der i det her år, 2009, foregår et intensivt arbejde i forbindelse med den danske kvalitetsmodel. Der er udvalgt syv temaer, og et af de syv temaer er området demens. Det bliver der arbejdet rigtig intensivt på, og der ligger noget materiale klart ved udgangen af det her år.

Når alt det her er nævnt, skal der ikke være nogen tvivl om, at demens er en svær diagnose at leve med både for hver enkelt sygdomsramt og især for de pårørende. Kan vi gøre det endnu bedre for denne gruppe af borgere og pårørende? Ja, det er jeg sikker på vi kan. Spørgsmålet er nok nærmere: Hvordan kan vi gøre det bedre?

Derfor synes vi, det er et godt tiltag, at man nedsætter en tværfaglig arbejdsgruppe, der skal skabe et overblik på hele demensområdet – et overblik, der sammen med arbejdet, som jeg lige nævnte, i den danske kvalitetsmodel, der afsluttes i indeværende år, kan vise, hvor langt vi er, hvad der sker i udlandet, og hvordan vi i det hele taget kan gøre det endnu bedre, end vi gør det i dag.

Demens kommer oftest snigende, og det kan være svært at være pårørende. Det viste familien Sommer på en meget fin og meget letforståelig måde.

Som konservativ er jeg altid indstillet på at se på, om vi kan gøre tingene endnu bedre, og vi kan tilslutte os, at vi arbejder med en tværfaglig gruppe, der ser på hele området demens.

Kl. 16:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Lise von Seelen.

Kl. 16:49

Lise von Seelen (S):

Tak. Jeg noterede med både glæde og tilfredshed, at ordføreren gjorde meget ud af det afsnit i ordførertalen, der handlede om både udredning og diagnosticering. Og jeg kan ikke andet end ved at lytte til ordførertalen høre, at det rører sig, at ordføreren også er medlem af Sundhedsudvalget og kender de problematikker netop fra Sundhedsudvalget.

Er ordføreren enig i, at det ville være en rigtig, rigtig stor fordel, at det ikke alene bliver en tværfaglig arbejdsgruppe, men også en tværministeriel arbejdsgruppe?

Kl. 16:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 16:50

Vivi Kier (KF):

Tak. Som fru Lise von Seelen sagde, er jeg jo også en tværfaglig ordfører. Jeg er både sundhedsordfører og socialordfører, så det er jo rigtig dejligt.

Jeg hæftede mig også ved, at ministeren sagde et tværministerielt arbejde, og det synes jeg er rigtig, rigtig fint. Jeg hæftede mig ved alle de her ting med udredning, diagnose og medicin, men jeg synes også, at den anden del af det er lige så vigtig, og det er hele området vedrørende de pårørende. Den del må vi heller ikke glemme. Hvad er det, man kan gøre, for at det måske faktisk er nemmere også at

beholde den demente hjemme og såmænd ikke altid alle mulige andre ting?

Så det tværministerielle hæftede jeg mig ved, og jeg synes, det er fint, at der er en arbejdsgruppe, der kigger på det. Og jeg har jo så ikke de store udfordringer som ordfører, fordi jeg er ordfører begge steder.

Kl. 16:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, dobbeltordføreren. Vi går så videre til De Radikales ordfører, og det er fru Lone Dybkjær.

Kl. 16:51

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Lad mig starte med konklusionen. Det Radikale Venstre er positive over for forslaget; så kan vi altid diskutere nogle detaljer i udvalget. Vi har jo ligesom ordføreren for forslagsstillerne ladet os inspirere af Alzheimerforeningen, og det er jo fint nok, at der er nogle foreninger, der kommer og påpeger et problem, og at vi så tager det op.

Der har så været meget diskussion om, om det skal forankres i Sundhedsministeriet eller Socialministeriet. Jeg vil bare sige, at jeg tror, det er meget lykkeligt, at det er blevet forankret i Socialministeriet, fordi sundhedsministeren jo, som jeg har nævnt det tidligere, til mig har sagt blankt nej til en handlingsplan. Jeg vil gerne henvise til spørgsmål 1, 2 og 3 i Sundhedsudvalget, hvor sundhedsministeren siger, at det overhovedet ikke er nødvendigt, at alt er perfekt inden for området, og at der slet ikke er nogen grund til at lave en handlingsplan. Så, tjå, jeg synes stadig væk, det skal være tværministerielt, men sundhedsministeren har altså hidtil ikke været så positiv. Det kan også være, at regeringen ikke har været så positiv, før det er kommet ind i en større sammenhæng; det skal jeg ikke kunne sige. Selvfølgelig ved vi godt, at der er stor forskel på folk herinde i Folketinget, og sådan er det vel.

Men jeg tror, det er vigtigt, at vi får større indsigt i og overblik over emnet. Det er jo også interessant, at Europa-Kommissionen har spillet ud med noget. Det er sådan set også efter lang tids arbejde for nogle af europaparlamentsmedlemmerne, tror jeg nok. Jeg kan i hvert fald huske, at der, da jeg var i Europa-Parlamentet, var nogle, der var voldsomt optaget af, at der burde ske noget på området, og at der ikke skete nok. Det er ikke for at genere ordføreren, at jeg siger noget om Europa i denne sammenhæng, men jeg synes, det er vigtigt, og jeg tror faktisk, at det er klogt, hvis vi indsamler data, at vi så også bruger, hvad der på europæisk plan findes af viden, erfaring og alt muligt, sådan at vi laver en udveksling af den konkrete viden, forskning og alt muligt andet.

Den konservative ordfører var meget inde på spørgsmålet om de pårørende. Jeg tror nu, at der er en hel del sygdomme, hvor man kan sige det ville være ønskeligt, hvis de pårørende blev inddraget på en anden måde. Det bliver jeg nødt til at sige, for de pårørende er jo alligevel dem, der til syvende og sidst skal tage fra. Og jeg synes generelt måske godt, at der i sundhedsvæsenet fra forskellige institutioners side kunne være en lille smule mere fokus på de pårørende og på måske at tilrettelægge arbejdet på sygehusene og andre steder en lille smule mere, sådan at de pårørende kunne inddrages på en eller anden fornuftig måde. For det er jo til syvende og sidst meget ofte de pårørende – heldigvis, kan man sige – der skal samle op, og hvis ikke man har de pårørende inde i billedet, der er forløb, der i hvert fald ikke bliver særlig gode. Der synes jeg måske godt at man på sundhedsområdet kunne lære noget af det sociale område. Det vil jeg ikke afvise.

Det andet er faktisk forebyggelse, som jeg ikke er helt klar over om man har med i så høj grad i forbindelse med den globaliseringsaftale, der er lavet, og hvor der står, at et af projekterne skal være et demensforskningsprojekt – det synes jeg er fint, for jeg tror, det er

vigtigt, at vi også fokuserer på forskning inden for det her område. Altså, selv om det er en sygdom, og det hører jeg også til dem, der mener at det er – det er en kronisk sygdom, og hvad ved jeg – er der jo altså faktisk også sygdomme, der kan forebygges. Vi ved jo mig bekendt ikke så meget om, hvem der egentlig får demens, og det er så også vigtigt at få kortlagt. Det, vi ved fra andre sygdomme, er jo nu, at nogle af os er mere prædisponerede for forskellige sygdomme. Kræft er nu erkendt, men der er også andre sygdomme, hjertesygdomme og andre sygdomme, hvor det er erkendt.

Jeg ved ikke, om der er nogle prædispositioner inden for det her område, men det er jo under alle omstændigheder vigtigt at få kortlagt. Det er selvfølgelig en forskningsmæssig side af det, men jeg synes da også, det er vigtigt at få klarlagt, hvad vi kan gøre på forebyggelsesområdet. Kan vi gøre noget med en eller anden form for livsstil, vil det jo være godt. For tallene er jo alarmerende, som forslagsstillerne også peger på.

Jeg vil så sige, at jeg i det videre arbejde ikke synes, at vi skal lade Alzheimerforeningen diktere, men jeg synes godt vi kan lade os inspirere af noget af alt det arbejde, de allerede har lavet, og prøve at få det med ind i det fagministerielle eller tværministerielle arbejde, eller hvad det nu er, vi skal kalde det arbejde, der skal foregå. Og måske kan vi, hvad enten det foregår i det ene eller det andet udvalg, få en dialog om – i forbindelse med samråd, eller hvad ved jeg – hvad vi synes er retningslinjerne, sådan at vi bliver lidt klogere på, i hvilken retning vi rent faktisk synes at tingene skal gå.

Jeg er helt med på, at de 5 minutter er gået, og at man havde glemt at trykke på knappen, så jeg er færdig. Jeg stod også og skævede derned og tænkte: Hvad sker der?

Men overordnet set er vi positive og afslappede med hensyn til, hvor forankringen er. Jeg synes sådan set, det skal være forankret der, hvor den mest positive stemning er.

Kl. 16:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre til hr. Frank Aaen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 16:56

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg kan så gøre fru Lone Dybkjærs skade god ved at holde en kort tale.

Enhedslisten støtter selvfølgelig det her forslag, men da vores ordfører, fru Line Barfod, ikke kan være til stede i dag, så bliver det ikke ret meget mere end det. Men hvis jeg så tager mit eget ordførerskab som finans- og skatteordfører på, så vil jeg sige, at jeg håber, at den handlingsplan, som vi er glade for nu bliver udarbejdet, også bliver fulgt op med nogle penge, sådan at der er råd til at gøre en indsats, så vi ikke begynder at tage penge fra andre områder, og at man sørger for, at der sker en udvidelse af den ekstra indsats, som jeg kan høre at alle er enige om at der er brug for. Og vi er altså også enige i, at der er brug for sådan en handlingsplan.

Kl. 16:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så tager vi ordføreren for forslagsstillerne, og det er fru Tina Petersen.

Kl. 16:57

(Ordfører for forslagsstillerne)

Tina Petersen (DF):

Man bliver jo næsten helt tavs. Jeg vil starte med at sige tusind tak til alle. Jeg tror, det var en sund idé, jeg fik, med at fremlægge den her plan i Socialudvalget, for socialministeren og andre. Jeg kan høre, at det åbenbart betyder meget, hvor denne nationale handlings-

plan for demente bliver forankret. Jeg har kastet en bold op i luften. Jeg er ikke fagmand på området, men jeg bliver berørt af de historier, jeg hører, og jeg kan høre, at det vigtigste her er at få skabt en national handlingsplan.

I Dansk Folkeparti mener vi absolut, at det allervigtigste her er at få nedsat denne tværfaglige og tværministerielle gruppe bestående ikke kun af Sundhedsministeriet og Socialministeriet, det var ikke min tanke. Der er også nogle juridiske spørgsmål, som absolut vil komme hen ad vejen, og nogle spørgsmål på forskningsområdet som sagt, på uddannelsesområdet, boligområdet – på alle områder, der kan have indflydelse på det. Nu springer jeg videre til den tale, jeg havde forberedt.

Det kan ikke være nogen hemmelighed for nogen, at Dansk Folkeparti igennem efterhånden mange år har været meget aktive på demensområdet. Vores sidste forslag, beslutningsforslag nr. B 96, blev jo udmøntet i perioden 2008 og 2009. Det var som sagt også fremsat af Dansk Folkeparti.

Nationalt Videnscenter for Demens har lavet nogle beregninger, der imidlertid viser, at der her i Danmark er en stigning på 40 pct. inden for området her. Det svarer til, at der inden for de næste 10 år vil være ca. 100.000 danskere, som bliver berørt af det. Det, der er bekymrende, er at se, at Sundhedsstyrelsen også har fastsat nogle tal på området, som siger, at kun 56.000 vil blive berørt. Det, der gør en sådan lidt skeptisk, og som er bekymrende, er, at der er så stor forskel på tallene. Jeg mener absolut, at det er et område, vi bør gå ind og kigge på, hvad jeg også gjorde. Jeg kunne se, at vi bør gå ind og få lavet den her nationale handlingsplan hurtigt, for om 10 år er altså lige om lidt, og der står vi med et megastort problem.

Demenssygdomme koster i dag samfundet de her 15 mia. kr. Pengene går bl.a. til udredning, behandling og pleje, inklusiv betaling i forbindelse med tabt arbejdsfortjeneste til de pårørende. Demens er rigtig mange ting, herunder alzheimer. Man ved ikke, hvorfor mennesker med Alzheimers sygdom får den, og hvordan den egentlig opstår. På nuværende tidspunkt findes der ingen behandling på området; der er ikke nogen kur mod den her dødelige sygdom. Sygdommen rammer hjernens funktioner og medfører absolut store vanskeligheder, når vi snakker funktion, og også store handicap. Til sidst dør man faktisk af den her sygdom.

Sygdommen berører ikke bare den demente, men også rigtig mange pårørende i Danmark. I dag er ca. 400.000 danskere berørt af at have et familiemedlem, der lider af demens. Her kunne jeg godt tænke mig at citere bare lidt fra, hvordan pårørende ser på det her område. Jeg citerer bl.a. fra B.T. den 29. oktober 2009, hvor der var flere store artikler om området:

»Alzheimers er den ondeste sygdom, jeg kan komme i tanke om – at blive frataget sin forstand og sit liv over så mange år er frygteligt.«

»Alzheimers er verdens længste ... farvel.«

De sygdomme gør mennesker til levende døde.

Vi har simpelt hen en forpligtigelse her i Folketinget til at løse denne problematik, som er så alvorlig. Jeg kan så glæde mig over, at vi er enige om det. Det gør vi netop ved at få nedsat den her tværfaglige gruppe, ministerielle gruppe, om man vil, og for mig er det sådan set ligegyldigt, hvor den forankres, bare vi kommer i gang. Jeg skal ikke gøre mig klog på, om den skal ligge i Sundhedsstyrelsen, eller om den skal ligge i Socialudvalget eller Socialministeriet, bare vi kommer i gang med at få løst det her og får lavet en national handlingsplan, som man har gjort i Norge, England, Holland og andre steder i Europa. Vi kan simpelt hen ikke være andet bekendt. Det vil så være mine afsluttede bemærkninger. Tak.

Kl. 17:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 21:

Forslag til folketingsbeslutning om at give kommunerne mulighed for selv at overtage opgaven med gældsinddrivelse.

Af Rasmus Prehn (S) m.fl.

(Fremsættelse 22.10.2009).

Kl. 17:03

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen er åbnet. Den første, der får ordet, er skatteministeren.

Kl. 17:04

Skatteministeren (Kristian Jensen):

For at det her ikke skal udvikle sig til en helt ulidelig spændende affære, vil jeg starte med konklusionen: Regeringen afviser forslaget.

Efter at have taget den her åndeløse spænding ud af debatten vil jeg fortsætte med at sige, at det at give kommunerne muligheden for frivilligt at få inddrivelsesopgaven vedrørende deres egne krav tilbage ville være et tilbageskridt for retssikkerheden for skyldnere og for muligheden for at prioritere, målrette og effektivisere indsatsen i forhold til de samlede offentlige restancer, ja, kort sagt: alle de hensyn, der lå bag samlingen af restanceinddrivelsen i SKAT i 2005 som led i kommunalreformen.

Forslagsstillerne er ude på endog meget tynd is, idet fordelene ved at lade kommunerne få inddrivelsesopgaven tilbage er helt udokumenterede. Det er jo langtfra første gang, at Socialdemokraterne er ude med kritik af SKAT's håndtering af inddrivelsesopgaven og påstande om, at de kommunale restancer af den grund er steget siden statens overtagelse af inddrivelsesopgaven i slutningen af 2005. Jeg har således efterhånden ved flere lejligheder i samråd, ved besvarelse af folketingsspørgsmål og ved oversendelse af kvartalsvise rapporter om den aktuelle situation i SKAT til Folketingets Skatteudvalg givet grundige forklaringer på, hvorfor det var og fortsat er en god idé at samle opgaven med at inddrive al offentlig restance hos én myndighed. Jeg skal derfor ikke gentage en lang analyse og udredning af, hvad der er op og ned i restanceudviklingen og SKAT's håndtering af inddrivelsesopgaven. Jeg skal nøjes med at fremhæve nogle få væsentlige forhold fra virkelighedens verden, som nuancerer billedet en del, og som viser, at der ikke findes snuptagsløsninger på inddrivelsesområde som dem, Socialdemokratiet er leveringsdygtige i her.

Jeg og Skatteministeriet har aldrig lagt skjul på, at overtagelsen af den samlede opgave med at inddrive offentlig gæld var og er en stor og udfordrende opgave, og at det i en overgangsperiode vil påvirke produktionen. Vi er også ydmyge nok til at indrømme, at der er ting, vi kan gøre bedre, og at forsinkelsen af den samlede it-understøttelse af inddrivelsesområdet er meget ærgerlig. Aktuelt er udfordringerne ikke blevet mindre af konjunktursituationen og borgernes betalingsevne. Antallet af betalingsstandsninger og konkurser stiger med deraf følgende stigning i ledigheden. Finansielle institutioner er

blevet mere restriktive i deres kreditgivning og kreditsikring, og det er alt sammen noget, der har en direkte virkning på virksomhedernes og borgernes muligheder for at betale til det offentlige, hvad de skylder, og det genererer nye restancer. Det skal ikke opfattes som en dårlig undskyldning for de stigende kommunale restancer, der i tredje kvartal 2009 var på knap 6,9 mia. kr., men det er ikke desto mindre reelle og betydelige udfordringer for inddrivelsesarbejdet, som kommunerne også ville skulle forholde sig til, hvis de havde ansvaret for opgaven.

Det hører også med til billedet, at kommunernes reelle andel af restancerne kun er en femtedel, da der er hel eller delvis statsrefusion på hovedparten af kravene. Den reelle kommunale andel af restancerne udgør således cirka 1,4 mia. kr. Kommunerne kan opleve en mindre likviditetsmæssig påvirkning, men de fremførte påstande om rentetab har ikke hold i virkeligheden, idet renterne af kravene tilfalder kommunerne. Allerede af den grund smuldrer forslagsstillernes hovedargument, idet der ikke er et realøkonomisk grundlag for kommunerne for at tage inddrivelsesopgaven tilbage.

Det understreges også af, at forslaget heller ikke er på kommunernes dagsorden. Som det turde være forslagsstillerne bekendt, har kommunerne i aftalen om kommunernes økonomi for 2010 aftalt med regeringen, at parterne i fællesskab skal komme med handlingsorienterede initiativer til effektivisering af den samlede opkrævnings- og inddrivelsesopgave med henblik på at nedbringe de kommunale restancer. Der er afholdt møde mellem Skatteministeriet og Kommunernes Landsforening og nedsat en fælles arbejdsgruppe, der skal udarbejde de nævnte løsningsforslag. Så også timingen af beslutningsforslaget giver anledning til undren.

Lad mig lige kort erindre om baggrunden for at samle al offentlig inddrivelse i SKAT: Det gav det helt nødvendige organisatoriske, strategiske og ledelsesmæssige grundlag for at prioritere måltrettet og effektivisere indsatsen i forhold til de samlede offentlige restancer. SKAT har siden november 2005 arbejdet med at optimere inddrivelsesarbejdet gennem helhedsorienteret planlægning, prioritering og fokus og udvælgelse af de rette indsatsværktøjer i forhold til de enkelte restancerearter. SKAT har også pr. 1. januar i år reorganiseret inddrivelsesområdet med det formål at bidrage til yderligere optimering og effektivisering af indsatsen.

Kl. 17:09

Et andet, meget væsentligt element i omlægningen har været hensynet til den enkelte skyldners retssikkerhed. Det handler om, dels at skyldnere oplever en ensartethed og en gennemsigtighed i behandlingen på tværs af kommunegrænserne, dels at der ikke iværksættes inddrivelsesskridt over for skyldnere uden en reel betalingsevne. Det er faktisk nu et lovfæstet princip.

En sådan samlet og helhedsorienteret planlægning og styring er kun mulig, hvis man har det rette organisatoriske setup, og det har man i hvert fald ikke med op til 98 selvstændige enheder, der hver for sig prioriterer deres egne porteføljer højest, uanset at kræfterne og ressourcerne ud fra en samlet vurdering kunne have været anvendt mere hensigtsmæssigt og effektivt. Kommunerne vil derfor ikke være i stand til at løse opgaven mere effektivt, uden at det sker på bekostning af skyldnerens retssikkerhed og med tilsidesættelse af lovgivningen. Hvis kommunerne efter eget valg også skulle påtage sig ansvaret for inddrivelsen, ville vi stå i en situation, hvor borgerne ville blive mødt af vidt forskellige inddrivelsesskridt og forskellig intensitet, afhængigt af hvor de bor i landet, og det er ikke holdbart.

Dertil kommer, at de allerede opnåede stordriftsfordele og synergieffekter ville blive sat over styr. Kommunerne ville hver for sig skulle opbygge inddrivelsesforvaltninger og kanalisere ressourcer og medarbejdere til opgaven. Den politiske udfordring for fremtidens offentlige sektor er ikke, hvordan vi holder den så stor som mulig. Den handler om, hvordan vi kan løse opgaven så effektivt som muligt. Det ville være udtryk for ødslen med de sparsomme offentlige

ressourcer, hvis man nu skulle vende tilbage til tidligere tiders organisering.

Kl. 17:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning til ministeren fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:10

Rasmus Prehn (S):

Det var en meget lang og intens afvisning af det her beslutningsforslag. Det virker også, som om ministeren virkelig har en dårlig sag her, fordi restancerne virkelig vokser.

Ministeren giver udtryk for, at det her med at overtage de her opgaver ikke er på kommunernes dagsorden. Vil ministeren fra Folketingets talerstol direkte afvise, at der er nogle borgmestre, der har ytret ønske om at overtage denne opgave, fordi de kan se, at der er nogle voldsomme restancer, som de simpelt hen ikke får hentet ind? Vil ministeren stå og afvise fra Folketingets talerstol, at der er borgmestre, der har givet udtryk for, at de godt kunne tænke sig at overtage opgaven, fordi SKAT, som ministeren står i spidsen for, tilsyneladende sejler, fordi man har skåret så kraftigt?

Lad mig bare tage et par enkelte tal, der drejer sig om de seneste restancer. Tilbage i 2005 havde man alene i Albertslund Kommune restancer for 4.600.000 kr., men i andet kvartal 2009 er man helt oppe på 45.685.000 kr. Det er altså en tidobling i restancer, der er tale om bare for Albertslund Kommunes vedkommende. Kommunerne har et kæmpe likviditetsproblem. De er dybt frustreret over, at den centralisering af SKAT, som den nuværende regering har stået i spidsen for, har betydet så ringe en service. Vil ministeren afvise, at der er borgmestre, der har ytret det ønske?

Kl. 17:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:12

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg havde egentlig på fornemmelsen, at en kommunalpolitisk ordfører fra Socialdemokraterne var klar over, at regeringen forhandlede med Kommunernes Landsforening. Det troede jeg egentlig var sådan almindelig viden, hvis man var kommunalpolitisk ordfører.

Jeg kan så oplyse om, at regeringen forhandler med Kommunernes Landsforening. I forhandlingen med Kommunernes Landsforening var der en aftale om, at for at lave et bedre samarbejde, for at sikre, at man satte opkrævnings- og inddrivelsesskridt i kraft på samme tidspunkt eller i hvert fald koordinerede det med hinanden, skulle der nedsættes en arbejdsgruppe. Og det er det, der blev resultatet af aftalen. Det står sådan set trykt i den aftale, der efterfølgende er blevet offentliggjort. Derfor er jeg sikker på, at den socialdemokratiske ordfører sådan set også godt ved det. Det er naturligvis sådan, at regeringen forhandler med Kommunernes Landsforening og ikke med kommunerne individuelt.

Jeg følger ikke, at min tale var lang i forhold til de mange redegørelser, der tidligere har været på området, og som er overgået til Folketingets Skatteudvalg, som har fulgt med i udviklingen. Det er heller ikke sådan, at inddrivelsen sejler, og det er slet ikke sådan, at der er tale om, at kommunerne bliver ramt af store likviditetsproblemer, for det første, fordi staten refunderer 4/5 af den udestående gæld, der er, og for det andet, fordi renteindtægten for den gæld, der inddrives, tilfalder fordringshaveren, i det her tilfælde kommunerne.

Kl. 17:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Rasmus Prehn for yderligere en kort bemærkning.

Rasmus Prehn (S):

Jeg tror ikke, at skatteministeren behøver at stå og belære nogen her i salen om forholdet mellem regeringen og Kommunernes Landsforening.

Men det, der var spørgsmålet, var: Er det på den kommunale dagsorden? Det var det udtryk, som ministeren brugte. Der er så op til flere borgmestre, der har sagt: Jamen når det fungerer så ringe, vil vi faktisk foretrække at overtage den her opgave selv. Det er jo mange millioner kroner, som kommunerne mangler, plus at det også er et meget forkert signal at sende til borgerne: Hvis du skylder noget, skal du ikke betale, for SKAT glemmer bare at opkræve pengene. Det er jo det, der er situation mange steder.

Det, man også skal huske på, og det synes jeg også jeg godt kunne tænke mig at få ministerens reaktion på, er, at der altså er kommuner, som har oplevet, at de sådan set har mistet penge på at overdrage skatteopgaven til det centrale SKAT. F.eks. mener Aalborg Kommune, at den har mistet 25 mio. kr. på den overdragelsesforretning, det er simpelt hen blevet dyrere for dem at lade det centrale SKAT løse opgaven, frem for at de selv løser opgaven. Så ud over at betale ekstra penge for at få den her skatteservice, får de også en ringere service. Er det ikke et stort problem, som man skal tage alvorligt?

Kl. 17:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:14

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Den socialdemokratiske ordfører er tilsyneladende heller ikke engang klar over, at når vi flytter opgaver, klarer vi økonomien gennem DUT-udligningsprincippet. Når vi har aftalt med kommunerne, hvor meget der skal tilføres eller fjernes med opgavefordelingen, bliver det spredt ud på kommunerne efter den almindelige DUT-beregning. Der er nogle kommuner, der i forbindelse med en enkelt sag kan få fjernet mere, og der er nogle, der kan få fjernet mindre end de hidtidige omkostninger, der har været.

Hvis KL ønsker at ændre det princip, er de velkomne. Hvis Aalborg Kommune mener, at der er problemer her, kan det være, at de skal tage det op i KL. Men så længe KL har et princip om, og det synes jeg i øvrigt er fornuftigt, at man fordeler opgaveændringerne ud fra et DUT-princip, er det ikke regeringens og slet ikke min opgave at være bedrevende på det område, så jeg er sådan set enig i, at KL skal fortsætte på den måde.

Jeg skal bare igen sige, at det, der var grundlaget for, at vi overtog opgaven, var, at vi kunne prioritere samlet, det var også, at vi kunne sikre en højere grad af retssikkerhed bl.a. ved, at man ikke gennemførte inddrivelseskridt mod kontanthjælpsmodtagere, som visse kommuner tidligere gjorde. Jeg ved ikke, om det er det element, Socialdemokratiet ønsker at genindføre.

Kl. 17:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning, og det er fra hr. Flemming Bonne.

Kl. 17:16

Flemming Bonne (SF):

Jeg vil gerne anholde ministerens bemærkninger om, at kommunerne ikke er ramt af likviditetsproblemer på grund af de manglende restancer. Jeg går ud fra, at ministeren er opmærksom på, at mere end 50 pct. af kommunerne i dette års forhandlinger mellem kommunerne og staten har søgt tilskud som vanskeligt stillede kommuner, og

42 pct. har søgt om at få lov til at regulere skatten i opadgående retning. Det indikerer vel, at kommunerne er under så stort pres, at de godt kan bruge de penge til at styrke deres likviditet.

Kl. 17:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det skatteministeren.

Kl. 17:16

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Når jeg for et øjeblik siden lige vendte mig om, var det for at se, om det ikke var korrekt, at der her på tavlen står, at det er et forslag vedrørende gældsinddrivelse, vi behandler nu – og mine bemærkninger var vedrørende gældsinddrivelse, ikke kommunernes samlede økonomi. For jeg er godt klar over, at der er en række kommuner, der naturligvis også er klemte af den internationale økonomiske krise, som har ramt Danmark, og som derfor også har nogle problemer vedrørende deres eksisterende økonomi.

Men hvis man kigger på det, er det faktisk staten, der har den største interesse i at få inddrevet de kommunale krav. Når vi dækker fire femtedele af beløbet forlods for kommunerne, er det sådan set statskassen og mig, der har fire gange så stor interesse i at sørge for, at pengene bliver inddrevet, som kommunerne, der kun bærer den ene femtedel – plus det, at når beløbet bliver inddrevet, er det fordringshaveren, altså kommunerne, der får rentetillægget på fordringerne.

Kl. 17:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Flemming Bonne.

Kl. 17:17

Flemming Bonne (SF):

Kan jeg slet ikke få ministeren til at anerkende, at situationen i indeværende år indikerer, at kommunerne er så meget under pres, at de står og mangler de her penge, som i øjeblikket ligger som ikkeinddrevet gæld i SKAT?

Kl. 17:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 17:17

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Ordføreren fik sådan set lige en indrømmelse af, at kommunerne likviditetsmæssigt kan være presset. Naturligvis kan de det, når vi i øjeblikket har en økonomisk krise som den, der har ramt hele verdensøkonomien.

Det, der er sagen på området vedrørende gældsinddrivelse, er for det første, at staten bærer fire femtedele af den likviditetsmæssige byrde, og for det andet, at kommunerne modtager den rentetilskrævede del på de fordringer, hvor *de* er fordringshavere. Det mener jeg egentlig er en meget god måde at arbejde på. Men alt det her er jo sådan set symptomsnak.

Kernen i det her spørgsmål er: Hvordan sikrer man den bedste og den mest effektive prioritering af inddrivningen af de gældsposter, som borgerne har til den offentlige sektor? Der er det fortsat min indstilling at man gør det bedst ved at have en samlet, ensartet prioritering på tværs af de offentlige myndigheder, på tværs af fordringshavere, samlet *et* sted under *en* myndighed, og i øjeblikket er det så SKAT.

Kl. 17:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 17:19

Kl. 17:21

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg kan forstå, at ministeren mener, at det vil være en ringere ordning, hvis det er sådan, at kommunerne overtager skatteinddrivelsen eller restanceinddrivelsen igen. Altså, jeg kan såmænd godt forstå synspunktet, at det skal være en ensartet måde, man gør det på; det ville jo også være fint nok, hvis det virkede. Men når man går ind og kigger på statistikken, kan man jo se, at der i løbet af de sidste 2 år er kommuner, der har fået – skal vi sige – tidoblet deres restancer. Og et eller andet sted kan man jo spørge sig selv: Virker systemet så, som det er?

Man kan også se, at der samtidig er blevet mindre personale i SKAT. Så kan man jo spørge ministeren: Hvad er hensigten? Hvor store skal restancerne blive? Er det hensigten, at folk ikke længere skal betale det, de skylder?

Kl. 17:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det skatteministeren.

Kl. 17:19

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Næh, hensigten er naturligvis, at enhver skal svare sit, og det er også med til at sikre den kollektive retsfølelse, at vi sørger for, at folk betaler det, de skal, til det offentlige, så de ikke kan se, at naboen slipper billigere eller slipper helt ved ikke at betale. Så naturligvis er det en del af den kollektive retsfølelse, at alle betaler sit.

Det, vi har gjort ved at samle det i SKAT, er, at vi har effektiviseret på en anden måde. Lad mig bare fremdrage et enkelt eksempel: Tidligere var lønindeholdelse en meget tung og besværlig proces, som også lagde store byrder på virksomhederne. Vi har ændret processen vedrørende lønindeholdelse, og det har gjort, at hvis man tager, hvad vi indeholder i en måned i 2009, i forhold til hvad man indeholdt i en måned i 2008, kan man se, at der har været en fremgang i de beløb, som vi inddriver på den måde, på 50 pct., efter at vi effektiviserede. Det betyder naturligvis, at der kan frigøres ressourcer til andre prioriterede dele af den offentlige sektor.

Det er det, der er sket med SKAT: Man har fundet smartere måder at løse opgaven på, så vi kan løse det samme med færre ressourcer. Men vi havde naturligvis ikke i 2004 set, at der ville komme en økonomisk krise, en finanskrisen, her i sommeren 2008.

Kl. 17:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Lennart Damsbo-Andersen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 17:21

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen det er da interessant, at det er smartere måder, når det så samtidig viser sig, at de smartere måder gør, at restancerne er blevet tidoblet. Så må man næsten ikke håbe, at det bliver alt for smart.

Det er jo rigtigt, at princippet må være, at naboen ikke skal slippe, og at vi alle sammen skal bidrage med det, som vi nu skal. Men virkeligheden er jo, at restancerne er blevet meget, meget større, og det betyder jo så på den anden side, at likviditeten er ringere i kommunerne. Jeg kan ikke forstå, at ministeren synes, det er så fornemt. Hvordan kan det være, at ministeren kan stå her og på den ene side sige, at det er mere effektivt, og så samtidig på den anden side formentlig kan indrømme, at restancerne stiger?

Kl. 17:21

Formanden:

Ministeren.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det høres tydeligt, at hr. Andersen er kommet ind så sent i forløbet, at det ikke rigtig er hele teksten, der er klar, for restancen er ikke tidoblet. Jo, restancen er steget, det har vi indrømmet, det indrømmede jeg i min tale. Som jeg også sagde i min tale, indrømmer jeg, at der er ting, vi kan gøre bedre. Så selvfølgelig er der ting, vi kan effektivisere og arbejde med, bl.a. spørgsmålet om at lave en bedre it-understøttelse, således at man ikke skal slå op i flere af de gamle gældsregistre, men kan nøjes med et enkelt opslag. Det ville naturligvis også effektivisere medarbejdernes arbejdsindsats og arbejds-
evne.

Men jeg er nødt til at fastholde, at når der er en lavere betalings-
evne i samfundet som helhed, når man ser, at restancerne og gælds-
posterne i hele samfundet stiger, så vil det også påvirke den gælds-
mængde, der er til den offentlige sektor.

Kl. 17:22

Formanden:

Tak til skatteministeren. Der er ikke flere, som har adgang til det, der har bedt om korte bemærkninger. Så går vi over til ordførerrækken, og den første ordfører er hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:23

(Ordfører)**Erling Bonnesen (V):**

Ja tak. Da vi samlede inddrivelsen hos SKAT, sikrede vi også en ensartet inddrivelse hos borgerne, uanset hvilken kommune man bor i. Den retssikkerhed, som vi opnår ved at ensrette inddrivelsen, ville ikke kunne garanteres, hvis kommunerne fik mulighed for at overtage opgaven igen. De u hensigtsmæssigheder, som Rigsrevisionen i sin tid påpegede i form af uensartet sagsbehandling og dårligere retssikkerhed ved gældsinddrivelsen i kommunerne, ville igen gøre sig gældende.

SKAT har bevist, at de med landsdækkende og målrettede indsatser på udvalgte områder kan levere resultater. F.eks. har SKAT taget fat i inddrivelsen af restancer hos skyldnere fraflyttet til udlandet og fået ryddet op i ca. 45.000 sager. Ligeledes har SKAT i det landsdækkende Inddrivelsescenter sat fokus på inddrivelsen af personrestancer på under 5.000 kr., og man skal ikke kunne slippe for at betale sin gæld, alene fordi den er på et mindre beløb.

Vi tror ikke på, at kommunerne har samme muligheder for at prioritere og målrette indsatsen med en inddrivelsesforvaltning ude i hver enkelt kommune. Langt størstedelen af restancerne er statens, og derfor er det også meget naturligt, at det er staten, der står for inddrivelsen. Venstre afviser derfor beslutningsforslaget.

Kl. 17:24

Formanden:

Ja tak. Der er ønske om en kort bemærkning. Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:24

Rasmus Prehn (S):

Når man sidder og kigger i de her restanceoversigter, bliver man jo noget chokeret over, at vi med en Venstreregering åbenbart bare lader stå til. Hvis man som borger ikke betaler sin regning: Nå ja, pyt med det. Bare lad være med at betale.

Det er jo virkelig voldsomme stigninger. Nu sagde ministeren før, at der ikke var tale om en tidobling. Det er også rigtigt, fordi det ikke er i alle kommuner, der er tale om en tidobling, men f.eks. i Albertslund er restancen fra 2005 og til i dag tidoblet.

Sender regeringen ikke et eller andet forkert signal, når den driver et skattevæsen, hvor man bare skal lade være med at betale? Det skal man ikke tænke på. Bare lade være med at betale de regninger.

Vi kommer alligevel ikke og kræver dem op. Er det ikke et moralsk problem eller et opdragelsesmæssigt problem, at man behøver ikke at betale, når det er samfundet, man skylder nogen penge?

Kl. 17:25

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:25

Erling Bonnesen (V):

Selvfølgelig skal enhver betale sit, og den socialdemokratiske ordfører, jeg vil næsten sige, fristilsoverfortolkning af den her sag må stå for ordførerens egen regning.

Hvis man gjorde sig den ulejlighed at kigge lidt hen over et spænd af år, ville man også kunne se, at saldoen jo netop kører op og ned. Det er da også meget naturligt. I øjeblikket blæser finanskrisens hårde vinde også ind over Danmark, og nogle har knap så stor betalingssevne. Lige i øjeblikket stiger saldoen, og vi har i den foregående debat lige hørt forklaringen på det.

Så vi er i Venstre sådan set meget tilfredse med, at vi har fået samlet tingene. Jeg påpegede også i min ordførertale nogle af de områder, som der lige præcis er sat fokus på, og som også har givet resultater. Det forhold savnede jeg også lidt i den socialdemokratiske ordførers bemærkninger før.

Kl. 17:26

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:26

Rasmus Prehn (S):

Venstres ordfører har jo ret i, at når man kigger historisk på det, er der restancer, der går op og ned osv. Det, der bare er interessant her, er, at siden 2005, hvor man altså introducerede det her nye statslige SKAT, er det kun gået én vej, hvis man kigger på årene frem. Hvor det førhen gik op og ned og op og ned, er det kun gået op, efter at man har introduceret det her, som skulle være bedre, mere effektivt, mindre ressourcekrævende og alle de plusord, som vi har hørt både Venstres ordfører og så også ministeren sige.

Restancerne er bare steget og steget og steget, og samtidig har man altså fra regeringens side sendt det signal til danskerne: Bare lad være med at betale. Det betyder ikke noget. Glem det. Du kan bare skyldte det, du har lyst til. Der bliver ikke krævet op.

Det er jo det signal, der sendes. Restancerne er bare steget siden 2005.

Kl. 17:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:27

Erling Bonnesen (V):

Jeg tror, at man i Socialdemokratiet også skulle gøre sig den overvejelse lige at kigge lidt på det samlede billede i den kommunale sektor, og det er det, man har samlet i KL. Der er det jo altså et enigt KL, der har sagt, at det ligger, hvor det skal ligge, det er fint, og de træder ind i arbejdsgruppen og er med til, om man så må sige, at effektivisere det yderligere. Så det billede, der er meget frihåndstegning i og er ren overfortolkning, passer jo ikke med det billede, der er ude i kommunerne. Også socialdemokratiske kommuner melder jo ind til KL, at man deltager i det arbejde, som lige præcis er aftalt i kommuneforhandlingerne.

Kl. 17:27

Formanden:

Så er det hr. Flemming Bonne for en kort bemærkning.

Kl. 17:27

Flemming Bonne (SF):

Jeg vil gerne spørge ordføreren, om ordføreren mener, at vejen til en effektiv inddrivelse går via de her meget massive nedskæringer i personalet i SKAT. Det er jo således, at SKAT har skåret i personalet fra 9.170 stillinger i 2006 til 7.675 stillinger i 2009, og der ligger så en plan om, at man i 2012 skal være nede på 6.782 stillinger. Tror ordføreren ikke, der er en vis sammenhæng imellem det magre inddrivelsesresultat, og at man samtidig skærer voldsomt ned i personalet?

Kl. 17:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:28

Erling Bonnesen (V):

Det, som jeg hæfter mig ved, er, at man har en klar opgave, man skal have løst, og der skal organisationen altid tilpasses. Jeg havde også med i min ordførertale, at man jo også kan pege på områder, hvor der helt klart leveres resultater. Og så kan jeg da også huske fra den forgangne debat, at vi var inde på – det undlader ordføreren her fra SF så helt at komme ind på – at vi jo tidligere havde et af verdens dyrest drevne skattevæsener. Det skal der jo også tages højde for. Og i takt med at der bliver indført ny teknologi, skal vi selvfølgelig også bruge den.

Kl. 17:29

Formanden:

Er der flere ønsker om korte bemærkninger? Det er der. Hr. Flemming Bonne, værsgo.

Kl. 17:29

Flemming Bonne (SF):

[Lydudfald]... for mit spørgsmål gik på, om ordføreren mener, at man opnår en tilfredsstillende effektivitet, når man skærer i personalet i den grad, som der er tale om. Det er i hvert fald ikke set andre steder, at det kan lade sig gøre, så hvorfor i alverden skulle det så kunne lade sig gøre i SKAT?

Kl. 17:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:29

Erling Bonnesen (V):

Jamen når jeg kan konstatere, at man i SKAT jo netop opnår flotte resultater på nogle af de fokusområder, der har været sat, så leverer man jo varen og får løst opgaverne. Så er der også fortsat nogle udfordringer, der skal tages fat på og sættes fokus på i de næste planer. Sådan vil det jo altid være. Det hører jo også med, at der arbejdes med det. Så skal man selvfølgelig hele tiden tilpasse sin organisation og bemanding til den opgave, man står over for. Når der, som jeg redegjorde for i mit foregående svar, lige præcis var et potentiale for at få gjort noget ved det på det felt, som spørgeren også er inde, så er det da godt, at det også udnyttedes.

Kl. 17:30

Formanden:

Så er der korte bemærkninger, og den første er fra hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 17:30

Kl. 17:32

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Jeg er sådan set rigtig godt tilfreds med, at ordføreren ikke benægter, at der er restancer, og at restancerne er steget. Det er jo sådan set meget rart ligesom at holde fast i, at vi så har et fælles udgangspunkt. En anden ting, vi har fælles, er, at både ordføreren og jeg tidligere har siddet som borgmester i en kommune, hvor man har været meget fokuseret på likviditet og dermed også, tror jeg, på den inddrivelse af restancer, der har været, i forhold til kommunen.

Mener ordføreren ikke, at den manglende likviditet, der er rundtomkring i kommunerne på grund af restancerne her, har nogen betydning?

Kl. 17:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:31

Erling Bonnesen (V):

Selvfølgelig har det altid en betydning, og jeg tror da, at alle er enige om, at pengene selvfølgelig skal drives ind – ingen som helst tvivl om det. Og vi har jo også her i debatten fint været inde på, at saldoen samlet stiger og falder sådan lidt på en måde, som jeg ikke vil sige er afhængig af konjunkturerne, men de spiller i hvert fald også ind.

Men jeg tror da, at der er grund til lige at få det her perspektiveret lidt, for som spørgeren ganske rigtigt siger, har vi begge to en kommunal fortid og forventes at kende lidt til størrelsesordenerne i det her. Her har vi jo lige præcis også fået trukket op, at det er godt en milliard kroner, som kommunerne samlet har til gode. Men så ved spørgeren jo også selv, i forhold til hvor mange, mange milliarder det skal ses. Så derfor tror jeg, at man skal passe en lillebitte smule på med den overdramatisering af størrelsesforholdene. Men selvfølgelig skal pengene kradses hjem, og det er jo også derfor, at man løbende rationaliserer organisationen.

Kl. 17:31

Formanden:

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 17:31

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Tak. Så har jeg sådan set kun et eneste spørgsmål tilbage, og det er, om ordføreren har hørt fra en eneste kommune, at man er tilfreds med den måde, som inddrivelsen er foregået på.

Kl. 17:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:32

Erling Bonnesen (V):

Jamen jeg konstaterer, at man i KL, hvor man lige præcis skal koordinere tingene, jo altså har konkluderet, at linjen er lagt på vegne af alle 98 kommuner, at opgaven ligger, hvor den skal ligge, og at KL og dermed alle kommunerne følger op og deltager i den arbejdsgruppe, som er blevet nedsat lige præcis for yderligere at effektivisere tingene. Og et mere klart svar kan man jo ikke få. Så kan der selvfølgelig blandt de 98 kommuner være forskellige synspunkter, men det er der jo på snart sagt alle opgavefelter.

Kl. 17:32

Formanden:

Så er der en kort bemærkning fra fru Julie Skovsby.

Julie Skovsby (S):

Jeg vil gerne følge op på det seneste svar, som hr. Erling Bonnesen gav. Skal det betyde, at hr. Erling Bonnesen har været i kontakt med kommuner, som har sagt, at de synes, at ordningen fungerer fint, eller hvordan skal det tolkes?

Jeg ønsker egentlig også at spørge ordføreren: Har ordføreren ikke tillid til, at denne opgave ligger hos kommunerne?

Kl. 17:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:33

Erling Bonnesen (V):

Jeg lytter meget opmærksomt til, hvad KL selv siger lige præcis på vegne af alle 98 kommuner. Jeg undrer mig mere og mere over de spørgsmål, der kommer, for der står jo lige præcis i forslagsstillernes eget beslutningsforslag, at hvis man kunne få det, som man ville have det, så ville man give kommunerne mulighed for det. Havde man virkelig tænkt sig, at det her skulle være sådan et tagselvbord, så nogle kommuner kunne tage opgaven, og andre ikke skulle have den? Så ville der da for alvor gå forvirring i det.

Så jeg er meget tryk ved, at KL har koordineret opgaven, sådan at den ligger et sted, det er også i sidste ende det mest rationelle, det tror jeg at de fleste kan se.

Kl. 17:33

Formanden:

Fru Julie Skovsby.

Kl. 17:33

Julie Skovsby (S):

Det, jeg spurgte om, var, om ordføreren ikke har tillid til, at kommunerne selv kan varetage den her opgave.

Kl. 17:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:34

Erling Bonnesen (V):

Jamen det er slet, slet ikke aktuelt, for kommunerne har igennem KL selv sagt, at opgaven ligger der, hvor den skal ligge, så den sag er jo på plads.

Kl. 17:34

Formanden:

Tak til hr. Erling Bonnesen. Der er ikke flere korte bemærkninger. Og den næste ordfører er fru Bente Kronborg Holst.

Kl. 17:34

(Ordfører)

Bente Kronborg Holst (DF):

Det er ganske forståeligt og også udmærket, at situationen omkring inddrivelse af borgernes gæld til kommunen bliver taget op, for det er jo et stort problem, at kommunernes restancer hos borgerne vokser og vokser.

I Dansk Folkeparti er vi imidlertid ikke villige til igen at lade kommunerne overtage opgaven, og det er vi ikke af flere årsager. Opgaven overgik jo netop til staten som en del af strukturreformen for at sikre retssikkerheden og ensartetheden i inddrivelsen, således at borgere, ligegyldigt hvor de bor, får en fair og lige behandling af deres sag. Desuden får man ved at samle ekspertisen hos SKAT en langt større mulighed for, at ressourcerne bliver udnyttet bedst mu-

ligt, og endnu en fordel er bl.a., at SKAT kan koncentrere sig om de skyldnere, der rent faktisk har betalingsevnen. Samtidig vil det nok være en næsten umulig opgave for kommunerne at varetage. De har hverken it-systemer, struktur eller mandskab længere til at forestå opgaven. Dette retfærdiggør imidlertid ikke, at restancen langsomt vokser til himmelhøjder.

Skatteministeren har tidligere lovet, at der ville komme en ændring i kurven; det er endnu ikke sket, og det bidrager selvfølgelig til stor frustration rundtomkring i landet, og det er heller ikke rimeligt over for kommunerne, at der ikke er fundet en holdbar løsning.

Derfor vil vi i Dansk Folkeparti gerne have, at skatteministeren holder ord, således at kommunerne i langt højere grad gives mulighed for at beholde de penge, de har, end tilfældet er i dag. Men vi kan ikke bakke op om at give opgaven tilbage til kommunerne.

Kl. 17:36

Formanden:

Tak til fru Bente Kronborg Holst. Der er ikke ønske om korte bemærkninger. Vi går videre i ordførerrækken, og det er hr. Jørgen Lundsgaard. Det er mig, der springer hr. Flemming Bonne over, og det er jeg meget, meget ked af. Jeg har ikke noget ønske om at løbe uden om eller springe over hr. Flemming Bonne. Vi tager den ordinære rækkefølge, og det er hr. Flemming Bonne. Jeg beklager, men hr. Jørgen Lundsgaard skal nok komme til.

Kl. 17:36

(Ordfører)

Flemming Bonne (SF):

Jeg tror faktisk, at der var en mening med, at vi i sin tid overtog De Konservatives gruppeleale, nemlig at jeg skulle tale før den konservative ordfører.

Socialdemokraterne foreslår, at kommunerne selv skal have mulighed for at varetage inddrivelsen af tilgodehavender hos borgerne. Siden SKAT i 2005 overtog inddrivelsen af skatter og anden gæld, som borgerne har til kommunerne, er gælden desværre eksploderet. Vi har set en række opgørelser fra skatteministeren, hvor restancerne kun er steget, og de bliver ved med at stige.

SF har stillet en række spørgsmål til skatteministeren og indenrigs- og socialministeren for at opklare, om de planlagte nedskæringer i SKAT er vejen frem. Det tror SF ikke at det er. Vi har derfor også stillet spørgsmålene for at finde ud af, hvornår regeringen ser sig i stand til at levere en effektiv indsats med at nedbringe kommunale restancer. Desværre ser det ikke ud til, at regeringen og skatteministeren formår at levere varen.

Det er mere og mere tydeligt, at mange kommuner mangler et stadigt stigende millionbeløb til folkeskoler, ældrepleje og anden kommunal velfærd. Derfor er det vigtigt, at kommunerne kan styrke deres økonomi og likviditet med de penge, der i dag er bundet i restancer. Derfor skal vi have en effektiv inddrivelse.

Det forekommer også dybt underligt, at regeringen i forbindelse med de årlige økonomiforhandlinger med kommunerne har givet 17 tilfældigt udvalgte kommuner lov til at hæve skatten med ½ mia. kr., samtidig med at kommunerne har 1,4 mia. kr. til gode hos regeringen i manglende restancer. Jeg kan som en sidebemærkning oplyse, at der rent faktisk var 42 kommuner, der gerne ville have lov til at hæve skatten. De mange ansøgninger understreger, at regeringen har lagt et stort økonomisk pres på kommunerne, og at kommunerne står og mangler finansiering. Derfor opfordrer SF regeringen til at få styr på de kommunale restancer, så kommunerne får deres penge. I dag refunderer staten ca. 80 pct. af de kommunale restancer, som SKAT ikke får inddrevet, men kommunerne mangler stadig væk de sidste 1,4 mia. kr., som ikke i dag bliver refunderet.

Socialdemokraterne foreslår derfor at give kommunerne mulighed for selv at stå for gældsinddrivelsen, hvis de vurderer, at de kan gøre det mere effektivt. SF kan godt støtte intentionerne i forslaget,

men tror, at der skal mere til, nemlig en anden konstruktion, en konstruktion, som giver regeringen incitament til at opprioritere indsatsen. Det reelle problem er nemlig ikke, at inddrivelsen er flyttet til SKAT. Problemet er, at regeringen har skåret antallet af ansatte i SKAT ned fra 9.170 personer i 2006 til 7.675 personer i 2009 og har et mål om yderligere nedskæringer. Det problem arbejder vi intenst med i SF, og vi må jo sige, at der ikke bliver flere skattemedarbejdere til at inddrive gælden ved bare at flytte opgaven tilbage til kommunerne.

Derfor agter SF at fremsætte et beslutningsforslag, hvor regeringen pålægges at refundere kommunerne 100 pct. af kommunernes restancer, lige så snart sagen er overgivet, så kommunerne ikke lider under nedskæringerne i SKAT, og så skatteministeren får et incitament til at tage den manglende inddrivelse af kommunernes tilgodehavender alvorligt. Det tror vi vil være det effektive våben.

Kl. 17:41

Formanden:

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger. Det er fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:41

Erling Bonnesen (V):

Tak. Ordføreren er også selv inde på, at langt størstedelen af det her tilgodehavende er statens eget. Er det ikke i sig selv det allerstærkeste argument for, at staten lige præcis også gør det, som staten jo gør, nemlig går ud og får pengene krævet ind?

Kl. 17:41

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:41

Flemming Bonne (SF):

Jamen, der er jo ingen tvivl om, at staten allerede i dag bør have et incitament til at lave en maksimal inddrivelse. Jeg må bare konstatere, at det ikke lykkes, fordi gælden eksploderer, og derfor bliver vi nødt til at kigge på en anden løsning. Og det kunne jo være en incitamentsstruktur, som regeringen jo ynder at bruge i mange andre sammenhænge. Så hvis man giver kommunerne 100 pct. refusion, så tror jeg at problemet løser sig selv.

Kl. 17:42

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:42

Erling Bonnesen (V):

Det lød sådan en lille smule på ordføreren tale, som om kommunerne faktisk sådan skal have, vil jeg sige, næsten et rent tagselvord med hensyn til, om de ønsker at hjemtage opgaven eller ej. Er det virkelig alvorligt ment fra SF's side, at hvis man i den enkelte kommune siger, at man egentlig gerne vil tage opgaven hjem, så skal de kommuner, der ønsker det, have lov til det, og resten skal man så bare lade ligge – eller hvad?

Kl. 17:42

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:42

Flemming Bonne (SF):

Jeg tror nok, at det, jeg fik sagt i min ordførertale, var, at vi ikke kan have nogle problemer med at give de kommuner, der mener, at de er bedre til at løse opgaven, muligheden for det, men at den rigtige løs-

ning er, at vi giver skatteministeren et stærkere incitament til at få den her inddrivelse til at fungere.

Kl. 17:42

Formanden:

Tak til hr. Flemming Bonne, der er ikke flere korte bemærkninger. Og så uden at springe nogen over bliver det hr. Jørgen Lundsgaard.

Kl. 17:43

(Ordfører)

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Baggrunden for at samle al offentlig inddrivelse hos SKAT var at give det organisatoriske, strategiske og ledelsesmæssige grundlag for at målrette og effektivisere indsatsen i forhold til de samlede offentlige restancer. Et væsentligt element i omlægningen har været hensynet til den enkelte skyldners retssikkerhed. Det handler dels om, at skyldnere skal opleve en ensartet og gennemsigtig behandling på tværs af kommunegrænser, dels om, at der ikke iværksættes inddrivelsesskridt over for skyldnere uden reel betalingsevne. Det er faktisk nu et lovfæstet princip.

Hvis kommunerne efter eget valg også skulle påtage sig ansvaret for inddrivelsen, ville vi stå i en situation, hvor borgerne blev mødt med vidt forskellige inddrivelsesskridt og -intensitet, afhængigt af hvor de bor i landet. Det er helt uholdbart.

Men jeg erkender, at udfordringerne ikke er blevet mindre af konjunktursituationen. Den kan aflæses i ledigheden og antallet af konkurser og dermed i virksomhedernes og borgernes betalingsevne. Det påvirker selvfølgelig også deres muligheder for at betale det offentlige det, de skylder.

Som inddrivelsesmyndighed har SKAT dog vist sin styrke ved at kunne allokere ressourcer til nødlidende områder i løbet af kort tid. Det gjaldt f.eks. i slutningen af 2007, hvor man i løbet af få uger flyttede ressourcer til København for at støtte op om inddrivelse af de virksomhedsvendte restancer. Et andet område, hvor SKAT har vist sin styrke, er, når skyldnere flytter til udlandet. Så bliver det vanskeligere at inddrive restancer, især for kommuner. Der skal en mere slagkraftig organisation som SKAT til.

Kommunerne har i aftalen om kommunernes økonomi for 2010 aftalt med regeringen, at parterne i fællesskab skal komme med handlingsorienterede initiativer til effektivisering af den samlede opkrævnings- og inddrivningsopgave med henblik på nedbringelse af de kommunale restancer. Og Skatteministeriet og Kommunernes Landsforening har nedsat en fælles arbejdsgruppe, der skal udarbejde de nævnte løsningsforslag. Så der arbejdes altså med problemet.

Kommunerne har dog ikke selv sat spørgsmålstegn ved effektiviteten af det delte ansvar for opkrævningen og inddrivelsen. Og det burde vi jo nok lade dem selv gøre, hvis de har et behov. Så hvis vi blander os nu, vil det være udtryk for desavouering af kommunale aftaler, og det vil være en ødslen med offentlige ressourcer, hvis vi kræver at vende tilbage til den tidligere organisering. Lad os give dem den tid, de skal have.

Vi kan derfor ikke tilslutte os forslaget.

Kl. 17:46

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:46

Rasmus Prehn (S):

Jeg er faktisk en hel del imponeret over den konservative ordfører, for den konservative ordfører har jo været i Folketinget i ganske kort tid, men alligevel er det virkelig lykkedes ham at få sig markeret som det kommunale selvstyres sande korsfarer, altså en, der virkelig slår til lyd for det kommunale selvstyre, og at man skal have tillid til kommunerne.

Så kan det godt undre mig lidt her at høre, at lige præcis når det handler om noget så vigtigt som at inddrive den gæld, der er hos borgerne, når man kan se, at SKAT ikke har håndteret det, at der simpelt hen er sket en mangedobling i de fleste kommuner – i Albertslund en tidobling – har man ikke tillid til, at kommunerne kan overtage den her opgave. Hvad er der blevet af den konservative korsfarer og korsfarer for det kommunale selvstyre?

Kl. 17:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:46

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Nu ved jeg ikke, om korsfarer er et skældsord eller et positivt ord i den forbindelse her.

Jeg vil starte bagfra og sige, at jeg selvfølgelig har tillid til, at kommunerne kan klare den opgave, i hvert fald dele af den, men vi ønsker jo at få en effektivisering og forhåbentlig også en billigere inddrivelse af gælden. Jeg vil da sige, at det jo ikke er, fordi skyldnerne ikke er blevet gjort bekendt med, at de skylder, og det er jo heller ikke, fordi man ikke har forsøgt at drive gælden ind. Der er åbenbart i samfundet i øjeblikket et problem med betalingsevnen.

Så må jeg da lige konstatere også, at opgaver som f.eks. at drive gæld ind hos de større virksomheder, multinationale selskaber, folk, der flygter til udlandet, osv. nok ikke ligger lige til kommunernes højre ben.

Kl. 17:47

Formanden:

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:47

Rasmus Prehn (S):

Det glæder mig alligevel at høre, at den konservative ordfører understreger det, som jo både Venstres ordfører og Venstres minister gav udtryk for, nemlig at kommunerne faktisk godt kan overtage den her opgave. Det var de jo imod, men den konservative ordfører siger, at det kunne kommunerne godt, hvis de ville. Men han er så imod det alligevel.

Så skal jeg høre: Er det udtryk for konservativ effektivisering, at restancerne simpelt hen er tidoblet, f.eks. i Albertslund Kommune? Er det udtryk for effektivitet sådan set med konservative briller?

Kl. 17:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:48

Jørgen S. Lundsgaard (KF):

Altså, jeg vil nødig hen til metoder, hvor man har stærke mænd og andre, der går rundt og ryster borgerne for at få de sidste penge ud af dem, for hvis folk nu engang ikke har betalingsevnen, har vi altså et problem. Og så er det et socialt problem, og det bør vi altså også tage os af på en pæn og ordentlig måde.

Jeg vil også lige kommentere det sidste, nemlig om kommunerne kan det. Det var ikke det, der var spørgsmålet, men om kommunerne vil det, og de har endnu ikke udtrykt vilje til at påtage sig den opgave igen. Tværtimod har de altså to udvalg kørende i øjeblikket, som forsøger at effektivisere inddrivningen af restancerne i samarbejde med SKAT, og det synes jeg er en rigtig fin idé.

Kl. 17:49

Kl. 17:53

Formanden:

Tak til hr. Jørgen Lundsgaard. Der er ikke yderligere korte bemærkninger. Så er det fru Lone Dybkjær i ordførerrækken. Velkommen til.

Kl. 17:49

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Ja tak, det må man nok sige. Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, har jeg lovet at fremføre partiets synspunkter.

Det giver selvfølgelig også os anledning til bekymring, at der er så mange restancer, og at det jo for så vidt går ud over både staten og kommunerne. Det er jo, som skatteministeren sagde, sådan, at tallene faktisk er endnu værre end dem, der står i beslutningsforslaget. Så vi er sådan set enige i, at der bør gøres noget, vi er bare ikke sikre på, at det her er den rette vej. Jeg beklager det over for ordføreren.

Vi vil selvfølgelig gerne diskutere det, men vores forslag er og har været, at man skal støtte SKAT's muligheder for at løse opgaverne, og derfor har vi på vores finanslovsforslag, hvilket måske vil glæde skatteministeren, faktisk afsat nogle selvfølgelig fuldt finansierede penge, 200 mio. kr., til formålet. Vi er sådan set overbevist om, at pengene kommer tilbage igen, så det er bare om at få ansat nogle og få inddrevet 6,9 mia. kr. De fire femtedele er jo til staten, så det er efter vores opfattelse blot at gå i gang.

Så vi har sympati for forslaget, men er usikre på metoden.

Kl. 17:50

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Der er ikke ønsker om korte bemærkninger. Så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

Kl. 17:51

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Jeg kan fortsætte, hvor fru Lone Dybkjær sluttede. Vi er enige i problemstillingen, nemlig at der mangler penge i kommunekasserne, og vi vil gerne gøre alt, hvad vi kan, for at hjælpe med til, at det bliver løst, men vi er af den opfattelse, at det at flytte inddrivelsen til staten var en fordel på den måde, at borgerne har fået al statens gældsinddrivelse samlet ét sted, og at der også er nogle klare regler, der beskytter de fattige imod urimelig inddrivelse. Det er altså nogle fordele, vi ikke synes man skal give slip på, så vi vil hellere gå den vej, som andre også har været inde på, at staten altså bare straks og med det samme må lægge ud for hele beløbet og på den måde sørge for, at kommunerne blive holdt skadesløse, men til gengæld selvfølgelig arbejder hårdere for at få de penge hjem, det er rimeligt at få hjem, herunder ved at ansætte nogle flere til at udføre arbejdet.

Jeg vil sige til skatteministeren, at vi jo ikke kommer udenom, at der på grund af de fyringsrunder og omorganiseringer, der har været i SKAT og inden for det område, som er ministerens ansvar, altså er sket nogle forringelser. Af hensyn til retssikkerheden i vores samfund bliver det jo nødvendigt at sørge for, at de ting, f.eks. kontrol med selvangivelser og kontrol med skattesager osv., bliver udført ordentligt, og derfor ser vi også på andre områder end her på det kommunale område en kraftig stigning i gældsproblemerne. Det sidste er mere alment. I forslaget støtter vi intentionen, men vi støtter altså ikke metoden.

Kl. 17:52

Formanden:

Skatteministeren får ordet nu. Sådan er det.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Bare ganske kort: Jeg er sådan set meget, meget enig i det, som hr. Aaen sagde omkring det retssikkerhedsmæssige i det, men den eneste grund til, at jeg bad om ordet, var, at hr. Aaen to gange nævnte, at der havde været fyringsrunder i SKAT. Bare for god ordens skyld og for historieskrivningens skyld så har der ikke været fyringsrunder. Vi har undladt at genansætte, hvor folk som følge af naturlig afgang har forladt SKAT, så der er ikke sket fyringer, men effektivisering gennem naturlig afgang.

Kl. 17:53

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen, stadig som ordfører.

Kl. 17:53

Frank Aaen (EL):

Naturlig afgang og naturlig afgang – man kan fremme naturlige ting på mange måder. Man kan jo f.eks. jage folk fra den ene ende af landet til den anden. Det er en god måde at få naturlig afgang på, og det er jo det, der er sket.

Kl. 17:53

Formanden:

Tak til hr. Frank Aaen. Der er ikke ønsker om yderligere korte bemærkninger, og så er det hr. Rasmus Prehn som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 17:54

(Ordfører for forslagsstillerne)

Rasmus Prehn (S):

Lad mig indledningsvis fra socialdemokratisk side takke for den her, synes jeg, meget livgivende og engagerede debat. Det er jo tydeligt, at når man taler om SKAT, er det noget, der kan få folk op på dupperne, navnlig skatteministeren synes jeg at vi har set i særlig engageret form.

Der er jo også noget ved de her Venstreskatministre. Altså, når vi sådan kigger historisk på det, ser vi, at når det er en Venstremand, der er skatteminister, gør man, hvad man kan, for at sikre, at skatten ikke bliver betalt. Vi ved jo nok, at da vi havde Anders Fogh Rasmussen som skatteminister sidste i 1980'erne, var der sager om kreativ bogføring og andet, og det var nærmest sat i system at undgå at betale sin solidariske skat.

Men når man så kigger på, hvad det er, der sker nu, og ser på de restancer, der er, må man jo sige, at det sådan set får den daværende skatteminister til at ligne en spejderdreng i knæbukser. Det er jo helt anderledes voldsomme metoder, man bruger nu i forhold til at sikre, at folk ikke får betalt det, de skylder til fællesskabet. Fællesskabet er noget, der er i miskredit, når Venstre har magten. Så skal man helst ikke bidrage til det.

Allerede i 2005, da man lavede de her centrale skattecetre, havde man jo en meget kraftig debat, hvor op til flere borgmestre gav udtryk for, at de var skeptiske over for det her. De advarede faktisk på det kraftigste imod, at man lagde skatten over i nogle centrale centre, for som de sagde: Vi er bange for, at det ikke bliver varetaget tilstrækkelig effektivt. På det tidspunkt sagde man så særlig fra Venstres side: Jamen det bliver meget mere effektivt, vi får meget mere for pengene, og folk skal nok komme til at betale. Sådan nogle ting sagde man. Man prøvede at dysse kritikken ned, og siden hen har vi bare kunnet se, at den kritik, som dengang blev rejst af en række borgmestre, var rigtig.

Noget at det, man også var optaget af, var, at når nu man havde borgerne inde i de kommunale borgerservicecentre, kunne man måske også vejlede og guide folk og på den måde sikre, at eventuelle

dårlige betalere fik den rigtige vejledning, som en af de her sagsbehandlere gav udtryk for: Man kunne også bedre tage menneskelige hensyn, så folk f.eks. op til jul kunne slippe for at afdrage på deres gæld, så der var råd til julegaver til børnene. Der var den her nærhed, som gjorde, at man kunne tage menneskelige hensyn.

Nu har vi så fået det lagt over i nogle centrale centre, og det, man kan se, er, at der simpelt hen er restancer, der vokser og vokser. Vi har brugt debatten her til at repetere en række af de her tal, bl.a. fra Albertslund Kommune, hvor man siden 2005 har fået tidoblet – og jeg gentager: tidoblet – sine restancer. Fra at have ca. 4,5 mio. kr. ude hos skyldnerne er man oppe på langt over 45 mio. kr., som borgerne skylder Albertslund Kommune.

Vi skal lige være opmærksomme på, at det jo ikke kun er skat, der er tale om her. Det er også, hvis man ikke får betalt sin parkeringsafgift eller ikke betaler den institution, ens barn går i osv. Jamen så er det altså også SKAT, der skal opkræve de ting. Der må man bare sige, at det jo er et meget kedeligt signal, at man ligesom får sagt til borgerne: I behøver ikke betale til fællesskabet. Det kan godt være, at I skylder, men lad det nu bare ligge, for vi glemmer at opkræve de her penge. Det synes jeg er forkert.

Så er det rigtigt, som andre har været inde på, at vi også skal passe på, at det ikke bliver en ondskabsfuld og nidkær klapjagt på de svageste, der virkelig har problemer med at betale. Den konservative ordfører, hr. Jørgen Lundsgaard, sagde meget rigtigt, at man jo ikke kan kræve penge af folk, der ikke har dem, at man er nødt til at tage nogle menneskelige hensyn. Det syntes jeg var en flot tanke. Det er heller ikke det, vi lægger op til, men man skal jo tænke på, at hvis man vedvarende lader være med at bede folk om at betale deres gæld, kan de jo til sidst havne i en bundløs gæld, som er umulig at komme ud af. Derfor gør man faktisk folk en tjeneste, når man nævner for dem, at de rent faktisk skal betale deres gæld, og når man samler op på de her ting. Derfor er det så vigtigt, at de her ting fungerer.

Selv om man godt kunne ønske, at det kunne fungere i de statslige skattecentre, så kan vi jo bare se, at det gør det ikke. Der er faktisk tale om, at skattecentrene sejler, fordi man fra Venstres side systematisk har sparet på det her område, så der ikke bliver krævet den skat op, der skal.

Så kunne man sige: Hvad gør vi så? Det kan sagtens være, at det ikke er den mest optimale løsning at lade kommunerne overtage opgaven, men der er faktisk kommuner, der har ytret ønske om det. Og netop når det er sådan, at vi går meget ind for det kommunale selvstyre, skulle man en gang imellem tage og lytte til kommunerne. Der er op til flere, der har sagt, at kommunerne ikke ønsker det, men jeg står her med en artikel fra Jyllands-Posten fra den 24. januar 2009, hvor det hedder:

»Ifølge kommunernes forening, KL, er det en god idé at give kommunerne frit valg med hensyn til inddrivelsen.

»Det ville være klogt, for Skat er kommet for langt væk fra borgerne. Jeg tror, de fleste kommuner vil ønske at få opgaven tilbage,« siger Erik Nielsen, formand for Arbejdsmarkeds- og Erhvervsudvalget i KL.«

KL 17:59

Så der er altså et ønske ude i kommunerne om at få de her opgaver. Det er rigtigt nok, at det ikke er kommet med i Kommunernes Landsforenings aftale, det er jeg med på, men der er borgmestre, der har givet udtryk for, at de godt kunne tænke sig at overtage den her opgave, fordi de tror, at de kunne gøre det mere effektivt, og at de også kunne gøre det på en mere menneskelig måde. Så jeg synes faktisk, at det kunne være rigtig, rigtig fint at få trukket i den retning.

Jeg tror sådan set, at det var de afsluttende bemærkninger, jeg havde. Jeg skal takke dem, der har bakket op om forslaget, og jeg kan også forstå, at det ikke er alle, der synes, at det lige præcis er den her løsning, der skal være, men det vigtigste for Socialdemokra-

tiet er, at vi får rettet op på den her slendrian, som Venstre har sat sig i spidsen for, hvor det at betale til fællesskabet er noget, der bare er lige meget.

KL 18:00

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Erling Bonnesen.

KL 18:00

Erling Bonnesen (V):

Tak. Nu var den socialdemokratiske ordfører jo igen ude i det, jeg synes var en meget stor frihåndstegning, som ikke helt passer med billedet. Men lad nu det ligge, det havde vi en debat om for lidt siden.

Det, jeg også hæftede mig ved, var jo, at den meget, meget lange ordstrøm blev indledt med, at ordføreren sagde tak for debatten. Ordføreren kunne jo ganske rigtigt ikke sige tak for opbakningen, for ikke engang blandt hans egne venner på venstrefløjens var der stort set nogen som helst opbakning. Sågar Enhedslisten markerede afstand. Det Radikale Venstre sagde, at det ikke var vejen at gå. I SF var det også lidt deromkring. Så man kan i hvert fald sige, at det har meget, meget vanskelige udsigter, selv hvis det var, at Socialdemokraterne på et tidspunkt skulle få mere magt, end de har agt.

Så mit spørgsmål skulle egentlig være: Er det fortsat efter den her debat Socialdemokraternes politik, at man vil have den her opgave ført tilbage fra staten og givet tilbage som en mulighed til kommunerne igen?

KL 18:01

Formanden:

Ordføreren.

KL 18:01

Rasmus Prehn (S):

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at vi fra socialdemokratisk side har stor tillid til de danske kommuner. Vi tror, at kommunerne kan løse det langt bedre end det, der er tilfældet her. Det er jo også, fordi vi kan se, at i forhold til den måde, det bliver drevet på af det nationale SKAT, hvor man jo systematisk har udhulet og reduceret medarbejderstaben, vil de klart kunne gøre det bedre i kommunerne. Så det har vi stor tillid til.

Det er rigtigt, at der er forskellige holdninger til, hvordan det her skal løses på den rigtige måde. Der synes jeg også, at Venstres ordfører skal være opmærksom på, at det i politik ikke altid bare handler om at tale folk efter munden. Der handler det også om at turde rejse sig op og sige det, man mener, også selv om man kan være i modvind med hensyn til nogle af de her ting.

Jeg tror, at der er rigtig mange danskere, som synes, det er et meget forkert signal, at Venstre bare lader stå til og siger til danskerne: I behøver ikke at betale til fællesskabet, bare glem det, bare lad det hvile, lad bare restancerne stige og stige, for det med at være fælles om noget og betale sin del bruger vi ikke hos Venstre.

KL 18:02

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

KL 18:02

Erling Bonnesen (V):

Tak. Jeg skal som tidligere bare kort afvise den lange ordstrøm; det viser sig jo også tydeligt i debatten at den står for ordførerens egen regning. Selvfølgelig er der en bred tillid til, at kommunerne løser de opgaver, som de har. Men kommunerne har netop ikke den her opgave, som vi tidligere har været inde på.

Der er noget, der kunne være helt rart også lige at få afklaret, for nu kan jeg forstå, at det formentlig ikke er sidste gang, at vi hører om det her fra den socialdemokratiske ordførers side. Det vedrører, at der står i forslaget, at man vil give kommunerne mulighed for det. Jeg kunne også forstå på SF's ordfører, at det skulle være sådan en meget individuel mulighed. Så ser den socialdemokratiske ordfører for sig, at nogle kommuner tager den her opgave hjem, mens andre siger, at det vil de ikke, og så bliver den liggende i staten eller andre steder for den sags skyld? Er det det kort for det her, man ser for sig?

Kl. 18:03

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 18:03

Rasmus Prehn (S):

Indledningsvis vil jeg gerne kvittere for, at Venstre giver udtryk for, at man har tillid til kommunerne. For da man sådan hørte på debatten her, fik man jo helt indtryk af, at hele den borgerlige fløj simpelt hen besteg talerstolen for her i slutspurten af kommunalvalgkampen at udtrykke sin direkte mistillid til kommunerne. Altså, i det ene ordførerindlæg efter det andet hørte vi: Nej, det har vi ikke tillid til, det kan kommunerne ikke klare, nej, det tror vi søreme ikke at kommunerne kan.

Derfor er det enormt prisværdigt, at ordføreren nu her under de korte bemærkninger får slået fast, at han har tillid til kommunerne. Man kunne få mistanke om det modsatte.

Ja, det er rigtigt, at hvis man forestillede sig, at kommunerne løste de her spørgsmål på hver deres måde, kunne man få nogle nuanceforskelle. Men jeg tror da, at Venstres ordfører vil give mig ret i, at inden 2005, hvor kommunerne selv varetog de her opgaver, var det jo ikke sådan, at alt var kaos. Da var det jo ikke sådan, at tingene ikke fungerede. Næh, da var det faktisk sådan, at hvis man havde et udestående med fællesskabet, fik man også lov til at betale. Da voksede restancerne ikke mod himlen, som de gør her, mens Venstre styrer SKAT, så det sejler.

Kl. 18:04

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 18:04

Frank Aaen (EL):

Er hr. Rasmus Prehn ikke enig i, at hele oppositionen med sine udtalelser i dag har påpeget det problem, som forslaget peger på, nemlig at kommunerne mangler penge i kassen – penge, som de har til gode – og at kommunerne skal have de penge? Og er hr. Rasmus Prehn ikke enig i, at oppositionen på den ene eller den anden måde med garanti kan finde ud af, hvordan kommunerne får de penge, mens VKO ikke har noget svar på, hvordan kommunerne får de penge, de har til gode?

Kl. 18:04

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 18:05

Rasmus Prehn (S):

Jeg er fuldstændig enig i hr. Frank Aaens udlægning. Der er en samlet opposition, som slås for, at kommunerne får de penge, de har til gode. Vi ved jo alle sammen, at i øjeblikket sidder kommunerne og kæmper en hård kamp for at få enderne til at nå sammen: Skal vi spare på det ene, eller skal vi spare på det andet? Og så nytter det selvfølgelig ikke noget som helst, at vi har en regering, som bare la-

der gælden stige og stige og bare siger til danskerne: I behøver ikke at betale jeres gæld, bare drop det, for sådan gør vi i Venstre.

Kl. 18:05

Formanden:

Tak til hr. Rasmus Prehn. Der er ikke flere korte bemærkninger, og så er det skatteministeren.

Kl. 18:05

Skatteministeren (Kristian Jensen):

En gang imellem kunne det jo være rart, hvis man vidste, i hvilken retning man skulle forsvare sig – om man skulle forsvare sig mod den ene type argumenter eller mod den anden type argumenter. Det er indimellem rimelig enkelt, for hvis man møder politikere fra ét parti, ved man, at man skal forsvare sig til én side, og hvis man møder politikere fra et andet parti, skal man forsvare sig til en anden side. Men Socialdemokraterne har en tendens til at skyde fra alle mulige sider. Det ene øjeblik bliver jeg beskyldt for at føre skræmme-kampagne mod Socialdemokratiet om, at de vil sætte skatten op, selv om det faktisk er mig, der procederer for verdens højeste skattetryk, og det er under min ledelse, at Skatteministeriet i Danmark har sat danmarksrekord i, hvor højt skattetrykket skal være, så jeg er den, der er allermost ond over for skatteyderne og kræver allerallerflest penge op.

Så hører man hr. Rasmus Prehn sige, at jeg er fløjtende ligeglad: At jeg slet ikke kræver penge op, at jeg bare siger til danskerne, at de skal være med at betale, for vi kommer ikke efter dem. Og det på trods af, at jeg under behandlingen af forslaget her har sagt, at det er min klare opfattelse, at for at styrke den kollektive retsfølelse er det nødvendigt, at vi arbejder for, at enhver betaler enhver sit. Man kan naturligvis, hvis man skal føre kommunalvalgkamp fra Folketingets talerstol, godt lade være med at forholde sig til, hvad hinanden siger, men hvis man skal føre en samtale i et demokrati, hvis man vil have et folkestyre med en dialog om tingene, ville det være rart med bare et minimum af respekt for, hvad der er blevet sagt til hinanden i ordføretalerne.

Jeg vil derfor bare sige, at fra regeringens side er vi naturligvis dybt optaget af, at enhver betaler det, der skal betales; at enhver betaler enhver sit fra borgernes side, herunder betaler af på gælden til det offentlige. Det er ikke noget nyt, det er faktisk en gentagelse af, hvad jeg har sagt både ved denne lejlighed og ved tidligere lejligheder, hvor vi har diskuteret gældsposterne.

Til dem, der ikke har været med så længe og ikke har så lang erfaring, skal jeg nævne, at en af grundene til, at man i det hele taget startede diskussionen om at samle inddrivelsen i én myndighed, var, at det sociale navn i det daværende Storstrøms Amt fandt ud af, at der var fejl i hovedparten af de inddrivelsessager, kommunerne havde over for kontanthjælpsmodtagere. De svageste mennesker i samfundet blev faktisk inddraget i gældsinddrivelsen, som dengang lå i kommunerne, og det er klart, at når man fører den ind i statsligt regi, hvor der er en klar beslutning om, at folk på kontanthjælp som udgangspunkt ikke skal gældsinddrives, fordi kontanthjælpen normalt er et eksistensminimum, og at det kun er i ekstraordinære situationer, der skal inddrives, så betyder det naturligvis, at vi inddriver mindre. Ærlig talt: Var det ikke også meningen med at lægge et højere niveau og skabe en større retssikkerhed?

Så skal jeg bare sige til sidst, at jeg er af den klare opfattelse, at kommunerne i høj grad fortjener selvstyre, i høj grad er i stand til at acceptere selvstyre og i høj grad er i stand til selv at vurdere, hvad der skal gøres. Det er bl.a. derfor, regeringen for et par dagsorden-spunkter siden afviste det socialdemokratiske forslag om at forpligte kommunerne til at nedsætte råd. De har fuldstændig fri ret til at gøre det, hvis de selv vil, for vi tror nemlig på det kommunale selvstyre og på, at kommunerne kan løse opgaverne effektivt. Men den mest effektive måde at løse opgaven at inddrive gælden på er at samle

inddrivelsen ét sted i statsligt regi, og jeg er sådan set glad for, at en meget stor del af Folketinget har bakket op om det. Der er forskellige holdninger til kompensationsgraden, altså om den skal være på 80 eller 100 pct., men man fastholder, at gælden til det offentlige skal inddrives i ét statsligt regi. Det er der meget bred politisk opbakning til, og det er jeg egentlig glad for her sidst på denne lange eftermiddag.

Kl. 18:09

Formanden:

Der er korte bemærkninger. Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 18:09

Rasmus Prehn (S):

Jeg tror, at skatteministerens seneste indlæg her virkelig bekræfter det, jeg startede med at sige i min ordførertale, nemlig det med, at skat er noget, der engagerer; jeg synes, vi ser en minister, der virkelig er oppe på dupperne, og det er jo positivt.

Ministeren refererer til samtaledemokratiet, og jeg vil gerne sige, at vi Socialdemokrater er svorne tilhængere af Hal Kochs idé om, at ordet er vigtigere end sværdet: man skal tro på argumentet og lytte til hinanden. Så det giver jeg gerne ministeren et håndslag på. Når det er, at jeg bare er lidt skeptisk over for ministerens ordholdenhed, er det jo, fordi jeg står her med et spørgsmål, jeg stillede, jeg tror for 1½ år tilbage, hvor ministeren gav udtryk for – altså der for 1½ år siden: nu kommer der andre boller på suppen, nu gør vi noget, nu begynder vi at kræve restancerne ind, så kommunerne ikke skal mangle pengene. Men jeg kan så se, at det bare er blevet værre og værre. Så lige præcis i den her situation skulle jeg ikke tro på, at det var det, som skatteministeren gav mig sit ord på. Men hvis det er det, ministeren siger nu, vil jeg vente og se, om ikke det går i den retning. Ellers må vi jo prøve på at gøre, hvad vi kan, for at få samlet op på det her, så det ikke bliver ved med at flyde, som det gør nu, under Venstres ledelse.

Kl. 18:11

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 18:11

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg tager den første del af hr. Rasmus Prehns udtalelse som en tilbagetrækning af påstanden om, at regeringen er ligeglad med, om folk betaler det, de skylder til det offentlige, eller ej.

Hvad angår det, vi rent faktisk gør fra SKAT's side vil jeg sige, at det er det, der har fyldt mindst i hele den her debat, altså hvad det egentlig er for en indsats, SKAT har gjort og er ved at gennemføre på området. Det er bl.a. det, at vi ændrede reglerne, således at der for folk, der ikke betaler underholdsbidrag, er mulighed for at foretage modregning; det er det, at der blev lavet en task force, der kunne løse problemerne de steder, hvor skattecentre var kommet bagud, for jo, der var problemer i starten. Der kom færre pantefogeder med over i SKAT, end vi havde regnet med; der var flere medarbejdere, der skulle have en grundlæggende uddannelse, end vi havde regnet med. Og da vi i sommeren 2008 stod i den situation, som hr. Rasmus Prehn taler om der var på det tidspunkt for nogenlunde 1½ år siden, var det vores opfattelse, at vi havde strukturen på plads. Dengang havde vi ikke fantasi til at kunne forestille os, hvilket økonomisk udføre både Danmark og den øvrige verden ville komme ud i i den efterfølgende periode.

Kl. 18:12

Formanden:

Rasmus Prehn, sidste korte bemærkning.

Kl. 18:12

Rasmus Prehn (S):

Men vil ministeren ikke medgive, at det forekommer en lille smule mærkeligt, at man, samtidig med at man i et skriftligt svar til mig lover, at der nu virkelig skal ske noget, at der nu skal strammes op, at der nu skal indkræves gæld, går i gang med at reducere medarbejderstaben, bespare osv., så der er færre mennesker til at lave arbejdet? Altså, forekommer det ikke lidt mystisk, at man siger: Nu skal vi virkelig til at tage skeen i den anden hånd, samtidig med at man gør alt, hvad man kan, for at forhindre SKAT's medarbejdere i at yde en optimal indsats? Virker det ikke lidt mærkeligt, når der simpelt hen er for få af dem?

Kl. 18:12

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 18:12

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det virker slet ikke særlig mærkeligt for mig, at man hele tiden skarpt prioriterer ressourcerne i den offentlige sektor, sådan at man kan flytte midler fra administration til pleje og velfærd. F.eks. det, at vi har fået effektiviseret lønindeholdelse, gør, at vi nu på en måned inddriver 50 pct. mere gennem lønindeholdelse, end vi gjorde for et år siden; det, at man et andet sted i SKAT indfører en containerscanner, gør, at man kan føre kontrol med smugleri og andet på en måde, der er ti gange mere effektiv end tidligere. Det er en af grundene til, at der er indgået en delaftale i forbindelse med finansloven, så vi får midler til at købe endnu en containerscanner, så vi hele tiden kan effektivisere. Men det betyder så, at man netop skal bruge den effektivisering til at frigøre ressourcer til de dele af den offentlige sektor – plejen, sundheden, børnepasningen, folkeskolen – som vi kan se der har været et stigende udgiftspres på, og som vi også har tilført flere penge i de senere år.

Kl. 18:13

Formanden:

Tak til skatteministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og som får ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 18:14

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 11. november 2009, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen. Mødet er hævet. (Kl. 18:14).